

இ^கரு^ஷகிள்ட்

மாதம் இருமுறை

காத்திருப்பு 2 - திருக்கை 4

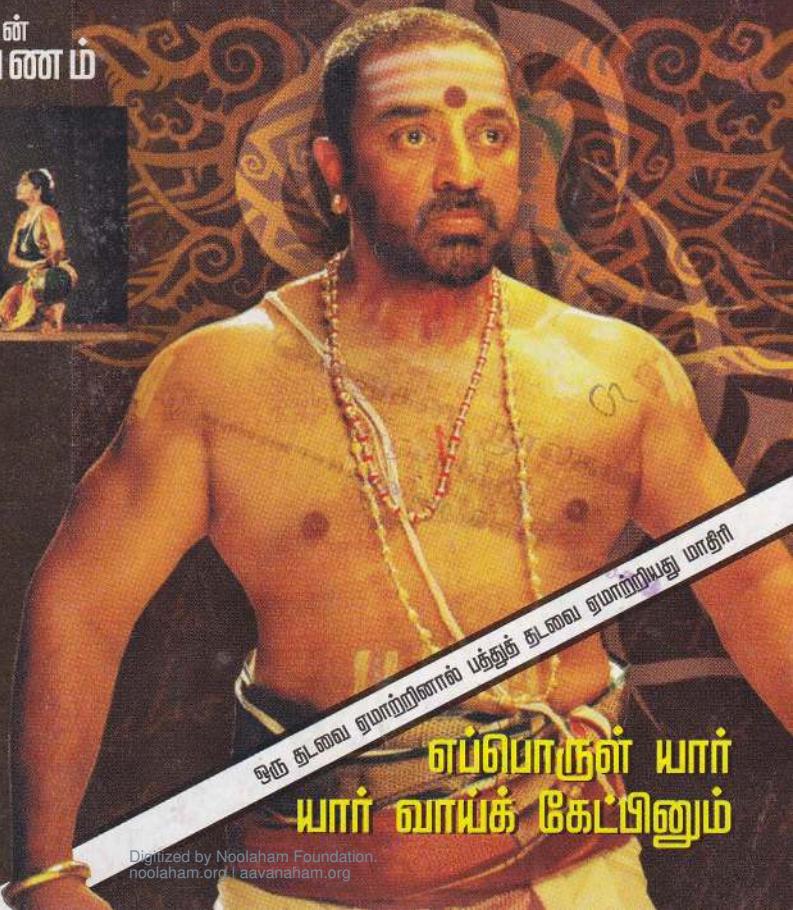
இரு பாஸ்ஸாப்புமில்லை

05-07-2008

ISSN 14800-3679
9 773 600 367000

எவனோ ஒருவன்

அ. பி. ந. யா. வி. சி.
கிராமாயணம்

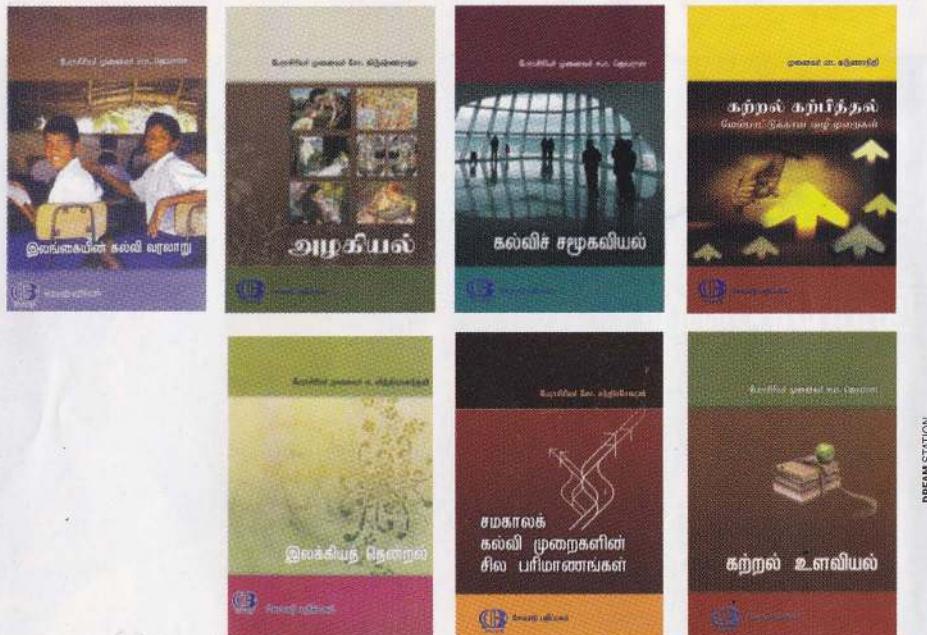

ஒரு தடவை டயர்மினால் மந்துங் தடவை டயர்மின்து மாத்ரி
எப்பியாருள் யார்
யார் வாய்க் கேட்டினும்

50/-

அன்புடன் அழைக்கிறது

சேமாடு பொத்தகாலை

யூ.ஆி.50 பிப்பிள்ஸ் பார்க், கேஸ்வர்க்ஸ் வீதி, கொழும்பு -11

தொலைபேசி : 011-2472362, 011-2321905

தொலைநகல் : 011-2448624

e-mail : chemamadu@yahoo.com

CHEMAMADU BOOK CENTER

U.G.50, PEOPLES PARK, COLOMBO 11
TEL : 011-2472362, 011-2321905 fax : 011-2448624

எவ்னோ ஒருவன்

56

ஒரு அப்பாவின் அந்தியேறம்

84

அருடயான் தீர்மானம்

74

அபரியித தகவல்கூமை

அபரியித தகவல்கூமை		(Information overload)
பார்டிகல் கூடமுறை	பார்டிகல் கூடமுறை	பார்டிகல் கூடமுறை
பார்டிகல் கூடமுறை	பார்டிகல் கூடமுறை	பார்டிகல் கூடமுறை
பார்டிகல் கூடமுறை	பார்டிகல் கூடமுறை	பார்டிகல் கூடமுறை
பார்டிகல் கூடமுறை	பார்டிகல் கூடமுறை	பார்டிகல் கூடமுறை

87

குருஷ்டூபா

வணக்கம் வாசகர்களே

எதை எழுதுவது என்று தெளிவாகத் தெரியாத பகைப்புலத்தில் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எதை எழுதினாலும் இது 'அது' வாக இருக்கும் என்ற எண்ணமே 'அவர்களுக்கு' வருகிறது. எழுதும் எண்ணத்தோடு தாண்டிலை மனக்குளத்தில் வீசினால் அங்கு இருப்பவைதான் அகப்படுகின்றன. ஒரு குளத்தில் இல்லாத மீனை அங்கு வீசப்படும் துண்டிலில் ஏதிர்பார்க்கமுடியாது அல்லவா? இது உங்களுக்கு விளங்குகிறது, எங்களுக்கும் விளங்குகிறது ஆனால் விளங்காதவர்களுக்கு விளங்குவதாக இல்லை.

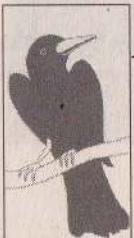
எல்லாவற்றையும், எப்போதும், எல்லாரும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதுதான். ஆனால் எதையாவது எப்போதாவது யாரேனும் ஒருவராவது விளங்கிக் கொள்ள மாட்டார்களா என்ற எண்ணம் மீண்டும் தோன்றியிருக்கிறது. சொல்லாத சுயதணிக்கை எல்லைக்குள் எல்லாம் மீண்டும் சுருங்கிக் கொண்டது.

எமக்கென்ன, நாம் வெறும் கதை சொல்லிகள். ஆனால் இங்கு நடப்பவற்றை உலகிற்குச் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கும் நன்பர்களை நினைக்க வேதனையாகவே இருக்கிறது. இரவு வந்தால் விடிவு வரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது ஆனால் இந்த இரவுக்கு எப்போ முடிவு வரும் என்பதைத்தான் சொல்லத் தெரியவில்லை.

அன்புகளோடு

திரும்பி நின்றீ.

இளையதம்பி தயான்தர
ஆசிரியர்

அதிம்மைச் செய்தியிலான
பேச்சுவரர்த்தைத் தீர்வையே
விரும்புகிறோம்

உள்ளுராட்சி வாரம்'08

ஜூலை 9 முதல் 15 வரையிலான நாட்களை 2008ம் ஆண்டிற்கான உள்ளுராட்சி வாரமாக அரசாங்கம் பிரகடனம் செய்திருக்கிறது. பொதுவாக குப்பை அசற்றுவதற்குப் பொறுப்பான நிறுவனமாக மட்டுமே நாம் உள்ளுராட்சி மன்றங்களான மாநகரசபை, நகரசபை மற்றும் பிரதேச சபைகளைப் பார்ப்பதுண்டு. ஆனால் எங்களுக்கு அத்தியாவசியமான தேவைகளையெல்லாம் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு அரசியல் பிரதிநிதித்துவக் கட்டமைப்பாக உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் விளங்குகின்றன என்பது நம்முள் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? இந்த முக்கியத்துவத்தினாலேயே அதனை மக்களுக்கு உணர்த்துவதற்காக உள்ளுராட்சி வாரம் வருடாவருடம் பிரகடனப்படுத்தப்படுகிறது.

இந்தத் தடவை உள்ளுராட்சி வாரத்திற்கான கருப்பொருள் உள்ளுராட்சி மன்றங்களும் சமாதானமும் என்பதாகும். அதுவும் பொருத்தமானதே. ஒரு நாடு பல அரசாங்கங்கள் என்பதுதான் உள்ளுராட்சி மன்றங்களின் அடிப்படைக் கோட்பாடு. எங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைத்து சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலை நாட்டவுமே நாம் அரசாங்கங்களை நியமிக்கின்றோம். எந்தப் பிரச்சினை என்றாலும் தேவை என்றாலும் அதனால் நேரடியாகப் பாதிப்பு அடைபவரும்தான் அதனைத் தீர்க்க மிகப் பொருத்தமானவர்கள் இல்லையா? அப்படியாக அறிந்தவரும் பாதிப்ப

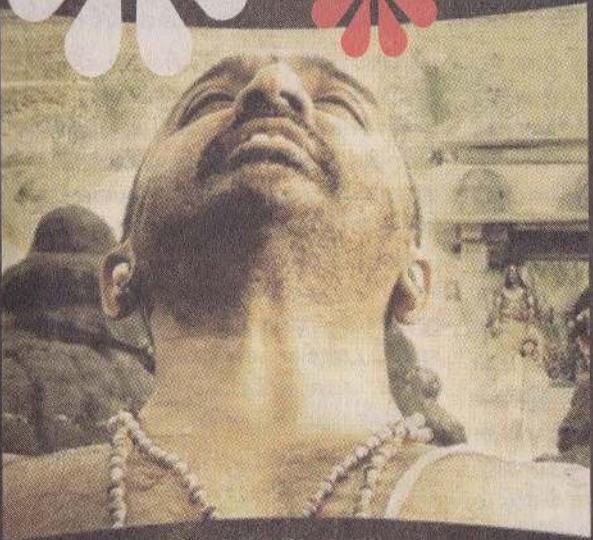
டைபவரும் யாரென்று பார்த்தால் அவர்கள் அங்கு அருகில் இருப்பவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள்தான் தங்கள் பிரச்சினைகளை முன்னுரிமைப்படுத்தி தீர்மானித்து செயற்படுத்துவதற்கும் தகுந்தவர்கள். இந்த அடிப்படை உண்மையை உணர்ந்துதான் பிரதேச அரசாங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்காகவே கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக எங்கள் நாட்டில் ஒரு கோர யுத்தம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த ரீதியில் நோக்கினால் நன்கு பலப்படுத்தப்பட்ட பிரதேச அரசாங்கங்களான உள்ளுராட்சி மன்றங்களும் எமது நாட்டில் சமாதானத்துக்கான தீர்வுகளில் ஒன்று என்பதைத் தெளிந்து கொள்ளலாம்.

உலகிலேயே அதிகாரங்களை மத்தியில் ஆகக் குவித்து வைத்திருக்கும் நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்று. அப்படியிருக்கத்தக்கதாக எங்கள் அரசாங்கம் உள்ளுராட்சி வாரத்தைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டாடுவதே விந்தைதான். ஒரு அரசு தனது அதிகாரத்தைத் தக்கவைக்க செய்யும் விட்டுக் கொடுப்புக்களில் ஒன்றாக இதைப் பார்க்கலாம். தவிரவும் இன அடிப்படையிலான பிராந்திய ஆட்சிக்குப் போட்டியாக வளர்த்து விடுவதற்காகவும் உள்ளுராட்சி மன்றங்களை அது நோக்கலாம். உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் பிராந்திய ஆட்சிக்கு ஒருபோதும்

போட்டியாக அமைவதில்லை. ஆனாலும் அதிகாரப் பரவலுக்கு பிராந்திய அலகு தேவையில்லை, பிரதேச அலகு இருந்தால் போதுமானது என்பது போன்ற கோரிக்கைகள் தென்னிலங்கையில் எழுந்திருக்கின்றதனாலேயே இந்த மயக்கம் நம்முள் எழப் பார்க்கின்றது. இந்த நாட்டில் சுலப இனங்களும் அரசாட்சியில் சமபங்கு வகிக்க முடியாமல் தத்தளிக்கும் இக்காலத்தில் இந்தக் கோரிக்கை தகுந்ததல்ல என்பதையும் நாமறிவோம். பிராந்திய அரசாங்கமும் பிரதேச அரசாங்கமும் இரண்டுமே தேவையாயிருக்கின்றது. எது எப்படியாயினும், நாங்கள் தூரதரிசனத்துடன் எங்கள் நன்மைகளைக் கருதி இயங்க முடியும் அல்லவா? பிரதேச அரசாங்கங்கள் ஜனநாயக முறையை செயற்படுத்துவதற்கு அவசியமான கட்டமைப்புக்கள். இதனால் உள்ளுராட்சி மன்றங்களைப் பற்றி மக்கள் அறிந்து கொள்ளவும், அவற்றில் பங்குபற்றவுமாக, ஏற்பாடு செய்யப்படவிருக்கும் உள்ளுராட்சி நிகழ்வுகளில் அனைவரும் அவசியமாகக் கலந்து கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் பிரதேச அரசாங்கங்களின் சேவைகளையும் அவற்றின் நெளிவு சளிவுகளையும் நாம் அறியலாம். அவற்றின் அதிகாரங்களைப் பலப்படுத்தி எப்படி மக்களுக்கான அரசாங்கமாக செயற்பட வைக்கலாம் என்பதைப் பார்க்கலாம்.

உள்ளுராட்சி வாரத்தின்போது பாடசாலை மட்டங்களில் நிகழ்வுகள் ஒழுங்கு செய்வது மிக நன்று. நாளைய சந்ததியினருக்குப்

பிரதேச அரசாங்கங்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்த வேண்டுமல்லவா? மாணவர்களை அவர்களின் சொந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள உள்ளுராட்சி மன்றத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அதன் செயற்பாடுகளை நேரடியாகக் காட்டலாம். கட்டுரைப் போட்டிகள் நடத்தலாம். உள்ளுராட்சி மன்றங்களின் சேவைகளைப் பற்றிய கண்காட்சிகள் நடத்தலாம். சுலப மக்களும் ஒரு அரசாங்கத்தில் பங்கேற்கும்போது, அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற முயற்சியில் அவர்கள் ஈடுபடக்கூடியதாக இருக்கையில், சமாதானம் நிலவ ஆரம்பிக்கின்றது. இதைப் பொது மக்கள் மத்தியில் தெளிவு படுத்தும் முகமாக பிரதேச அரசாங்கங்களின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை விளங்க வைத்தல் வேண்டும். இதற்கு பத்திரிகை வாணைவி போன்ற ஊடகங்களை உபயோகித்தும், கிராம மட்டத்திலான பொது நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்தும், பார்க்கலாம். மக்கள் மக்களுக்காக மக்களைக் கொண்டு நடத்துகின்ற அரசாங்கத்தினை உண்மையிலேயே 'இருக்கிறம்' வேண்டுகிறது. இதுவொன்றும் கனவல்ல. எங்களுடைய பண்பாட்டு, மனப்பாங்கு மாற்றங்களுடன் நிகழும் ஒரு நிச்சயம் என்பதை நாங்கள் தீர்மானமாக நம்புகின்றோம். இது குறித்து இனி அதன் ஒவ்வொரு இதழிலும் உள்ளுரிமைக்கள் ஆட்சியைப் பற்றியும் மக்கள் ஆளுகையைப் பற்றியும் சில விடயங்களைச் சுமந்தபடி 'இருக்கிறம்' உங்களை வந்தடையும். வாசித்து இந்த நாளிலம் பயனுற வாழுங்கள். ஸ்ரியங்கள்.

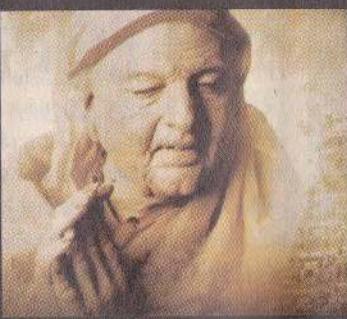

DASAVATHARAM

PRODUCED BY K.S. RAVIKUMAR
DIRECTED BY KESAVAMOORTHY

தமிழ் வர்த்தக சினிமாக்கள் என்றுமே நம்பகத் தன்மையைக் கொண்டவையல்ல. இவர்களிடம் நாம் நன்றாக ஏமாறுகிறோம் என்பதை மிக நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு அந்த ஏமாற்றமே கலாரசனை எனப் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட சராசரி தமிழ் சினிமா ரசிகர்களை அடடே.... இந்தக் தடவை நீந்த வழியில்தான் ஏமாற்றுவார்கள் என்று தெரியாமல் ஏமாந்து போனோமே... என அங்கலாய்ப்படுன் வாயைப் பிளக்க வைப்பதிலேதான் நீந்த மோசம் வியாபாரிகளின் வெற்றியின் திறவுகோல் தங்கியுள்ளது.

- பத்ரன் -

இரு நடவை ஏமாற்றினால் பத்துந் தடவை ஏமாற்றியது மாதிரி

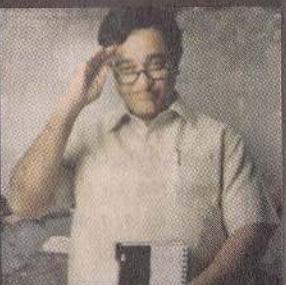
தசாவதாரம்

சாமிப் படமா? பெயரைக் கேட்கும் ஒருவருக்கு அப்படித்தான் தோன்றும். ஆனால் அது சாமிப்படமல்ல. இது முதலாவது ஏமாற்றம்.

அது ஒரு விஞ்ஞானப் புனைக்கதையா? கதையை மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் அப்படித்தான் தோன்றும். ஆனால் அது ஒரு விஞ்ஞானப் புனைக்கதையல்ல. இது இரண்டாவது ஏமாற்றம்.

கமல் ரஜினி படங்கள் வெளிவரும் போது வழக்குகள் எதிர்ப்புகள் வருவது ஒரு வாடிக்கை. ஆனால் படத்தில் அப்படி ஒரு புண்ணாக்கும்

இருக்காது! படம் வெற்றிகரமாக வெளி வரும். வெளி வந்தே தீர வேண்டும். இவையெல்லாம் படத்துக்கு வெளியே திட்டமிட்டு நடாத்தப்படும் அபத்த நாடகங்கள். இவையும்கூட மோசடி வியாபாரத்தின் ஒரு அங்கமே. நல்லவன் பெரியவன் என்று ஒருவன் இருந்தால் அவனுக்கு நான்கு எதிர்களும் இருப்பார்கள் என்கின்ற அச்ட்டுத்தனமான சூத்திரத்தின் மீது இந்த ஏமாற்று வித்தை கட்டப்படுகின்றது. தசாவதாரத்துக்கு எதிராகவும் சில வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. அவற்றையெல்லாம் மீறி

படம் வெளிவந்துவிட்டது. இது மூன்றாவது ஏமாற்றம்.

கதையோட்டம் சீராக இருக்கின்றதா? 12ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பிக்கும் கதை இந்த நூற்றாண்டில் முடிவடைகிறது. இந்த இரு நூற்றாண்டுகளுக்கும் இடையே உள்ள காலத்தில் என்ன நிகழ்ந்தது? இவற்றையெல்லாம் கதை வசன கர்த்தா கமல்ஹாசன் ஒட்டுமொத்தமாக விழுங்கிவிட்டு ஏப்பம் விட்டிருக்கிறார். இந்த இரு நூற்றாண்டுகளிலும்

தமிழ் சினிமாவை முக்கி முக்கி அடுத்த கட்டத்துக்கு நகரத்தும் பணியில் தமிழை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளதாகத் தம்பட்டமடிக்கும் இந்த உலக நாயகன் போன்றோர் விட்ட இடத்திலிருந்து மேலும் வளர வேண்டுமா இல்லையா? இது ஜந்தாவது ஏமாற்றம்.

உலகிலேயே முதன் முதலாக பத்து வேடங்களில் ஒரே நடிகர் நடித்த படம் என்று பிரமாதப்படுத்தப்படுகிறது. ஏற்கனவே நவராத்திரியில் ஒன்பது வேடங்களில் சிவாஜி கணேசனும், நான் அவனில்லையில்

மொழித் திரைப்படங்களிலாவது இரட்டை வேடத்திலாவது யாராவது நடிக்க முனைந்திருக்கிறார்களா? தமிழில் நடிகர்களுக்கு பஞ்சமா என்ன? இது அடுத்த ஏமாற்றம். சரி போகட்டும்! நிறைய ஒட்டைகள் உடைய இந்த கதையில் பணத்தை வாரியிறைத்து பிரமாண்டங்களை அடுக்கி அந்த ஒட்டைகளுக்கு ஓரளவாயினும் ஒட்டுப் போடப்பட்ட இந்தக் கதையில் வரும் பத்து கமல்ஹாசன்களும் கதைக்கும் அதன் ஒட்டத்துக்கும் அவசியமானவர்களா? நெட்டையான கலாபுல்லா கான், சிக்கியப் பாடகனும் ஆடகனுமான அவதாரசிங், அமெரிக்க அதிபர் நிலத்தின் மீது பற்றுக் கொண்டவரான (மிகவும் விரிந்த அர்த்தத்தில்) பூவராகன் என்கின்ற ஒரு தலித்தாகவும் ஒரு அவதாரம் நிகழ்கின்றது. கமல்ஹாசனுக்கு எப்போதுமே முற்போக்காளர் என்றொரு மாயப் பிம்பம் உள்ளது. ஏழைப்பங்காளர் என்ற மாயப் பிம்பத்தை கொண்டிருந்த எம்.ஜி.ஆர் மறைந்த பின்னர் அந்த வெற்றிடத்தை மிகவும் தந்திரமாக நிரப்புவதற்கு ரஜினியுடன் எப்போதும் திரைமறைவில் மோதிக் கொண்டிருப்பவர் கமல். பூவராகன் என்கின்ற பாத்திரத்துக்கு இதை விட வேறெந்தக் காரணமும் இருந்திருக்க முடியாது. தலித்துக்களின் உண்மை-

நிகழ்வதாக படத்தில் வரும் சம்பவங்களுக்கிடையேயாவது தர்க்கழுப் பவமான தொடர்பு எதுவும் இருக்கின்றதா? நான்காவது ஏமாற்றம் இது.

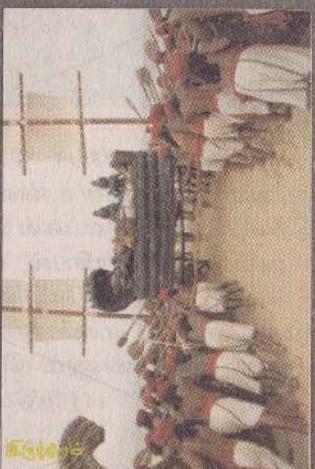
கமல்ஹாசனுக்கு ஓரளவுக்கு கதை சொல்லத் தெரியும். அன்பே சிவம் போன்றவை இதற்கு உதாரணம்.

எட்டு வேடங்களில் ஜெமினி கணேஷம் நடித்திருக்கிறார்கள்.

அடடே! இப்படிப்பட்ட அர்த்தமற்ற அசட்டுத் தற்பெருமையும் தமிழர்களுக்குத் தானா....? உலகிலேயே இந்திய இலங்கை வர்த்தக சினிமாக்களைத் தவிர்ந்த வேறெந்த

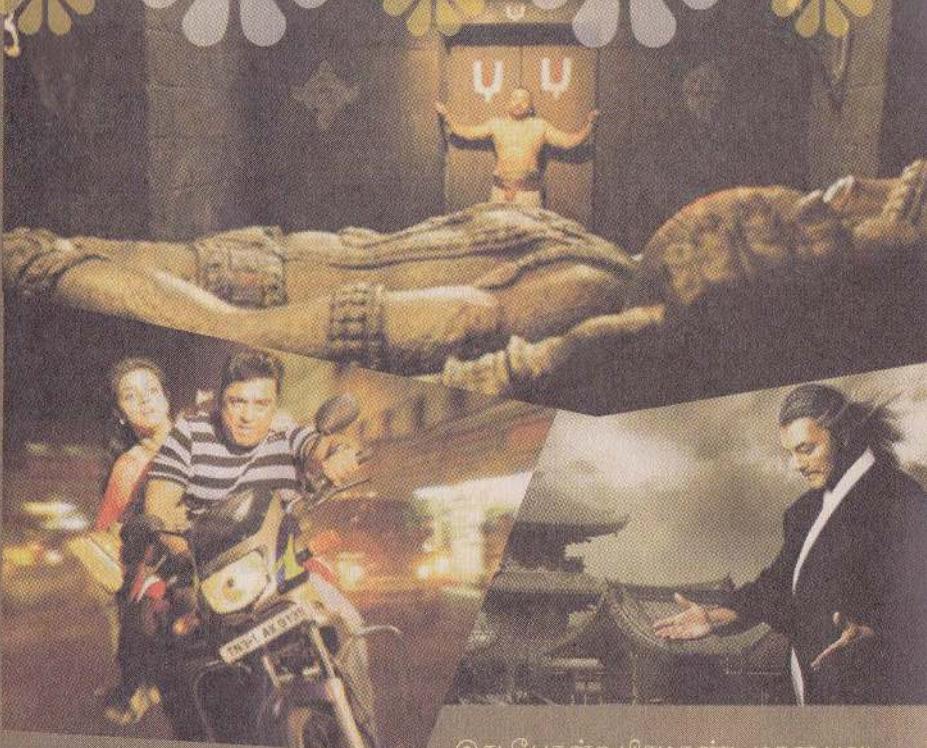
ஜோர்ஜ்புஷ் போன்ற அவதாரங்கள் தேவை தானா? கமலுக்கு ஆடவும் பாடவும் தெரியும் என்பதற்காகவும் முன்னரே அழுர்வ சகோதரர்களில் குள்ளனாக நடித்ததற்கு எதிர்மறையாக நெட்டையாக நடிக்க வேண்டும் என்ற அற்பத்தனமான பேராசையைத் தவிர வேறேதாவது காரணங்கள் உள்ளனவா? இது ஏழாவது ஏமாற்றம்.

யான பிரச்சினைகளையோ நிலத்தின் மீது அவர்களுக்குள் உண்மையான தொடர்புகள் உரிமைகள் பற்றியோ அவர்களது அரசியல் பற்றியோ கமல், ரஜினி, கே. எஸ். ரவிக்குமார், சங்கர், மணிரத்தினம் கோஷ்டிக்கு ஒரு மன்னும் தெரியாது. பாரதிராஜா, பார்த்திபன்,

சேரன் போன்ற தலித் துரத்தியவை அனுபவமுற்பயங்கர புரிந்து கொண்டவர்களே தமிழ் வர்த்தக சினிமாவுக்குள் குப்பை கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தலித்துரக்களின் அரசியல் உணர்வின் கூர்மையை மழுங்கச் செய்யும் கடப்பத்துடன் தலித்தாசாவும் நடிப்பது எந்த நியாயத்தில் சேருகின்றது இது அடுத்த எமாற்றம்.

வெள்ளைக்காரணாகவும், ஜப்பான் காரணாகவும் முகத்தில் பொய்த்தோலை ஒட்ட வைத்துக் கொண்டு பேப் போட்டுக் கொண்டு சண்னடி மிடிப்பதும், தொண்டு கிழவியாகத் தோன்றி மற்றவர்களின் தோள்க்கு மேலால் ஏறி ஒடுவதும், காலில் தடியைக் கட்டிக்கொண்டு உயர்ந்தை அதிகரித்துக் காட்டுவதும் நடிப்பாகாது. இவற்றை வீரேநாத் உடைப் போட்டி என்பார்கள் பள்ளிக் குழந்தைகள் இந்த மிகச் சாதாரண உண்மையை இன்னும் நமது நடித்திரங்கள் புரிந்து கொள்ளாதது ஒன்பதாவது ஏமாற்றம். இப்படியே போன்ற வேரல்ட் டிஸ்னியின் டோம் அண்ட் ஜெரி போன்றவர்களைக்கட்டிமேக் செய்து டிரைவியாகவும் எலியாகவும் தோன்றுவதுடன், பாத்திர அதிகரிப்பைக் குறித் திங்கமாகவும் நியாகவும், முதலையாகவும் ஆண் பாம்பாகவும், பெண்பாம்பாகவும், பருத்தாகவும், டைனோசராகவும், குறவெண்ண் புழுவாகவும் நமது உலக நாயகன் நடிக்கத் கூடும்! அதற்கு பல நாறு மில்லியன் டொலர்களை ஜேர்ஜ்புஷ்

இதுக்கவும் கூடும். நாங்களும் குடும்பத்துடன் போய்க் கட்டாயமாகப் பார்ப்போம்!

இந்தப் படத்தை ஜோர்ஜ்புஷ்வின் பார்வைக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்களாம்! என்னயா அவசரம்? எலெக்ஷன் முடிந்த பிறகு அனுப்பினால் அந்த மனுஷனுக்கு நிறைய நேரம் இருந்திருக்குமே! புத்தகத்தையேதலைகூாகப் பிடித்துப் படித்துக் கிழிக்கிற புஷ உங்களுடைய படத்தைப் பார்க்காமல் விட்டுவிடுவாரா என்ன?

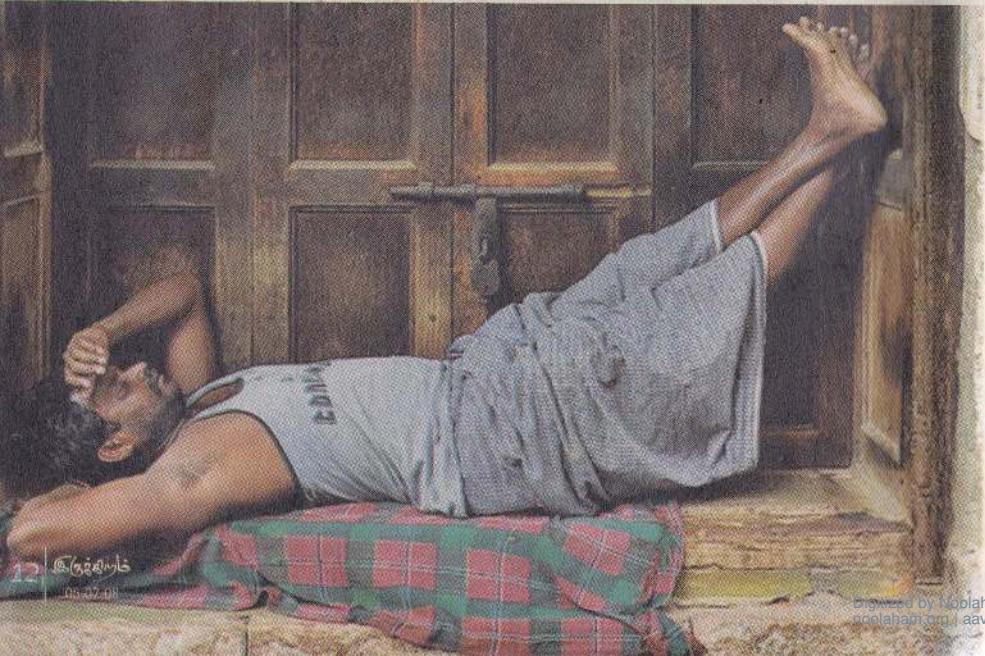
சமீப காலமாக தமிழ் சினிமாவில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நல்ல மாற்றம் நிகழ்ந்து வருகின்றது. அதை ஒரே வீச்சில் அற்றுப் போகச் செய்யவே

இது போன்ற பிரமாண்டமான புலுடாப் படங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. சில பத்தாண்டுகளுக்கு முன் னரும் மகேந்திரன், துரை, ருத்தரய்யர், பாலு மகேந்திரா, பாரதராஜா போன்றவர்கள் தமிழ் சினிமாவை மெல்ல மெல்ல மிடில் சினிமாவின் பக்கமாக திருப்பிக் கொண்டு வருகையில் ஓவிலம் உடன் சேர்ந்து கமல்லஹாசனின் கலைஞரவைல்லனும், ரஜினியின் முரட்டுக்காளையும் எதிர்த்திசையில் செயற்பட்டு அந்த மாற்றத்தை பிசிமித்துப் போக வைத்தன. இப்போதும் விட்டேணா பார்என் குசெல்லில் ரஜினி இருப்பது கெட்டுப் பார்க்கவில் தோன்றுகிறாராம். குடி கெட்டது போ! இது பத்தாவது ஏமாற்றம்!

உறக்கமில்லா

இரவுகளில்

நாங்கள் உறக்கத்தில்
விழியும் பொழுது
எங்கள் உள்ளடைகளும்
அல்லது
உயிர்களும்
சிலவேளை இரண்டுமே
பிரிந்திருக்கலாம்

They played well and
and today I managed to
a for a little while down எங்கள் உடம்பில்
and they were so happy ஊலோகத்துண்டின்
and kept going to the ஊடுருவல் நிகழலாம்
அது எதற்கு நடந்தது என்று
எனக்கே தெரியாது போகும்
நாளை என்பதை
நினைத்துப் பார்ப்பதே
வேண்டாத வேலையாக உள்ளது
எதுவுமே நீச்சியமில்லை
நாளைய விழிவு ஒரு
சுடுகாட்டிலும் இருக்கலாம்
தெருக்களில் நாங்கள்
குலைக்கின்றன
நாளை காலை
அவை குலைத்தமைக்கான
காரணம்
தெரியவரும்
கொஞ்சம் நில்லுங்கள்
என் வீட்டு வாசலில்
யாரோ நிற்பது போல் உள்ளது
பார்த்துவிட்டு வருகிறேன்...
அது ஒன்றுமில்லை
எங்கள் வீட்டுநோய்தான்
குலைத்துக் களைத்து
வந்து படுத்திருக்கிறது
இப்போதெல்லாம்
எங்கள் நீழலையே
சந்தேகப்படவேண்டியிதாகவே

உள்ளது
நாங்கள் சுகந்திரமாகவே
வீதியில் நடமாடுன்றன.
ஆனால் அவற்றுக்குள்
சுதந்திரம் எமக்கு இல்லை
இரண்டாம் சாமக் கோழியும்
கூவகிறது
என் குழந்தைகள்
அரைவயிறு உண்ணுவிட்டு
ஆழந்த நித்திரையில்
என் மனைவி
இப்போதுதான்
அயர்ந்து தூங்குகிறாள்
அவளுக்கு இங்கு
வாழப்பிழக்கவில்லை
எங்காவது போவோம் என்கிறாள்
எங்குதான் இப்போது
வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம்
உண்டு
பக்கத்து அறையில்தான்
என் தங்கை உறங்குகிறாள்
அவளின் கணவரை
காணவில்லை
எனது வயல் நிலங்கள் மட்டுமா
எம் தங்கைகளின் வாழ்வும்தான்
தரிசாகிப்போகிறது
இதோ விழிந்து விட்டது
இன்று விழிந்து விட்டது
நாளை????.....

நீப்சிசல்வன்
யாழ்ப்பாணம்.

தூங்கை | 13
05-07-08

“நீத்துான்-ஸ்ரீராம் அவை!”

வாசகி மூன்றன்.

ஷல் சத்தங்கள் காடைப்பிளக்குப்பாக்கிச் சூட்டுச்சத்தங்கள் சரமாரியாக கேட்கத் தொடங்கியது. இவை வழமையானதுதான் என்றாலும் இரவு ஒன்பது மணியாகியும் கௌதம் இன்னும் வீட்டுக்கு வராதால் நர்மதா கலக்கமடைந்தாள். கொஞ்சக் காலமாக கௌதமின் போக்கைப் புரிந்து கொள்ளமுடியாமலிருப்பதை நினைத்து கவலையடைந்தாள். வேறு எங்கும் போயிருக்கமாட்டான். அவனது நன்பன் சந்துருவின் வீட்டுக்குத்தான் போயிருப்பான். மனம் லேசாக, உள்ளே வந்து ரிலியப் போட்டாள். அன்றும் வழக்கம்போல இரவு நேரங்கழித்தொன் வீடு திரும்பினான் கௌதம். அவனுக்கும் நர்மதாவுக்கும் திருமணமாகி பத்துவருடங்கள் கழிந்துவிட்டன. பின்னால்லாத குறையைத்தவிர அவனது வாழ்க்கையில் வேறு குறையேதுமில்லை. கௌதமின் அம்மாவும் தங்கைகளும் அந்தக் குறையையே பெரிதாக்கி அவளை நிம்மதியற்ற நிலைக்கு ஆளாக்கினார்கள். இப்பொழுதெல்லாம்

கௌதமும்கூட தன்னைப்புறக்கணிப்பதாகவே அவனுக்குத் தோன்றியது. அவனது விலகலைக்கண்டு மிகவும் வேதனைப்பட்டாள். குழந்தைதான் வாழ்க்கையில் பெரிய அங்கீராம். பத்து வருஷங்களாக குழந்தையில்லையென்பது பெரிய விஷயமாய் குற்றமாய் படுகிறது. அவனுக்கும் ஆசைதான், ஒரு குழந்தைக்கு தாயர்கிவிட வேண்டுமென்று துடிப்புதான்.

எத்தனை வைத்தியம், எத்தனை நேர்த்திக்கடன், கோவில்கள், ஒன்றும் பலனளிக்கவில்லை. அவள் வயிறு திறக்கவேயில்லை. தனக்கென்று ஒரு குழந்தை பிறக்க இனி வாய்ப்பேயில்லை என்று அறிந்த போது ஏமாற்றத்திலும் விரக்தியிலும் கௌதமின் மனம் தவித்தது. யாரோடும் சரியாகப்பேசாமல் தனக்குத்தானே ஒதுங்கிக்கொள்ள ஆரம்பித்தான். தனிமையைத்தேடிப்போய் ஏதேதோ யோசனையில் ஆழந்துவிடுவான். வரவர அவர்கள் இருவரிடையேயும் பழைய கலகலப்பு பேச்சு இவையெல்லாம் வெகுவாக்குறைந்து போயின.

மற்ற விஷயங்களை மறந்தே போனார்கள். வாழ்க்கை இயந்திரமயமானது.

பனிப்பெய்த முதல் நாள் இரவுப்பொழுதின் குவிரச்சியை மெல்லிய சூரிய கிரணங்கள் விரட்டிக்கொண்டிருந்தன. ஏதோ சத்தங்கேட்டு திடுக்கிட்டு எழுந்தவள் கௌதம் பிரயாணப் பையுடன் வெளியே கிளம்பத் தயாராக இருப்பதையும் சந்துரு வாசலில் நிற்பதையும் கண்டவள் என்ன? ஏது? எனவிழிகளால் வினாவு “நர்மதா நான் அஹுவலக வேலையாக கொழும்பு போறன் வர மூன்று நாட்கள் ஆகும் ஏதும் தேவையென்டால் சந்துருவிடம் சொல்” அவனுடைய பதிலை எதிர்பார்க்காமல் சந்துருவோடு மோட்டார் சைக்கிளில் கிளம்பினான். திக்பிரமையுடன் எவ்வளவு நேரம் அப்படியே நின்றாளோ! சந்துரு வந்ததும் தான் சயநினைவுக்கு வந்தாள்.

நர்மதாவுக்கு சந்துரு வடிகாலாக இருந்தான். அவளது துன்பங்களை வேதனைகளை அவனது அன்பான வார்த்தைகளால் ஆறுதல்வித்தான். சிஸ்டர். சிஸ்டர்.. என மிகவும் நட்பும் பாசமுமாக பழகினான். நர்மதாவும் தனது துக்கங்களையெல்லாம் அவனிடமே இரக்கிவைப்பாள்.

“நர்மதா கௌதம் என் இப்படியிருக்கிறான். உங்களைப்போல் ஒரு அழகான மனைவியை இப்படிப்புறக்கணிக்கிறானே” சூன்கொட்டினான் சந்துரு. முப்பத்தைந்து

வயதென்றாலும் பார்ப்பவர்கள் இருபத்தைந்து என்று சொல்லுமளவுக்கு அழகுச்சிலையாக இருந்தாள் நர்மதா. தன்னுடைய இளமையும் வாளிப்பும் அவனுக்குச் சின்னப்பெருமையைக் கூடத் தந்தது. எங்கு திரும்பினாலும் தனிமை நிழலாக அவளைத் தொடர்ந்தபோது சந்துருவின் இத்தகைய பேச்கக்கள் அவனுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது. அவனுடைய சந்தோஷம் சந்துருவின் முகத்தில் மட்டும் குறும்பு கலந்த புன்னைக்கையைத் தோற்றுவித்தது.

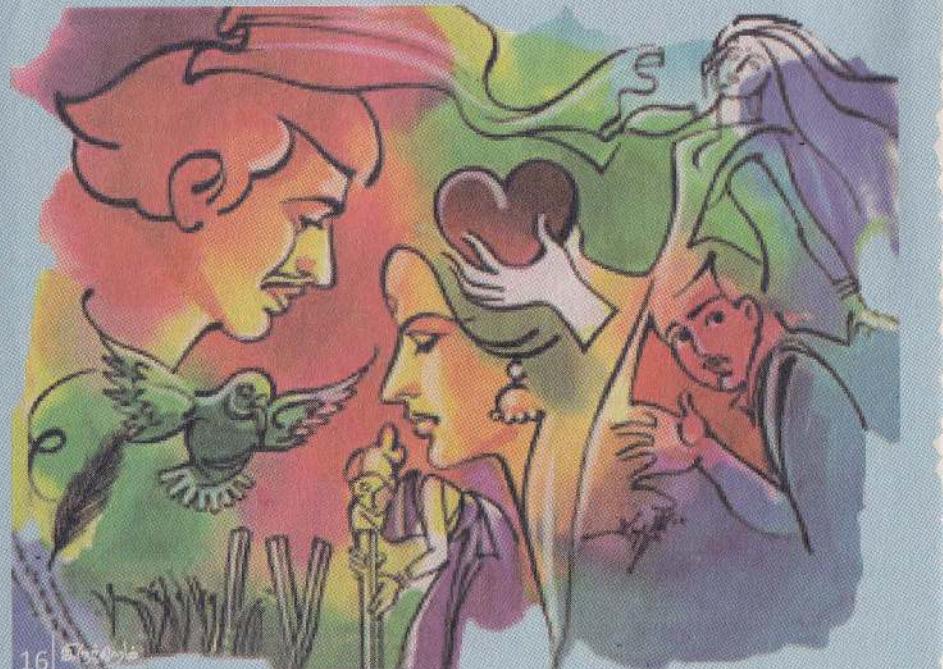
கௌதமின் நினைவுகளுடன் அன்றைய பொழுதைப்போக்கினாள் நர்மதா. இரண்டுதாம் வந்த சந்துரு அடுத்தநாள் வருவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு கிளம்பிச்சென்றான். ஆழந்த பெருமூச்சொன்று வந்தது நர்மதாவுக்கு. மனச் சற்றே கனம் குறைந்து இலகுவானதுபோல் ஒரு பிரமை. டெவிபோன் மனியடிக்கிளீவரை எடுத்தாள். மறுமுனையில் கௌதம் “ஹலோ நர்மதா நான் வந்த வேலை முடிந்து விட்டது நாளைக்கு மத்தியானம் வருகிறேன். என்னைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டாம். நிறைய விஷயங்கள் இருக்கிறது வந்து சொல்கிறேன்” இன்னும் ஏதேதோ கதைத்தான். இவ்வளவு நாட்களுக்குப் பிறகு அன்பாகக் கதைத்ததையே அசைபோட்டவாரே தூங்கிப்போனாள். வாசல் கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டதும் கௌதம் தான்

வந்திருக்கிறானேன் சட்டென்று கதவைத்திறந்தாள் நர்மதா. அங்கே நின்றது சந்துரு! வாங்க சந்துரு இருங்க என்றவளை “நர்மதா எப்படி உங்களுக்கு மட்டும் இவ்வளவு அழகை ஆண்டவன்தந்திருக்கிறான். நீங்க நின்றால் நடந்தால் சிரித்தால் எல்லாமே அழகாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் அனுபவிக்க கொதமுக்குக் கொடுத்துவைக்கவில்லையே” அவனுடைய பார்வையிலும் பேச்சிலும் வித்தியாசத்தைக் கண்டவள் எதுவும் பேசாது நின்றாள்.

“நர்மதா நான் வந்து இவ்வளவு நேரமாகியும் எனக்கு நீங்க டை தரவில்-

லையே” பேச்சை வளர்க்க முற்பட்டவனை இடைமறித்து “ஓ சொறி இப்ப கொண்டு வாறன்” என சமையலறைக்குள் புகுந்து கொண்டாள். யோசனையில் ஆழ்ந்தவன்னம் தேநிரை ஊற்றிக்கொண்டிருந்தாள். ஒசைப்பட்டாமல் எழுந்த சந்துரு அவளருகே வந்தான். அவள் கையை இறுகப்பற்றினான். குடும் சுகமுமான பிடிக்குள் ஒருகனம் ஒரேகணம்தான். சலனப்பட்டவள் பதறியடித்து விலக அவன் அவளைத் தன்பக்கம் இழுத்தான். வெறியுடன் புறங்கழுத்தில் முத்தமிட்டான்.

கட்டுப்பாடுகள் நெறிமுறைகள், கட்டிக்காத்த நேர்மை, நாகரிகம்

அனைத்தும் அவளுள் இற்று வீழ்ந்தது. அவள் அதிர்ந்து போனாள். என்னங்களின் கேவலங்கள் சுட்டன. கணகள் கதறின. அவள் எலும்புக்குள் யாரோ பனிக்கட்டியைச் செருகினாற் போலிருந்தது. நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. இப்படிக்கூட நடக்குமா? என்றுதான் தோன்றியது. நர்மதா மெளனமாய் உணர்வுகள் வற்றிப்போன இறுகிய முகத்தோடு நின்றாள்.

அருகே வந்த சந்துரு பிளீஸ் நர்மதா என்னை பிழையாக நினைக்கவேண்டாம். உங்களுக்கும் இதில் விருப்பம் இருக்கு.....அவன் வார்த்தைகளை முடிக்கு முன்னே தீயை மிதித்தவள் போல் கத்தினாள். “மிஸ்டர் சந்துரு இவ்வளவு நாளா நாங்க உன்மேல் வைச்சிருந்த நட்பையும் நம்பிக்கையையும் தவிடுபொடியாக்கிட்டியே! உன்னை நம்பின உன் நன்பனுக்கு துரோகம் செய்யப் பாத்தியே! நீ சிஸ்டர் சிஸ்டர் என்று பழகியதாலதான் நானும் உன்னுடன் பழகினேன்” மூச்சவாங்கியது அவனுக்கு மேற்கொண்டு அவளால் பேசமுடியவில்லை. ஒரு செக்கன்தான் சலனப்பட்டதை நினைத்து நிலைகுலைந்து அழுதாள்.

அருகே வந்த சந்துரு சொறி நர்மதா உங்கள் அழுகும் கௌதம் உங்களை பாராமுகமாக நடத்தியதும் தான் என்னை உங்களிடம் ஆசைப்படவைத்தது. உலகத்தில் இதுவெல்லாம் சுகஜம்தான். இப்ப எதுவுமே நடக்கவில்லையே! ஒருகனம் அவ-

னது பேச்சைக்கேட்டு திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்த நர்மதா,” சீ இவ்வளவு கேவலமாக நீ இருப்பாய் என நினைக்கவில்லை சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி மட்டமாக நடந்திட்டியே! நான் பாவி என்திமிர்என்னை சலனப்படுத்திவிட்டது. என் வாழ்க்கையை நானே கெடுத்துவிட்டேனே” உதடுகள் துடிப்பதையும் கணங்களில் நீர் வழிவதையும் பொருட்படுத்தாது வாழ்க்கையில் எங்களுக்கென்று சில கட்டுப்பாடுகள் ஒழுங்குமுறைகள் இருக்கு. எந்தக் காலத்திலேயும் நீ அவராக முடியாது. ஒரு நிமிஷ சபலத்திற்கு நான் அகப்பட்டதை நினைச்சாலே அருவருப்பாக இருக்கு. சந்துரு உனக்கும் மனைவி பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களது வாழ்க்கையை பாழாக்காதே தயவு செய்து போய்விடு என நிர்காமல் பேசிக்கொண்டே போனவள். சட்டென்று சென்றுவிட சந்துருவுக்கு சவுக்கால் அடித்து போன்றிருந்தது.

“நர்மதா ஒரு நிமிஷம் நில்லுங்க இவ்வளவுக்கும் நீங்களும் ஒரு காரணம். கௌதமைப் பற்றி அவன் உங்களைப் புறக்கணித்ததைப் பற்றி நீங்கள் என்னிடம் சொன்னதாலதான் நான் உங்களைப் பிழையா நினைச்சிட்டன்....” அவன் பேச்சைத்தொடரவிடாது “மிஸ்டர் சந்துரு கணவன் மனைவி உறவென்பது நீங்க நினைக்கிறமாதிரி அற்பக்கத்திற்காக அல்ல நீங்க என்னை மட்டமாக நினைச்சதாலதான் இப்படி நடந்து கொண்டங்க. எங்கள்

இரண்டு பேருடைய வாழ்க்கையிலுமே இவ்வளவு காலத்தில் இப்படி துரோகத்தனம் எதுவுமே நடந்ததில்ல.. நீசெய்ததை நியாயப்படுத்த வேண்டாம்..” நர்மதாவுக்கு குப்பென்று வியர்த்தது. காய்ந்து போயிருந்த உதட்டை ஈரமாக்கிக்கொண்டாள். அதற்குப்பிறகு அவன் முகத்தைக் கூட பார்ப்பதற்கு வெறுப்பாக இருந்து அவனுக்கு. குற்றம் புரிந்துவிட்ட குறுகுறுப்பு உள்ளத்துடன் ஆனால் அதைவெளிக்காட்டாத நடிப்புடன் வீடு திரும்பினான் சந்திர. நர்மதா குற்ற உணர்வால் குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதாள். வேதனையால் அவன் நெஞ்சே வெடித்துவிடும் போவிருந்து.

மேற்கு வானத்தில் குரியன் இருத்தச்சிவப்பாய் இறங்கிக்கொண்டிருந்தான். மயங்கிப்போயிருந்த மாலைநேரம். வரப்போகும் இருஞ்கு பயந்து விடைபெற்றுக்கொண்டது. ஒரு பெரிய சோகம் அவளிடத்தே குடிக்கொண்டது. எல்லாம் இருந்தும் எதுவுமே இல்லாததுபோல் ஒரு வெறுமை தவிப்பாய் உணர்ந்தாள். உடம்பில் ஒரு படபடப்பும் நடுக்கமும் இருந்தது. தன்மேலேயே கோபமும் சயபச்சாத்தாபமும் மேலோங்க மனம் ஒரு நிமிடம் பெருமூச்சு விட்டது. அவனுள் மழை முடிந்த வானம் மாதிரி ஒரு வெறுமை ஓடிற்று. எத்தனைநேரம் அப்படியிருந்தாலோ!

வாசலில் பெல் அடிக்க நிதானமாய் எழுந்து கதவைத் திறந்தாள் அங்கு கௌதம் நின்றிருந்தான். அசைவற்றுப்போய் அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். எச்சிலைக் கூட்டி விழுங்கி தொண்டையை ஈரப்படுத்திக்கொண்டாள். குனிந்து வார்த்தைகளைக்கோக்க எதுவோ பந்தாகச் சுருண்டு தொண்டையை அடைத்தது. கௌதம் அவனையே பார்த்தான். நர்மதாவுக்கு இயல்பிலேயே சிரித்த முகம். எப்போதும் அந்தமுகத்தில் வசீகரமும் கவர்ச்சியும் இருக்கும். அவை எவற்றையும் இன்று காணவில்லை. மனம் பட்டென்று பதறி விழுந்தாலும் பதற்றத்தை வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாமல் அவன் தோளைப்பற்றியவாறே நடந்து உள்ளே வந்தமர்ந்தான். அவளின் முகத்திலிருந்து எதையும் புரிந்து கொள்ளமுடியாமல் தவித்துக் குழம்பியபடி அவனைத்தன்னருகில் அமர்த்தினார்கள்.

மனதினுள் நடத்திய போராட்டத்துக்கு முடிவுகட்டும் நேரம். எல்லாவற்றையும் கொதமிடம் கொட்டித் தீர்த்தாள். அவன் கால்களடியில் தரை நழுவுவது போல உணர்வு. நிலைகுலைந்து அழுதாள் கௌதம் மிகுந்த ஆதரவோடும் அனுதாபத்தோடும் நர்மதாவை உற்றுப் பார்த்தான். அவனது கண்களுக்குள் நீர் திரண்டிருந்தது. அவர் நர்மதாவின் முகத்தை உயர்த்தி ஆதரவாய் அவனது கூந்தலைத் தடவி கருணைபொங்கித்த தும்ப அவனது கண்-

களைத் துடைத்து விட்டான். கௌதம் நர்மதாவை அன்பு கலந்த புன்னகையோடு நோக்கினான். ஆதில் ஆயிரம் அர்த்தங்கள் வெளிப்பட்டன. இது எல்லாத்துக்கும் நான்தான் காரணம் உண்ணை நான் புறக்கணிச்சிருக்கக் கூடாது. எனக்கு நீ உனக்கு நான் இடையில் குழந்தை இனித்தேவையேயில்லை. நர்மதா கௌதமை நிமிர்ந்து பார்த்தாள் என்றாலும் தெளிவாகப் பார்க்கமுடியாமல் கண்களில் கண்ணீர் ஒரு திரையாக மாறி மறைத்தது. கௌதம் ஆறுதலாக அவள் தோளைப்பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டான்.

உங்களது குணம் எனக்குத் தெளியும் அதுதான் உங்களிடம் நடந்ததைச் சொன்னேன். என்னை மன்னித்துவி டுங்கள். அவள் குரல் உடைந்து போனது. அவனது புறக்கணிப்பும்

இலங்கை வாளெனாவியிலும் பிள்ளர் இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத் தாபனத்திலும் நான் சந்தித்தவர் களில் இன்னும் சிலரை நினைவு படுத்திக்கொள்வது அவசியமாகின்றது.

வாளெனாவி மேடை நாடக எழுத்தாளரான ச. சண்முகம் மிகச்சிறந்த அறிவிப்பாளரும் வாளெனாவி நடிகையுமான ராஜேஸ்வரி சண்முகம் வாளெனாவி மேடை நடிகரும் எழுத்துக்கின்றன.

சண்முகம் எனக்கு தாயாகவும் அவரது பிள்ளைகளான வசந்தி, சந்திர மோகன், சந்திரகாந்தன் ஆகியோர் எனது உடன்பிறந்தோராகவும் இந்நாடகங்களில் நடித்திருக்கிறார்கள். நாடக ஒத்திகையும் ஒத்திகைக்குப் பின்னர் கொட்டா ரோட்டில் அவர்கள் வசித்த வீட்டில் இரவுச்சாப்பாடுமாக என்னை தங்கள் குடும்பத்தில் ஒரு பிள்ளையாகவே அவர்கள் அன்புகாட்டிய நினைவுகள் வருகின்றன.

வாளெனாவிக் கால

தாளருமான எஸ். எஸ். கணேச பிள்ளை இன்னுமொரு புகழ்பெற்ற வாளெனாவி மேடை நடிகையான சுப்பிலட்சுமி காசிநாதன் அறிவிப்பாளர் நடிகர் எஸ். நடராஜாவிலும் உரைச்சித்திரங்களின் தயாரிப்பாளர் எஸ். நடராஜா அறிவிப்பாளர், கலைஞர் மயில்வாகனம் சர்வானந்தா இப்படிப்பலர்.

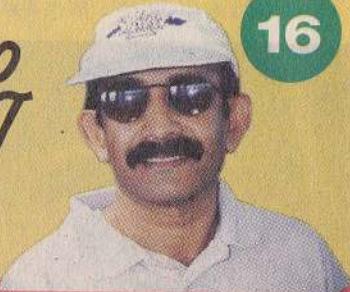
ச. சண்முகத்தின் ஏராளமான மேடை நாடகங்களில் நான் கதாநாயகனாக நடித்திருக்கிறேன். அவரது மனைவியான திருமதி. ராஜேஸ்வரி

ச. சண்முகம் அன்னர் சிறுகைத் தொழில் தினைக்களம் (என்று நினைக்கிறேன்) என்ற அரசாங்கப்பணிமனையில் தமிழ் தட்டெழுத்தாளராக இருந்தகாலம். நான் வேலைபார்த்த உள்நாட்டு இறைவரித்தினைக்களமும் அண்மையில்தான் இருந்தது. மதியபோசன இடைவேளையில் அவரைச் சென்று சந்திப்பேன். அவர் மேடை நாடகங்களோ வாளெனாவி நாடகங்களோ எழுதுவதில்லை. (என்ன இது.. எழுத்தாளர் என்று விட்டு

எழுதுவதில்லை என்றால் எப்படி என்று யோசிக்கிறீர்களா) அவர் நேரடியாக தட்டச்சில் (கணினிக்காலத்தில் மறந்தாலும் மறந்திருப்பிர்கள் தட்டச்ச என்றால் Type-writer) கார்பன்கருடன் பேப்பர் செருகி நேரடியாகவே நாடகப்பிரதிகளை தட்டச்ச செய்து விடுவார். சுடச்சுட பிரதிகள் நெடி. அவர் அடித்துத் தரத்தர பக்க ஒழுங்கில் அடுக்குவதோடு நான் நடிக்கப்-

(ஆமாம்.. பிஸாஸ்டிக் சீற் விரித்து பழைய புத்தகங்களைக் குவித்திருப்பார்கள்) நட்டநட்டு வெயிலில் குந்தியும் குந்தாமலுமிருந்து அவற்றுக்கிடையே ஆங்கிலநாடகங்கள் சிறுகதைத் தொகுப்புகளைத் தேடுவோம். எத்தனை புத்தகங்கள் ஒருதடவையில் வாங்கினாலும் மொத்தத்தொகை நாலைந்து ரூபாவிற்குமேல் வராமல் பார்த்துக்கொள்வோம். அதில் இருவருக்கும்

நினைவுகள்

16

போகும் பாத்திரத்துக்கான வசனங்களில் ஒருமுறை கண்மேய்ந்தும் விடுவேன். இவ்வாறு அவர் எழுதிய (அதாவது தட்டச்ச செய்த) பல நாடகங்களின் முதல் வாசகன் நானாகத்தான் இருந்தேன்.

மதியபோசனத்தின் பின்னர் கோட்டை புகையிரதநிலையத்தின் முன்பாக உள்ள ஒல்கொட்ட மாவத்தையில் இருவருமாக நடைபோடுவோம். இங்கு பழைய புத்தகவியாபாரிகள் பலர் பாதையோரங்களில் கடைவிரித்திருப்பார்கள்.

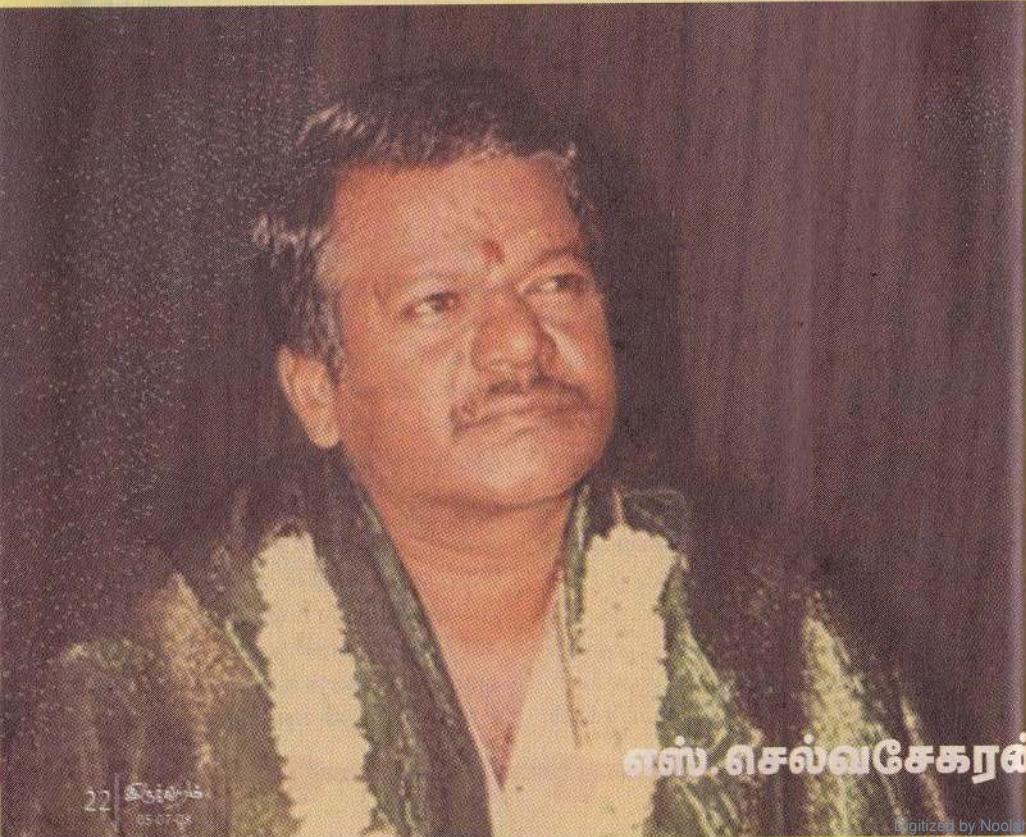
சமபங்கிடு. மாறிமாறி புத்தகங்களை வாசிப்பதாகத்தான் ஏற்பாடு. ஆனாலும் அவரது வேகமான வாசிப்பினால் எப்படியோ எல்லாப் புத்தகங்களுமே என்னிடத்தில் இறுதியில் தங்கிவிடும்.

இப்படி வாங்கிய புத்தங்களில் ஒன்று உலகச்சிறுகதைகளின் தொகுப்பு. இதில் ஒரு சுவையான ஒல்லாந்து நாட்டு சிறுகதையை வாசித்து, நான் அதையே கண்ணுக்கு தெரியாத காயம் என்ற பெயரில் வாளெனாவி நாடகமாக

எழுதினேன். வீணான சந்தேகத்தின் அடிப்படையில் தன் மனைவியைக் கொன்றுவிட்ட ஒருவன் அவள் குற்றமற்றவள் என்று தெரியவர மரணத்தறுவாயில் அவளின் வாயில் இருந்து வழிந்த இரத்தத்துவிகள் பட்ட தனது கையில் தீப்பற்றி எவ்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டு டாக்டரிடம் போகிறான். இறுதியில் நடந்ததை ஒப்புக்கொள்கிறான்.

1991இல் ஒவிபரப்பான இந்த நாடகத்தில் என்னுடன் எஸ்.செல்வசேகரன், கலிஸ்ரா திருச்செல்வம்

போன்றோர் நடித்தார்கள். இதை வெறுமனே வாணொலி நாடகமாக காற்றில் கரைந்து போய்விடாமல் பதிவுசெய்துவிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் கனடாவில் "நெஞ்சங்கள்" என்ற பெயரில் திரைப்படமாக திறமை வாய்ந்த பல கலைஞர்களை இணைத்து நானே இயக்கி உருவாக்கினேன். ஆனாலும் அதை தயாரித்த நண்பரின் அக்கறையின்மையினால் அந்தத்-திரைப்படம் இன்னும் திரையிடப்படவில்லை என்பதுதான் பெரிய சோகம்.

எஸ். செல்வசேகரன்

சண்முகம் அண்ணருடன் பங்கு போட்டு வாங்கிய இன்னுமொரு நூல் - குரங்கு நகம் என்ற நாடகம். டபிள்யூ. டபிள்யூ. ஜேக்கப்ஸ் என்பவரால் 1902இல் எழுதப்பட்ட சிறுகதையின்நாடகவடிவம். பெயர் என்னவோ அப்படி இப்படி இருந்தாலும் எதிர்பாராத திருப்பங்களைக் கொண்ட சுவையானதை.

நடுவயதினரான ஒரு தம்பதியினருக்கு ஒரெயொரு அன்புமகன். இவர்களுடைய குடும்பநண்பர் ஒருவர் உலகயாத்திரையின்பின் இவர்கள் வீட்டிடுக்கு வந்தவர் விருப்பமான மூன்று விடயங்களை கேட்டால் தரும் என்று சொல்ல ஒரு குரங்கு நகத்தை கொடுத்துவிட்டுப்போகிறார். காலப்போக்கில் ஏதோ பணத்தேவை வர தாய் அந்த குரங்குநகத்தின் சக்தியை பரிட்சித்துப் பார்க்க நினைத்து அதை வைத்துக் கொண்டு பத்தாயிரம் டொலர் கேட்கிறாள். கதவு தட்டப்படுகிறது. மகன் வேலைபார்க்கும் இடத்திலிருந்து ஒரு வர் வந்திருக்கிறார். துக்கமான செய்தி கூடவருகிறது. தொழிற்சாலையில் ஏற்பட்ட

விபத்தில் மகன் இறந்துவிட்டான் என்ற செய்திதான் அது. நட்டசாடக பத்தாயிரம் டொலர் கிடைக்கிறது. குரங்குநகத்தின் சக்திதான் என்று நம்பிய தாய் இறந்துபோன மகனை மீளக்கொண்டுவரும்படி நகத்திடம் இரண்டாவதாகக் கேட்கிறாள். வரப்போவது உயிருள்ள எங்கள் மகனல்ல அவனது உருக்குலைந்த எலும்புக்கூடுதான் என்று தகப்பன் வாதாடுகிறார். தாய் அதைக்கேளாமல் மகனை அழைக்க கதவு

மீண்டும் தட்டப்படுகிறது. தகப்பன் நகத்தைப்பறித்து மூன்றாவதும் இறுதியுமான விருப்பமாக மகனைத் திரும்பப்போ என்று சொல்ல கதவு தட்டும் ஒசைநின்று விடுகிறது.

இதை வாளொலி நாடகமாக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைக்காவிடினும் கனடாவில் இந்தக்கதையை “உயிரே உயிரே” என்ற பெயரில் நானே திரைக்கதை எழுதி தகப்பன் பாத்திரத்தில் நடித்தேன். ரவி, அச்சதன் கமரா, இயக்கம் ஆகியவற்றைக் கவனிக்க என்னோடு ஆனந்த ஸ்ரீதாஸ் (தாய்) ரமேஷ் புரட்சிதாசன் (மகன்) பாத்திரங்களில் நடித்தனர். கனடாவில் தயாரான பெருத்த வெற்றியைப் பெற்ற முதலாவது முழுநீளத்தமிழ்த்

திரைப்படமான இதை தயாரித்தவர் ஸ்ரீமுருகன் என்பவர்.

வாளொலி யில் சி. சண்முகம் எழுதிய “ஆனந்தவாசம்”, “பூங்காவனம்” முதலான பல நாடகத் தொடர்களிலும் “மின்னல்” முதலான பல தனிநாடகங்களிலும் நடித்திருக்கிறேன். மேடையில் நான் நடித்த அவரது புகழ்பெற்ற நாடகங்கள் “ஸ்புட்னிக் சுருட்டு”, “என்ன உலகமடா”, “இதுவும் ஒரு நாடகம்”, ஆகியனவாகும்

திருமதி இராஜேஸ்வரி சண்முகம் “சானா” சண்முகநாதன் காலத்தில் இருந்தே வாளொலி நாடகத்துறையில் புகழ்பெற்று விளங்கியவர். தொடர்ந்தும் கே. எம்.-வாசகர், ப. விக்னேஸ்வரன் ஆகியோர்

நாடகத்தயாரிப்பாளர்களாக இருந்தாலும் வராத அந்தக்காலகட்டத்தில் வாளொலியும் மேடை நாடகங்களும் ரசிகர்களின் கலையார்வத்தை ஓரளவு தணித்தன. அனேகமாக வாளொலி நடிகர்களே மேடை நாடகங்களிலும் நடித்தார்கள். வாளொலித் தயாரிப்பாளர்களான சானா சண்முகநாதன், கே. எம். வாசகர் வாளொலி எழுத்தாளர்களான ச. சண்முகம், எஸ்.எஸ். கணேசபிள்ளை, எஸ். ராம்தாஸ் ஆகியோரெல்லாம் மேடை நாடகங்களை எழுதினார்கள். இயக்கினார்கள்.

இத்தகைய நாடகங்களில் நடிக்கும் வாளொலிக்கலை ஞர்களைப் பார்ப்பதற்காகவே ஒரு கூட்டம் செல்லும். அந்தக்கூட்டத்தில் நானும் ஒருவனாக இருந்தகாலம்.

அதேபோல பொப்பிசைப்பாடுகளும் தற்போதைய தென்னிந்திய சினிமா சின்னத்திரை நடிகளுமான ஏ. ஏ. மனோகரன் எழுதிய “சறுக்கல்” என்ற வாளொலி நாடகத்தில் கொடியவன் ஒருவனால் கெடுக்கப்பட்டதை வெளியில் சொல்ல முடியாமல் தவிக்கும் ஒரு ஊழைப்பெண்ணாக நடித்ததும் அவரது வாளொலி நடிப்பின் உச்சங்களுக்கு ஒரு சான்று. இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் பெரிதாக காலுன்-

நாத தொலைக்காட்சி கற்பனையிலும் வராத அந்தக்காலகட்டத்தில் வாளொலியும் மேடை நாடகங்களும் ரசிகர்களின் கலையார்வத்தை ஓரளவு தணித்தன. அனேகமாக வாளொலி நடிகர்களே மேடை நாடகங்களிலும் நடித்தார்கள். வாளொலித் தயாரிப்பாளர்களான சானா சண்முகநாதன், கே. எம். வாசகர் வாளொலி எழுத்தாளர்களான ச. சண்முகம், எஸ்.எஸ். கணேசபிள்ளை, எஸ். ராம்தாஸ் ஆகியோரெல்லாம் மேடை நாடகங்களை எழுதினார்கள். இயக்கினார்கள்.

கே. எம். வாசகர் எழுதி இயக்கிய பார்வதி பரமசிவம் நாடகம், இதில்தான் முக்கிய பாத்திரத்தில் நடித்த திருமதி சுப்புலட்சுமி காசிநாதன் அவர்களை முதன் முதலாக சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

(இன்னும் இருக்கிறது)

இப்படி பிக்பாக்கெட் தொழில் பண்ணாறே? ஏதாவது ஒரு லட்சியத்தை வெசுக்கிட்டு உழைக்க வேண்டியதுதானே? என்ன இப்படிக் கேக்கிறின்கள்? ஒரு நாளைக்குக் குறைஞ்சது அஞ்ச பெர்சாவது அடிக்கிறதுதான் என்ட லட்சியமே தூஷாஷ | 25

எஸ். எஸ். கணேசபிள்ளை

என்ற கடவுளே!

கடவுள் எனக்கு பரிச்சயிக்கப்பட்டார்
ஒரு கையில் வேலூடனோ அல்லது
கொடிய ஆயுதங்களுடனோ
காலமியில், கையில், கழுத்தில் அல்லது
பக்கத்தில் ஏதோ ஒரு விலங்குடனோ

கடவுள் எனக்கு பரிச்சயமானார்
செய்யாத குற்றத்திற்காக
மரச்சட்டங்களில் பிணைக்கப்பட்டு

கடவுள் எனக்கு பரிச்சயமானார்
சற்றும் புரியாத வாக்கியங்களில்...

இவைகள் தவிர்த்து
நான் என் பிள்ளைகளிடம் கூறும்
வகையில்
என்றேனும் உருவம் பெறலாம்
கொடிய ஆயுதங்களிடமிருந்தும்,
விலங்குகளிடமிருந்தும்
மரச்சட்டங்களிலிருந்தும்
விடுதலைபெற்று....
என்றேனும் தோன்றலாம் எனக்கு
பிழத்தவகையில்
கடவுள்....

நன்றி

ரிவி சேநு

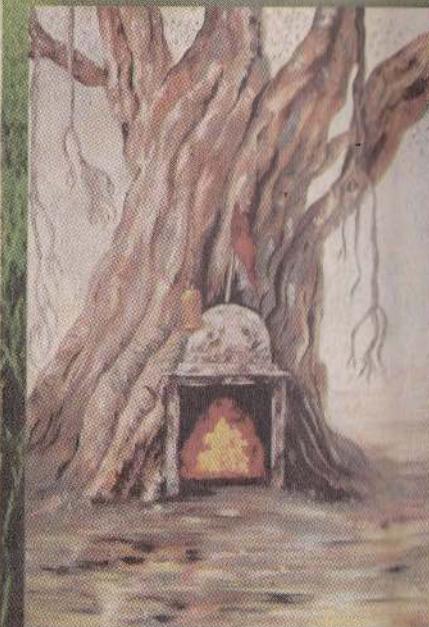
வேளாண்மை செய்யும் பகுதி

ஆயிக்காறனுகள் என்னவோ
வெல்லாம் கேட்டாறனுகள்.
எதோவெதோவெல்லாம்
கதைச்சானுகள்.நனைஞ்ச
கோழிக்குஞ்சகளைப் போல
கொடுகீப்போய் நின்ட
எங்களுக்கு.அவனுகளிட பாகை
என்ன வளர்கில? பயந்து
நடுங்கிப் பேசாமலே
நின்டம்.கடைசில எங்கள்
உட்டுப்போட்டும் போய்த்தானுகள்
போன புறுது தான் எங்களுக்கு
உமிர் வந்திச்சி.அதுக்குப்
புறகுதான்

ஊட்டைபோனம்.வழக்கமாக,பள்ளி
யுட்டுப் போகக்குள்ள
ஒல்லிமடுவுல குளிக்கிற
நாங்க.அன்டைக்கு
குளிக்கவேயில்லை.

வலையிறவுப் பள்ளில் படிக்கக்குள்ள
நடந்த இன்னொரு சங்கதி இப்ப
நினைவுவருது.
திமிலதீவில் இரிக்கிற எங்கட ஊட்டுக்கு மேற்கால ஒரு புள்ளையாரடி
இரிக்கி. அந்தப் புள்ளையாருட பேர்
நாச்சிமட்டுப் புள்ளையார்.அந்தக்
கூரான கல்லுப்புள்ளையார் அரசு
டில்,ஆலடில்,வேப்படில் இரிக்கிற
வழக்கத்துக்கு மாறாக,ஒரு பெரிய

காரமரத்தடில் இரிக்கிறார்.அவர்
கண்ணுக்குக் கண்கட்ட புள்ளையா-
ரெண்டு இந்த ஊருல இரிக்கிற
எல்லாரும் குறிப்பாக பொம்பிளை-
யள் நம்புறாங்க.காச்சல் கறுப்பு
வந்தா, ஏதாச்சும் காணாமத்துப்
போன நாச்சிமட்டுப் புள்ளையா-
ருக்கு நேந்து வைப்பாங்க. வருத்தம்
சுகமாயிரும், காணாமப் போனது
கெடைச்சிரும். ஒடனே வந்து தேங்க
காயுடைச்சி கற்பூரம் கொழுத்து-
வாங்க. ஏன், பொங்குறவங்களு-
முண்டு. நீண்ட நாளாக மழை
பெய்யாட்டி, அந்தப் புள்ளையாரத்

தூக்கிக் கொண்டு நடு வெயிலுல்
போட்டிருவாங்க. மழை பெய்யு-
மெண்ட ஒரு நம்பிக்கை. அந்தப்புள்-
ளையாரடிக்குப் பக்கத்திலெயல்-
லாம் நெறய ஈச்சம் பத்தை. நாங்க
சுச்சம் பழம் ஆயப்போற வழக்கம்.
ஒரு நாள் சாயங் காலம் நானும்
கிட்டினன் கோயிலுக்கு வந்த ஒரு
அயலூரப் பொடியனும் சுச்சம் பழ-
மாயப் போனம். அப்ப மேற்குப்
பக்கத்தில் உள்ள பெரிய வயல்
வெளி வரம்பால, ரெண்டு பேர்
வாறதைக் கண்ட அவன் அது யா
ரெண்டு கேட்டான். “அது

வெள்ளாம் செய்யிற போடியாரும்
முல்லைக் காரனு” மெண்டு நான்
சொன்னன். “அந்தா தெரியுது பார்
அது வளையிறவு. “அந்தா தெரியுதே
ஒலையோடொண்டு அது வண-
னாரா முத்தண்டை ஊட்டு, அதுக்குப்
பக்கத்துலை இருக்கிற குளம் தான்
ஒல்லிமடு. அதுக்கு அங்கால தான்
இந்தப் போடியாரிடை பெரிய
ஒட்டு இருக்கி. அந்தலூட்டுக்குப்
பக்கத்தில் தான் நாங்க படிக்கிற
பள்ளி” எண்டு வெளக்கமாகக்
சொன்னத அவன் ஆர்வமாகக்
கேட்டான். “அப்ப அந்தக் குளத்தில்

நெருநல் நினைவுகள்

கவிஞர் தீமிலைத் துமிலன்

நினைவுகள்

குளிக்கலாம், நீச்சலடிக்கலாமா?" என்டு அவன் கேட்டான். "ஓ நாங்க பள்ளியுட்டு வரக்க, ஒவ்வொரு நாளும் குளிச்சிப் போட்டுத் தான் வருவம். சட்டயக் கழட்டிப் போட்டுக் குளிப்பம், நீந்துவும், சுளி யோடு வும்" கச்சைசக் கட்டோடான்" "நீங்களெண்டா?" அவன்கேட்டான் "நாங்களெண்டா, நாங்கதான், நான், பெரியம்மா, மக்கள், பக்க வீட்டுக் கனகம்மா, அன்னப்புள்ளை, தமோதரம் எல்லாரும் ஒண்டாகத் தான் போவும். அந்தா பார் அந்த நாவல் மரக் காட்டோரமாக ஒரு ஒத்தயடிப் பாதை போகுது அந்த அளிப் பாட்டால், அங்கிருக்குதே நிக்குதே பெரிய நீட்டு வரம்பு, அதில் ஏறிப் போனா வலையிறவு தான். அங்குமிருந்து புள்ளையாரடி, மாணிக்கப் புள்ளையார். புள்ளையாரடிக்கும் வண்ணார முத்தன்டன்டுக்கிடையால் போனா, குளத்துக் கட்டு, அதால் போய், வலையிறவு நோட்டில ஏறினா ஒரு எட்டுப் பத்துப் பாகத்தில எங்கட பள்ளி தான். பள்ளி எப்ப முடியுமென்டு காத்திருப்பம்.

மணியடிச்சாப் போதும் ஓடியந்து குளத்துலான ஒரு உழுவும் இந்தக் காண்டிய காலத்துல அந்தத் தண்ணி குளுகுஞவெண்டிரிக்கும்" "பொட்டயனும் குளிக்குங்குகளா?" "ஓ அதுவும் இந்தக் காண்டிய காலத்துல கட்டாயம் குளிக்குங்கள். சட்டயக் கழட்டிப் போட்டு, உட்பாவடையைக் குறுக்க கட்டித்துக் குளிக்குங்கள். கனகியிருக்காளே அவள் தடாலெண்டு உழுந்து நீச்சலயடிப்பாள்"

"ஆரது கனகி?"

"கனகி, எங்கட பக்கத்து ஊட்டுக்காளி மனிசிடமகள், தகப்பனில்ல, அம்மாவ மாமி மாமியெண்டுதான் கூப்புடும் அவனுக்கு ஒரு அக்கா நாகியெண்டுபோர்"

"நாகியெண்டா?"

"நாகம்மாடா...." என்டு அவனுக்கு வெவரமாகச் சொன்னன.

"நாகிப்பொட்ட, கனகிப்-பொட்டையெண்டு தான் அவனுகள் எல்லாரும் கூப்பிடுவாங்க. காளி மனிசி இந்தப் போடியாருட ஊடுவளவு கூட்ட ஒவரு நாளும் போவா பாவும்" என்டு கத்சிக் கொண்டே நாங்க திரும்பிப் போனம்.

"மெய்தான் அந்தப்போடியாருட பேரென்னடா?" என்டு அவன் கேட்டான்.

"நான் சொல்லல்லையா?.... வலயிறவில் நாலஞ்சி போடிமாரிருக்காங்க,... சிக்குப்போடி, நல்லையாப்போடி, வாரித்தம்பிப்போடி, இவர்தான் வாரித்தம்பிப்போடி. வாரித்தம்பிப்போடி யாருக்குத்தான் அந்தா தெரியுதே வயல் பரப்பு முழுக்கச் சொந்தம். நூறு ஏக்கருக்குக் குறையாம இரிக்கும்"

"அப்ப, பெரிய தம்பி, நான் கோயிலடிக்குப் போறன். அம்மா அப்பா தேடுவங்க என்டு' சொல்லிற்று அந்தப் பொடியன் போய்த்தான் நான் ஊட்டபோனன்.

பெரிய தம்பி தான், என்னை ஊரில் எல்லாரும் கூப்பிடுறபேர். தம்பிய, எல்லாரும் சின்னத்தம்பியெண்டு கூப்பிடுவாங்க. நான் அம்மா, அப்பா, அவனச் "சின்னவன்" என்டு தான் கூப்பிடுவம். சின்னவனுக்கு அப்பா வச்ச பதிவுப்பேர்தங்கவேல்தான் பின் நாளில் ஏரம்பழுத்தியானன். அது பத்தி நான் புறகு சொல்லுறன். அவன் தான் "திமிலைக்கண்ணன்" என்ட பிரபல கவிஞர்.

அவனுக்கு புகழ் தந்தது இலங்கை வானொலியின் சிறுவர் மலர்தான்.

அவன்ட சோகக் கதை இப்ப வேணாம். அவன் நினைக்க நெஞ்சம் பதறுது, கண் கலங்குது, பறகு பார்ப்பம். அடுத்த நாள் நான் பள்ளிக்குப் போன போது எனக்கொரு அதிர்ச்சி காத்திரிக்குமென்டு நான் எதிர்பாக்கல்ல.

நாங்க பள்ளிக்குப் பேய்ச்சேர செல்லத்துரை வாத்தியாரும் வந்து ஏறங்கினார் வகுப்பு நடந்து கொண்டிருந்திச்சி. குடும்பி பின்னால் ஆடி அவிழி, தோளில் போட்ட சால்வை பின்னால் பறக்க குடையைப் படியில குத்தி ஏறி பள்ளிக்குள் திடுதிப்பெண்டு பூந்தது. ஒரு உயரமான உருவும், அது வேற ஆருமில்ல, வாரித்தம்பிப்போடியாரேதான்.

"வாத்தியார், வாத்தியார், எங்கவன்? எங்கவன்? என்டு கேட்டுக் கொண்டே வாத்தியார நெருங்கிய அவர், ஒவ்வொரு வகுப்பாக கண்ணால் துலாவினார். அவருட கொடுரோமான கோபக் கண்ணுல நான் மாட்டிக் கொண்டேன். வேகமாக என்னை நோக்கி வந்தவர், கை விரலால என்னைக் குத்திக் காட்டி "இவன் தான்! இவன் தான்" என்டு

கத்தினார். “எழும்புடா!” என்டு கோபம் பொறி பறக்கச் சொல்லினார். நான் ஆழிக்காரனுக்களுக்குப் பயந்து நடுங்கினதைப் பார்க்க அதிகமாக நடுங்கிப் போய் எழும்பி நின்டுதடுமாறினன்.

“போடியார், பொறுங்க, கொஞ்சம் பொறுங்க, என்ன நடந்தது சொல்லுங்க” என்டு அவருட கொதிப்ப அடக்கமுயன்றார்வாத்தியார்.

“என்னத்தைச் சொல்லுறா? , என்னத்தைச் சொல்லுறா? இவன் தான், இவன் தான். நான் வெள்ளாமச் செய்யிற பறையனாம், நான் பறையனாம். இவன் தான் சொன்னான்” அவருக்கு மேலும் கொதிப்பேற்கிது.

“போடியார், பதட்டப் படாதங்க, நான் கேக்கிறன்....” என்று அவரத் திணிக்கப்பார்த்தார்வாத்தியார்.

“நேத்து முளைச்ச தகரப் பத்த, என்னப் பார்த்து பறயனாம். வாத்தியார் இப்பவே சரியான தண்டனை கொடுக்கோனும். இல்லாட்டிச் சொல்லுங்க நான் குடுக்கிறன்” என்டு வாத்தியாருக்கு மேலால் கத்தினார் போடியார். நான் வெல்வெல்துப் போய் நின்டிரிந்தன். வாத்தியார் படாத பாடுபட்டு அவர் அமைதிப்படுத்த மேலும் திண்டிச்சார். “இவன் ஆரெண்டு தெரியுமா? தி மிலைத் தீவுச் சின்னையா விதானையாருட மகன்!”

“சின்னைய்யா விதானையிட மகனா என்னப் பறயன் என்டு சொன்னான்?

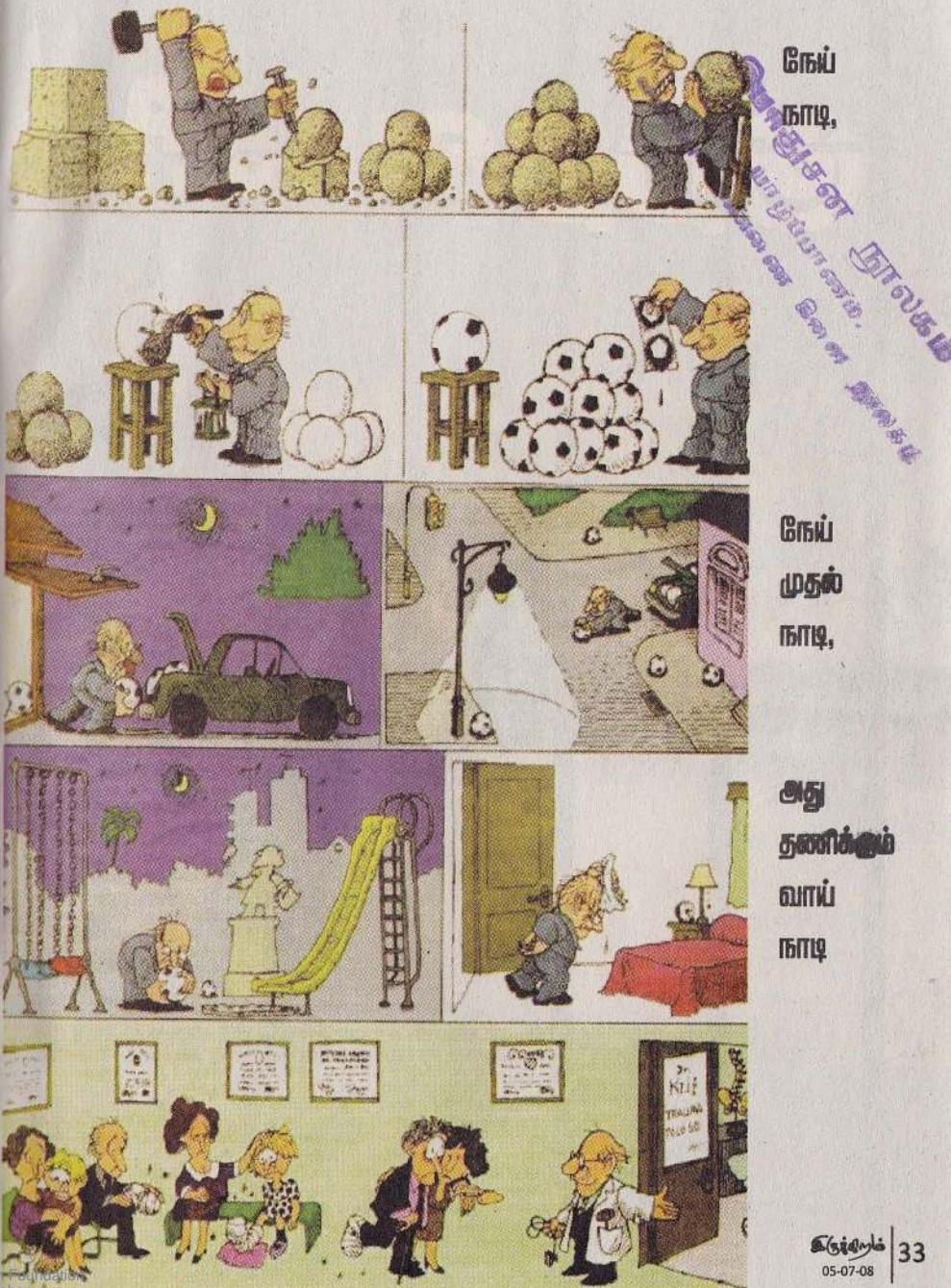
“மேலும் அவருக்கு வியப்பும் ஆத்திரமும்.” “நான் விசாரிக்கிறன். சரியான தண்டனை குடுக்கிறன்.”

என்டு அவரைச் சமாதானப்படுத்தி அனுப்பிப் போட்டு, என்னட்ட வந்தார்வாத்தியார்.

“கிட்டினப்புள்ள, என்ன இது? நீ சொன்னாயா? உன்மையச் சொல்லு” என்டு அமைதியாகக் கேட்டார்.

நான் நடந்ததை விபரமாச் சொன்னன். அந்தப் பொடியன் ஆரெண்டு கேட்டதால் தான் வெள்ளாமை செய்யிற போடியார் வாரித்தம்பி போடியார் என்டு சொன்னன். போடியார் எண்டது பறையன் என்டு எப்படிக் கேக்கும்...? “எனக்கு அழுகை வந்திச்சி. ஆனா நான் அழல்ல. “சரி நீ சொல்லல்லத்தானே, விடு கவலப்படாத” அவர் வகுப்புக் கவனிக்கப் போனார். நான் ஓட்ட வந்ததும் அப்பாட்டச் சொல்லி அழுதனன். அவர் சிரிச்சிக் கொண்டே நீ சொல்லல்லத்தானே உட்டுப் போட்டு வேலையைப் பார். அப்படிச் சொல்லியிருந்தாலும் பிழியில்ல. பள்ளன், பறையன் தானே வெள்ளாமை செய்யிறவன்! ..” எண்டார்.

அடுத்து நீங்கள் எதிர்பார்ப்பது

நேப்
நாடு,

நேப்
நாடு
நேப்
நாடு

நேப்
மநுங்
நாடு,

அஞ்
நானிங்கும்
வாய்
நாடு

தற்றவாளி

-ரோஜா-

பூட்டிய வீட்டை
உடைக்கும்
கொள்ளயார்களை

பட்டப்பகவில்
வெட்டி சாய்க்கும்
ரவுடிகளை

மாணவிகளிடம்
பாலியல் சையல்
செய்யும்
ஆசிரியர்களை

காவல் நிலையத்தில்
கற்பழிக்கும்
காவலர்களை
அரசு மருத்துவமனையில்
ஸ்ரூசம் வாங்கும்
உழையர்களை
இன்னும்
மக்களை ஏமாற்றும்
அரசியல் வாதீகளை

மற்றும்
அரிசி திருடன்
பருப்பு திருடனை
எல்லாம்
விட்டு விட்டு

அவசரத்தில்
சிறுநீர் கழிக்க
சென்ற என் நன்பன்
சோமங்களத்தை
கைது செய்து
என்ன
செய்ய போகிறார்கள்

பூலான்தேவி 12

இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு பூலானின் காலதேச சுந்தரம் கேட்டாலே பூலான் பயத்தினால் நடந்த அறம்பித்தாள். அவன் நடமாடப் பிருக்கும் பொருளிலிருந்து விவசையே பெய்தேவும் திருந்தாள்.

அமைக்குங்குள் செல்வதற்கும் பயந்தாள்.
அப்படிச் செல்ல நேரந்தாலும் எந்தக் கணமும் வெளியே ஒடித் தப்ப ஆயத்தமாக கதவை நன்றாக திறந்து வைத்துக் கொள்வாள். தூங்குவது கூட தொழுவத்தில் தான். எந்நேரமும் மாமனாரின் அருகிலேயே இருந்து கொண்டாள் அவள். மாமனார் எங்காவது வெளியில் சென்றிருந்தால் உச்சி வெயில் மண்டையைப் பிளக்கும் மத்தியான

வேளைகளில் கூட மாடிக்குப் போய் நின்று கொள்வாள்.

தனது உடம்பில் இன்னொருதடவை அவனது கை படுவதை அவள் வெறுத்தாள். இருட்டைக் கண்டு பூலான் மிகவும் பயந்தாள். எங்காவது இருட்டில் ஒளிந்து நின்று கொண்டு அவன்தன்னைப் பிடித்துக் கொள்வானோ என என்னித்தவித்தாள். கழிப்பிடத்திற்கோ குளியல்றைக்கு செல்லவோ அவனுக்குப் பயமாக இருந்தது.

அப்படியிருந்தும் மீண்டும் ஒரு நாள் புட்டிலால் அவளை பிடித்துக் கொண்டான். ஆனாலும் ஒரு விதமாக அவனிடமிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு அவள் ஒரு தெரு வழியே கூச்சவிட்டுக் கொண்டு ஓடத் தொடங்கினாள்.

அவளது ஓலத்தைக் கேட்ட அவளது மாமனார் அன்றும் அவளைக் காப்பாற்றினார். ஆனால் இதற்குப் பிறகு

பூலானின் துணிச்சல் அடியோடு அழிந்து போய் விட்டது. அவனுக்கு நோய் கண்டு விட்டது. உடல் முழுவதும் காயங்கள். கனலாகக் காயும் காய்ச்சல். அவளால் எதையும் உண்ண முடியவில்லை. ஒரு வாய் தண்ணீர் கூட பருக முடியவில்லை. ஒரு மிடரு தண்ணீரை பிரயாசப்பட்டுக் குடித்தாலும் உடனே வாந்தி எடுத்து விடுவாள். தலைமுடி உதிர்த்தொடங்கியது. பேயைப் போல மெலிய ஆரம்பித்தாள்.

ஆனால் புட்டிலால் இன்னுமொரு பெண்ணைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து அவனுடன் உல்லாசமாய் இருக்க ஆரம்பித்தாள். அதனால் அவனுக்கும் தகப்பனுக்குமிடையே தினமும் சண்டைற்பட்டது.

கடவுளால் கைவிடப்பட்ட பூலான் தனித்து விடப்பட்டாள். வாழ்வில் என்றுமே மறக்க முடியாத கொடிய சித்திரவதையின் படங்கள் அவள்

வேப்பமரத்தின் கீழ் ஒரு துரக்கை

00:00:17

00:00:34

மனதை ஆக்கிரமித்து விட்டன. திருமணம் பற்றிய அவளது சிறு பிள்ளைத் தனமான கற்பிதங்கள் தவிடுபொடியாகி விட்டன.

ஒரு நாள் முற்றத்தில் மெல்லிய காலடிச் சத்தங்களை பூலான் கேட்டாள். பயத்தால் கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டாள்.

'பூலான் நீ இங்கேயா இருக்கிறாய்?' என ஒரு ஆண் குரல் அவளை அழைத்தது. அவளது நெற்றியில் ஆதரவுடன் ஒரு கரம் படிந்தது. அப்பா! அவளது அப்பா!

'என் குழந்தையே நீ இப்படி மெலிந்து விட்டாயே' என அவர் நடுங்கும் குரலில் கேட்டார். அவளது தலையை எடுத்து மடியில் வைத்துக் கொண்டு அழ ஆரம்பித்தார். தேவிதன்.

'என்னை இப்பொழுதே இங்கிருந்து கூட்டிப் போய்விடு அப்பா' என பூலானும் அழ ஆரம்பித்தாள்.

ஒரு தகப்பனிடம் ஒரு மகள் சொல்லத் தயங்குகின்ற, சொல்ல முடியாத விடயங்களையெல்லாம் தேவி தினிடம் சொல்ல நேர்ந்தது பூலானுக்கு. தேவிதன் பூலானது வாயைப் பொத்தினார். தனது காதுகளை அவரால் நம்ப முடியவில்லை! இப்படியுமா நடக்கும்?

00:00:52

00:01:09

00:01:27

00:01:44

00:02:01

00:02:19

00:02:36

00:02:54

அந்தச் சமயம் பூலானது மாமனார் அங்கு வந்தார். அவரிடம் தான் பூலானை தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டு போகப் போவதை தேவிதீன் தெரியப்படுத்தினார்.

அப்போது புட்டிலால் அங்கு வந்தான். அவனுக்கு தனது மாமனாரிடம் மரியாதையாக நடந்து கொள்ளத் தெரியவில்லை. வயதானவரின் கன்னங்களில் ஒங்கி அறைந்தான்.

'எனது மனைவியைப் பார்த்துக் கொள்ள எனக்குத் தெரியும். மரியாதையாக உனது ஊருக்குப் போய்ச் சேர். இவளை நீ கூட்டிக் கொண்டு போனால் ஊரில் உனது மரியாதை என்னாவது? மனைவிக்கு சாப்பாடு போட வக்கில்லாதவனா நான்?' எனக்கத்த ஆரம்பித்தான் அவன்.

'ஆனால் அவனுக்கு சுகமில்லையல்லவா புட்டிலால்? அவனுக்கு மருந்து கொடுக்க வேண்டும். ஒரு வேளை விசர் காய்ச்சலாக இருந்தால் இக்குழந்தை செத்துப் போய் விடுவானே' என தேவிதீன் கெஞ்ச ஆரம்பித்தான்.

இருந்தது. தேவிதீன் அன்று இரவு பூலானுக்கு அருகிலேயே படுத்துக் கொண்டார். விடுந்தது. மீண்டும் வாக்குவாதங்கள். மீண்டும் கெஞ்சல்கள். கடைசியில் ஒருவாறு

பூலானை தகப்பனுடன் அனுப்ப புட்டிலால் சம்மதித்தான். 'குணமாகியதும் மீண்டும் இவளை இங்கே கொண்டு வந்து விடவேண்டும் தெரிந்ததா?' எனப் புட்டிலால் இறுதி எச்சரிக்கை விடுத்தான்.

பூலானுக்கு எங்கிருந்து தான் சக்தி பிறந்ததோ? தனது சிவப்புப் புடவையை எடுத்துச் சுற்றிக் கொண்டாள். தனது சொற்பமான பொருட்களைத் தேடித் தேடி எடுத்துக் கொண்டாள். தேவிதீன் அவளைத் தோலில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டார். புறப்பட்டார்கள்.

வழி முழுக்க ஆட்கள் அவர்களை கவனிப்பது தெரிந்தது. ஆண்கள் நழுட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தார்கள். பெண்களேர் 'ஜேயா.... பாவம்...' என முனுமுனுத்தார்கள்.

தேவிதீன் அவர்களிடமிருந்து வேகமாய் விலகிட விரும்பிக் கால்களை எட்டிப் போட்டு நடக்கத் தொடங்கினார்.

ஊர் எல்லை வந்தது. பூலான் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தாள்.

'அப்பா எனி நான் திரும்பி இங்கு வரப்போவதில்லை. எப்போதுமே திரும்பி வரப்போவதில்லை' என்றாள் அவள்.

00:03:28

00:03:46

00:04:03

நிலைமாறும் உலகம்!

வாசகி ஆணந்தன்.

மனதில் என்னவோ மகிழ்ச்சியில்லை
நனவுக்ஞம் கனவுக்ஞம் மாறி மாறி
வருகிறது எதையும் நிஜமாக்க
தோன்றவில்லை.

நிலைமாறும் இவ்வுலகில்
இரசைக்கனவுகள் ஆயிரம்
வளர்த்துமென்ன எங்கள்
வாழ்க்கை நிச்சயிக்கப்படுவது
சீதனத்தால் அல்லவோ!

ஊழை ரணங்கள்
என்னை அழுத்த
உணர்வுச் சுழியில்
இழுத்துச் செல்கிறேன்
யாரும் அறியாவண்ணம்!

அருச்சனன் கணக்ஞக்கு
பறவை மட்டுமே தெரிந்தது போல்
உங்கள் கிலக்கை அடைய
வண்முறை தேசுத்து அகதியாய்
ஏங்கள் வாழ்க்கை!

முகடு பார்த்து பெருமசௌரியும்
என் உள்ளத்து உணர்வுகளை
உணர்த்தஞ்சா நிலைமாறும் இவ்
உகைல் விரைவில் வரவேண்டும்
சீதனம் கேட்காத மாப்பின்னை!

பிள்ளை

வளப்பானாம்

வசம்பு

பாட்டி வைத்தியம்

இவசமாகக் கிடைப்பதெல்லாம் இளக்கமாக கிருக்குமென்று பலர் நினைக்கிறார்கள். அதனால்தான் இவசமாகக் கிடைக்கும் மூலிகைகளைப் பற்றி எவரும் கண்டு கொள்வதீல்லை.

ஓவ்வொரு மூலிகைக்கும் ஓவ்வொரு மருத்துவக் குணம் உள்ளது. ஓவ்வொரு மூலிகையையும் முறையாகப் பயன்படுத்தினால் முறையான பலனை அடையலாம்.

வேம்பு, வில்வம், அத்தி, துளசி, குப்பை மேனி, கீழ்க்காய் நெல்லி, வசம்பு என அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

வசம் பின் மருத்துவ குணம்-விசேஷமானது. வசம்பை அடிக்கடி விட்டு வைத்தியத்தில் சேர்ப்பது உண்டு. கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் இன்றும் காய்ந்த வசம்பை குடாக்கி

முக்கியமாக வசம்புக்கு விஷத்தை முறிக்கும் குணம் உண்டு. விஷம் அருந்தியவர்களுக்கு உடனே இரண்டு அல்லது மூன்று தேக்கரண்டி வசம்பைக் கொடுத்தால் விஷம் மந்தமடைந்து விடும். பெரியவர்கள் முதல் சிறியவர்கள் வரை அனைவருக்கும் பசியைக் கொடுக்கவும், சோம்பலை நீக்கவும் வசம்பு பயன்படுத்துது.

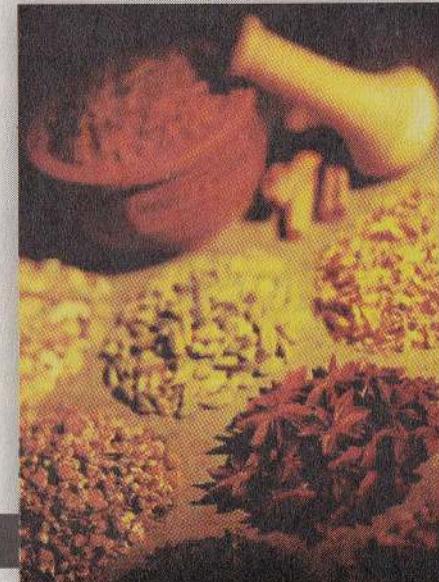
ரூபன்

ஒவ்வொரு மூலிகைக்கும் ஓவ்வொரு டிருத்துவத் தொடர்பு உள்ளது.

பாலில் கலந்து குழந்தைகளுக்கு கொடுப்பார்கள்.

இதனால் குழந்தைகளுக்கு பசியின்மையோ, சின்ன சின்ன தொற்றுநோய்களோ வராமல் தடுக்கப்படுகின்றது. இதனாலேயே வசம்பை பிள்ளை வளர்ப்பான் என்றும் கூறுகிறார்கள்.

சுடு தண்ணீர், கருவேப்பிலை, மஞ்சள் தூள் ஆகியவற்றுடன் வசம்பைக் கலந்து கிருமி நாசினியாகப் பயன்படுத்தலாம். வசம்பைத் தூள் செய்து இரண்டு தேக்கரண்டி அளவு எடுத்து தேனில் கலந்து சாப்பிட்டால் பல வகையான தொற்றுநோய்கள் நீங்கி விடும்.

பரிமளி பாட்டியின் சிதைந்து போன கணவுகளி

யாவும் கற்பனை

"யாரை நம்பி நான் பிறந்தேன் போங்கடா போங்க... " என்ற பாடல் வரிகள் பக்கத்தில் தேநீர் கடையில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்க பாட்டியின் மனதில் ஏதோ நினைத்தவளாய் என்னெண்ணிக்குள் வடையைப் போடுவதும், அதனைப் புரட்சி புரட்சி பதமாக எடுப்பதுமாக இருந்தாள். அவ்வாறே மனமும் புரண்டு கொண்டிருந்தது.

**"உந்துப் பட்டிக்காட்டுப் பொம்-
பினையைக் கலியானம் செய்து
நான் எப்படி லண்டனில் வாழுறது"**
“இல்லையா தம்பி அபிராமியைக்
கொஞ்சம் யோசிச்சுப் பார்” “சும்மா
இரும்மா அதற்கு அவசியமே
இல்லை. பட்டிக்காடு பட்டிக்காடு-
தான். அவளை என் மேரியுடன்
ஓப்பிடாதே” முன்னால் இருந்த
என்னெண்ணிச் சட்டி போல பாட்டியின் மனமும் கொதித்தது. “என்ன பாட்டி காலையிலேயே உங்கட வேலையை தொடங்கி விட்டியள்,
என் பாட்டி இப்படி வயசான காலத்தில் கஷ்டப்படுகிறியன்.” பக்கத்து வீட்டு மரகதம், பாட்டியின் சிந்தனையை கலைத்தாள். “என்னடிபிள்ளை செய்யிறது நாங்களே எங்களைப் பார்த்துக் கொண்டால் நல்லது தானே” என்றாள் பாட்டி.
“என்றாலும் பாட்டி இரண்டு பெடியன் வெளிநாட்டி விருந்தும் என் இப்பிடி கஷ்றப்படுகிறியன்? பேசாமல் அவங்களுடன் போயிருக்கலாம் தானே. நபபாடடு மரகதம் என்ன தான் லண்டன் என்டாலும் எங்கட மன்வாசம் வருமே, அவங்களும் என்னென்ன கஷ்றப்படுகிறாங்களோ” என்று பொய்யான உதடுகளுடன் கூறிக் கொண்டாள். என்ன இருந்தாலும் அவள் நம்ஊர்த் தாய் அல்லவா? எப்படித் தன் பிள்ளையைக் குறை கூறுவாள். காலையில் எல்லா வேலையையும் முடித்து விட்டு வடையெல்லாம் கட்டிக் கடைக்கு அனுப்பி விட்டு வந்து திண்ணையில் சாய்ந்து கொண்டாள். பரிமளி பாட்டிக்கு இப்பொழுது எழுபது வயதாகிறது. பருத்தித்துறையில் தனிமரமாக வாழ்ந்து வருபவள். சிறிய ஒலைக்குடிசை. உழைத்து உழைத்து உரமேறிய உடல், குழி விழுந்த கண்கள், வென்மையான தலை, அன்போடும் அரவணைப்-போடும் மற்றவர்களை உபசரிப்-பதில் பரிமளி பாட்டி கைதேர்ந்தவள். வடை சுட்டு விற்று அதில் வரும் பணத்தைவைத்து வாழ்பவள்.

பரிமளி பாட்டியின் வடையென்றால் அதன் சவையே தனிதான். திண்ணையில் சாய்ந்த பாட்டியின் மனதில் பழைய நினைவுகள் அலை மோதின. பரிமளி கருமணமாகி கணவருடன் புகுந்த வீடு அது. மாவும் பலாவும், வேம்பும் பனைகளும் நிமிர்ந்து நிற்கப் பக்கத்து மாரியம்மன் மனதிற்கு அமைதியை தந்து நிற்க சந்தோஷமும் குதுகலமாக அவர்களின் வாழ்க்கை நகர்ந்தது. வியாபாரம் செய்து வந்த கணவனுக்கு ஏற்றாற் போல் அவனது வருவாயில் அவர்கள் குடும்பம் எளிமையாக நகர்ந்தது. அப்போது தான் பரிமளத்தின் மூத்தமகன் தவராசா பிறந்தான். மகனின் குறும்பும், சிரிப்பும் சந்தோஷமுமாக அவர்களின் வாழ்க்கை நகர்ந்தது. பின்னர் சில ஆண்டுகளின் பின்

பட்டிக்காடு பட்டிக்காடு ஓப்பிடாதே என் மேரியுடன் விட்டு

இரண்டாவது மகன் செல்வராசாவும் மூன்றாவது மகன் குணராசாவும் பிறந்தனர். பெண் குழந்தையொன்று இல்லையென்ற சிற்றேக்கம் இருந்தாலும், மூன்று ஆண்குழந்தைகளின் பெற்றோர் என்ற பூரிப்பில் அவர்கள் மகிழ்ந்தனர். காலம் உருண்டோடியது. போரென்ற அரக்கனின் பிடிக்குள் பரிமளம் குடும்பமும் அகப்பட்டுக் கொண்டது.

1988 ஆம் காலப் பகுதியில் இந்திய அமைதிப் படையின் ஆக்கிரமிப்பு நடைபெற்றது.

பரி ம ள ம் குடும்பத் - தோடு அவளது அண்ணன், மனவி, மகள் அபிராமியும் இடம்பெயர்ந்து தங்கியிருந்தனர். திடீரென ஏற்பட்ட யுத்தமொன்றிலே அவளது இருபத்தெந்து வயது மகன் தவராசாவும், பரிமளத்தின் கணவரும், அபிராமியின் பெற்றோரும் கோயிலுக்குச் சென்று விட்டு வரும் வழியில் துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் துளைக்கப் பரிமளம் கண் முன்னே துடிதுடித்து இறந்தனர். பெரும் சோகத்தில் செய்வதறியாது தவித்தாள் பரிமளம். ஒருவாறு கணவனின் வியாபாரம் மூலம் கிடைத்த சிறு சேமிப்பைக் கொண்டு வாழ்க்கை ஒடியது. இரண்டாவது மகனைக் காப்பாற்றி விட வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலிட மகனை ஊருக்கு வரும் படி கடிதம்

தாங்கும் வல்லமை அவளுக்கில்லை. செல்வராசாவின் சம்மதத்துடன் அக்கால வழக்கப்படி அபிராமியினுக்கே என்று முடிவு செய்தாள். பின் ஒருவாறு இருந்த பணம் எல்லாம் திரட்டி செல்வாவை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பினாள். கடைக்குடிய குணாவும் அபிராமியும் கூடவே இருந்தனர். வாழ்க்கையின் கொடுமையை மெல்ல மெல்ல உணர ஆரம்பித்த பரிமளம் தன் பின்னைகளுக்குப் பசி தெரியாது வளர்க்க பெரும் பாடுபட்டாள். இறுதியில் தான் அவளுடைய இந்த வடை வியாபாரம் ஆரம்பமானது.

பழையபடி 1996 முற்பகுதிகளில் இலங்கை இராணுவத்தின் படையெடுப்புக்களும், மீண்டும் யுத்தம் என்ற அவலமூம் தொடங்க கடைசிமகன் குணாவையும் இரண்டாவது மகன் செல்வாவின் உதவியுடன் வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பினாள். அபிராமியுடன் இனிதாக அவளது வாழ்க்கை நகர்ந்தது. அபிராமியும் கிராமத்துப் பெண்கள் போல மஞ்சள் பூசி தாவணிச் சேலை கட்டி தனக்கேயுரிய குடும்ப இலட்சணத்துடன் வளர்ந்து வந்தவள். பரிமளத்திற்கும் சீக்கிரமே மகன் செல்வாவிற்கு அபிராமியை திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலிட மகனை ஊருக்கு வரும் படி கடிதம்

தமிழ் மொழியை அவர்களுக்கு உருவாக்கியிருக்கிறது. எப்படி மறந்தார்கள் கூட கடக்க உறவுகளும் கூட மாறும் என்னைப் பார்த்திட்டுப் போகுவதை வெளிக்கிறது. எப்படி மறந்தார்கள் ஒரு கடல் கடக்க உறவுகளும் என், உணர்வுகளும் கூட மாறும் போவிருக்கிறதே. திடீரென சிந்தை தடைப்பட்டவளாக நிமிர்ந்தாள். நேரம் போனதே தெரியாமல் இருட்டிவிட்டிருந்து. எழுந்து விளக்கை ஏற்றினாள். பரிமளம் பாட்டி விளக்கு பிரகாசமாக ஒளிர்ந்தது. ஆம் பரிமளம் பாட்டியின் நம்பிக்கை என்ற வெளிச்சத்தில் சிதைந்து போன கனவுகளுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

எழுதினாள். திடீரென ஒருநாள் வாசலில் கார் வந்து நிற்க பரிமளமும் அபிராமியும் ஒடி வந்தனர். மகன் செல்வா கூடவே ஒரு ஆங்கிலப் பெண். அவளைத் தன் மனைவி மேரி என அறிமுகம் செய்தான் செல்வா. பரிமளத்தின் தலையில் இடியே இறங்கினாற் போல் இருந்தது. உடனே “என்னா தம்பி, உனக்காக அபிராமி இருக்கிறாள் தானே ஏன்டா உப்பிடி...” கடவுளே அவளு ரீசேட்டும் ஜீன்சும் எங்கட பண்பாடென்ன.. என மனதில் நினைத்ததைக் கேட்டும் விட்டாள். அதற்கு செல்வா “உங்கட பட்டிச்காட்டுப் பொம்பிளையை கலியாணம் செய்து வாழுறதா” என்றும், “இல்லையா தம்பி, அபிராமியை யோசிச்சுப் பார்”, “சம்மா இரம்மா அதற்கு அவசியமேயில்லை. பட்டிக்காடு பாட்டிக்காடுதான். அவளை என் மேரியுடன் ஒப்பிடாதே. நான் இங்கியிருந்து உறவு கொண்டாட வரேல்லை நான் ஒரு ஹோட்டலில் நிக்கிறன். உன்னைப் பார்த்திட்டுப் போவும் என்னு தான் வந்தனான். நான் வாறன்” வண்டியில் ஏறிச் சென்றவன் தான் பின்பு வரவேயில்லை. பின்னர் நீண்ட நாட்களின் பின் மகன் குணாவும் லண்டனில் யாரோ ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து விட்டதாக அறிந்தாள். அபிராமியைப் பற்றிய கவலை ஏற்படவே ஊரிலேயே ஒரு நல்ல பையானுக்கு அவளை மனைவியாக்கினாள். இன்று அவள் தனி மரம். தன் பின்னைகள் வளர்ந்து தன்னைப்

பார்ப்பார்கள், மருமக்களுடன் பேரக் குழந்தைகளை மடியில் போட்டு மழலைத் தமிழ் பேசி அவர்களின் சிரிப்பில் தான் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும் என நினைத்திருந்தவருக்கு சிதைகின்ற கனவுகள் மட்டுமே மிச்சமானது. பட்டிக் காடு என்று மகன் பேசியதுகோபத்தை உருவாக்கியது. முட்டாள்கள் இந்தப் பட்டிக்காடுதான் அவர்களை ஊட்டி வளர்த்து என்பதை மறந்து விட்டார்கள். அவர்களை மட்டுமா? எத்தனையாயிரம் பேர்களை வளர்த்து விட்டிருக்கிறது. தமிழ் மொழியை அவர்களுக்கு உருவாக்கியிருக்கிறது. எப்படி மறந்தார்கள் ஒரு கடல் கடக்க உறவுகளும் என், உணர்வுகளும் கூட மாறும் போவிருக்கிறதே. திடீரென சிந்தை தடைப்பட்டவளாக நிமிர்ந்தாள். நேரம் போனதே தெரியாமல் இருட்டிவிட்டிருந்து. எழுந்து விளக்கை ஏற்றினாள். பரிமளம் பாட்டி விளக்கு பிரகாசமாக ஒளிர்ந்தது. ஆம் பரிமளம் பாட்டியின் நம்பிக்கை என்ற வெளிச்சத்தில் சிதைந்து போன கனவுகளுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். | தழைக்க | 47 | 05-07-08

செய்தி

யாழ் கடலோரியில் உள்ளாடைகளுடன் மட்டுமே மீன் பிழிக்க கிராண்டுவும் அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

நல்ல வேளை பொற்பிள்ளையாலும் சுயிசமா ஆம்பிள்ளையாலும்

போத மீன் பிழிக்கப் போக வேணும்
என்று பெண்கள் அனுமதிகள் சொன்னதை
செய்தியாம்போன்ற

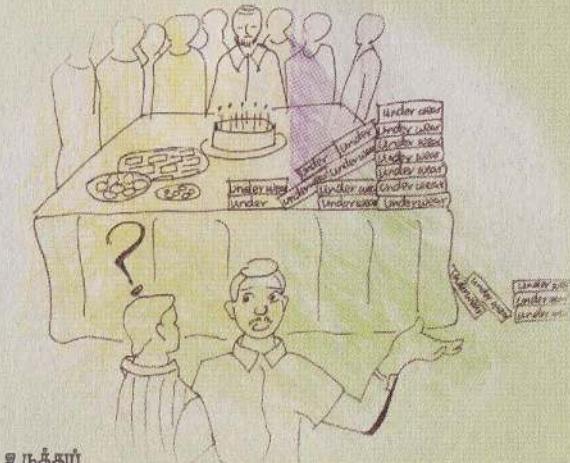
அவரின்ட தொழிலுக்கு நிறையத் தேவைப்படும்.
என்றால் என்னோரும் பிறந்த நாள் பரிசா
அதைத்தான் கொண்டு வந்து குழுத்திடுவோ.

எங்கள் நினைவுகளில் தலித்துவத்தைக் காட்டும்
முகமாக இனிமேல் எங்கள் கம்பக இலச்சியையூடு

underwear

ஆக இருக்க வேண்டும் என்கின்ற தீர்மானத்தை
இப்பகு நிறைவேற்றுகிறேன்.

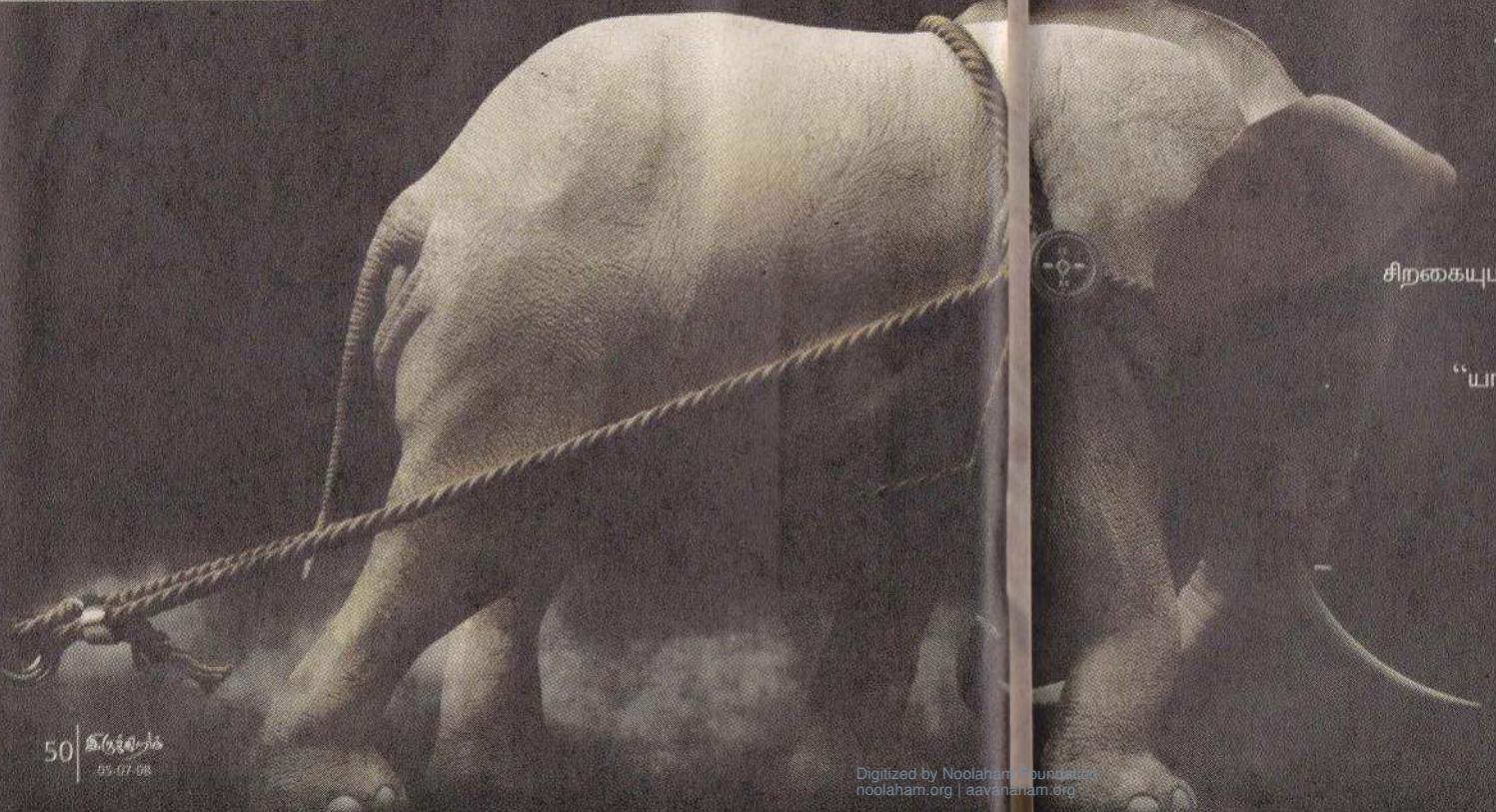

ஒவ்வொரு நாலும் உழுத்து உழுத்துப்
பழக்கமாயிடப்படுது. கல்லொணவர்டிட்டிர்குஞ் அதைத்தான்
உழுக்க வேண்டும் என்று அடற் பிழிச்சு வந்திடார்.

வலிமையே

வரலாறு

த. ஜெயச்வன்

வானப் பதையை வழுக்கொண்ட உம்ரைகள்

மோதிப் புதிய

முழுக்கம் பரப்பட்டும்.

மின்னல்வாள் ஏந்தி விருட்டென்று வீசி..நிற்கும்
பென்னம் பெருமலைகள் தூளாக

உம்ரைகள்

இற்றல் தனைக்காட்டி உலகசர வைக்கட்டும்.

காற்றை உமது வாய் புயலாக மாற்றட்டும்.

ளிமிலைக் குழம்பை

உம்நடுங்கால் தடுக்கட்டும்.

சிரிக்கின்ற பூக்மபம் உம்முச்சால் அழுதிட்டும்.

காட்டாற்றை உங்களது கண்ணாலைசுவு

தீசை திருப்பி

ஒட்டட்டும்.

உங்கள் ஒரு வார்த்தை சூரியனை

நிலவாக மாற்றட்டும்.....நீங்கள் நீமிருங்கள்

வலிமை உமக்குள்

'வலம்புரிச் சங்காக'

இருக்கு.

அதை எடுத்து 'எல்லாம்' அடையுங்கள்

'பிறப்பில் தவக்குறைவு'

என எதுவும் இல்லை

சிறகையும் சிந்தனையால் சிறையாக்கா தோங்குங்கள்

தாழுவு மனப்பான்மை

தன்னம்பிக்கையீனம்.

"யான்பிழை செய்வேனோ" என்ற மனப்பதற்றம்

தொட்டாற் சுருங்கியாக.....

தூண்டுகையில் ஓட்டுக்குள்

ஒட்டுகிற நத்தையாய்.....ஒதுங்கல்.

இதை விடுக

எவரும் எதிலும் முழுமையினைக் காணாது

தளம்பும் குறைகுடங்கள் தானே

தலை நிமிர்க!

வரலாறு என்பது வலிமை படைத்தவனால்

வரையப்படுவதெந்க....

வாழும் பழகிடுக!

நேடுப் பகிர்தல்

என். சிறிரஞ்சன்

எப்பொறுள் யார் யார் வழிக் கேட்பினும்

அவர்களையின் விணவெளி நிறுவனர் விணவெளிக்கு பஞ்சைன் அனுப்புத் தொடங்கிய காலத்தில் எந்தோக்கிய முக்கிய பிரச்சனைகளில் ஒன்று விணவெளி வீரர்கள் நமது அனுபவந்தினை விணவெளியில் திருக்கும்போது குற்றது வைப்பில் எந்தோக்கிய பிரச்சனையாகும்.

விணவெளியில் ஈர்ப்புவிசையில்லை இதனால் பேணகள் எழுதவில்லை. ஊற்றுப்பேணாவென்றாலும் சரி குழிழ்முனைப்பேணாவென்றாலும் சரி அவை எழுதும்போது கீழ்நோக்கி இருக்கின்றன அதனால் புவியீர்ப்பு விசை காரணமாக பேணாவிலுள்ள மை கீழ்நோக்கி தொடர்ச்சியாக வந்து கொண்டிருப்பதனால் எழுதுவது சாத்தியமாகின்றது. இதனால்தான் பேப்பரை சுவரில் வைத்து எழுதும்போது பேணகள் எழுதுவதில்லை. விணவெளியில் பயன்படுத்தக் கூடிய பேணையினைத் தயாரிப்பது தொடர்பில் நாசா விஞ்ஞானிகள் கூடி விவாதித்தனர். முடிவில் அதற்கென ஒரு விஞ்ஞானிகள் குழுவினை அமைப்பது என்று கலந்துரையாடப்பட்டது. இந்தக் கலந்துரையாடல் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது கடமை நிமித்தம் அங்கு வந்த சிற்றாழியர் ஒருவரின் காதில் இந்தவிடயம் விழுந்தது. அவர் ஏதோ சொல்ல முற்பட்டார். ஆனால் விஞ்ஞானிகள் கூடியிருந்த அந்தக் கூட்டத்தில் அவர் வாயைத் திறப்பது சாத்தியமில்லாது போய்விட்டது. அந்த சிற்றாழியரின் நடவடிக்கையினை

கீழ்க் கீற்றாழியகுக்கு என்ன ஏழைப்போகின்றது என்று உதவினப்படுத்தியிருந்தால் நான் நிறுவனத்தினால் விணவெளியில் பயன்படுத்தக் கூடிய பேண உதார்பாள ஆராய்ச்சிக் கோழிக்கணக்கில் பணம் சூலவு செய்யப்பட்டிருக்கக் கூடும்.

கவனித்த விஞ்ஞானி ஒருவர் கூட்டம் முடிந்தவுடன் அவரை தோன்றும் விடயங்களை வெளியிலிருந்து பார்ப்பவர்கள் சிலர் மிக அனுகி என்னவென்று கேட்டார். அதற்கு அவர் எங்களிற்கு முன்னதாகவே ரஸ்யரகள் விண்வெளி குச்சென்று வந்துவிட்டார்கள். அவரகள் என்ன செய்தார்கள் என்று அறியுமிடயாதா என்று தெரியாமல் போய்விட்டதே!

பேரிச்சம்பழத்தில் கொட்டை எடுப்பது இவ்வளவு கடினமான விடயமா?

எனக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டதே!
அப்படியென்றால் கொட்டைகளை நீக்கிவிட்டு பேரிச்சம்பழத்தினை பொதி செய்து சந்தைப்படுத்தலாமே

ரஸ்யரகள் என்ன செய்கின்றார்கள் என்று விசாரித்துப் பாரத்தனர். பென்சில் பாவிக்கின்றாரகள் என்று தெரிய வந்தது. எவ்வளவு இலகுவான தீர்வு. விஞ்ஞானிகளான எமக்குத் தெரியாத விடயத்தினைப் பற்றி இந்தச் சிற்றாழியருக்கு என்ன தெரியப்போகின்றது என்று உதாசினப்படுத்தியிருந்தால் நாசாநிறுவனத்தினால் விண்வெளியில் பயன்படுத்தக் கூடிய பேணதொடர்பான ஆராய்ச்சிக்கு கோடிக்கணக்கில் பணம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கக்கூடும்.

பாரிய பிரச்சனைகளாக எமக்குத்

இலகுவாக தீர்த்துவிடக்கூடும் சிலசந்தர்ப்பங்களில் பெரியளவிற்குப் படிக்காத முக்கிய பதவிகள் வகிக்காதவர்கள் கூட பிரச்சனைகளுக்கு சிறந்த தீர்வினை முன்வைக்கலாம். எனவே இவர் யார் இதுபற்றி கருத்து தெரிவிப்பதற்கு இவருக்கு என்ன அருக்கதையிருக்கின்றது என்று யோசிக்காமல் திறந்த மனத்துடன் மற்றவர்கள் கூறு-

வதை காதுகொடுத்துக் கேட்கப்பழகவேண்டும். அவர் ஒரு கிளார்க். கச்சேரியில் வேலை செய்தவர். வேலை நேரம் போக மிகுதி நேரத்தில் பேரிச்சம்பழத்தினை மொத்தமாக கொள்வனவு செய்து அவற்றைப் பொதி செய்து கடைகளுக்கு விநியோகித்து வந்தார். பேரிச்சம்பழ வியாபாரத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சந்தைவாய்ப்பினைக்கூற்றிக் கொண்டு வந்த அந்த நாட்களில் ஒருநாள் அவர் பேரிச்சம்பழ பொதிகளை வாகனத்தில் ஏற்றிக்கொண்டிருந்தார் அப்போது அண்மையில் நின்ற இருவர் ஏதோ ஒரு விடயத்தினைப் பற்றி கவாரசியமாக கதைத்துக் கொண்டிருப்பது அவரது காதில் விழுந்தது. கதைவாக்கில் அவர்களில் ஒருவர் அட என்னப்பா இது பேரிச்சம்பழத்தில் கொட்டை எடுக்கிற மாதிரி சிக்கலான பிரச்ச-

னையாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்.

பேரிச்சம்பழத்தில் கொட்டை எடுப்பது இவ்வளவு கடினமான விடயமா? எனக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டதே! அப்படியென்றால் கொட்டைகளை நீக்கிவிட்டு பேரிச்சம்பழத்தினை பொதி செய்து சந்தைப்படுத்தலாமே என்று யோசித்து உடனடியாக அதனை நடைமுறைப்படுத்தினார். அதுவரை காலமும் சுமாராக இருந்த பேரிச்சம்பழ வியாபாரம் ஒகோவென்று குடுமிடிக்கத் தொடங்கியது. அரசாங்க வேலையை உதறித்தள்ளிவிட்டு முழுநேரமாக பேரிச்சம்பழ வியாபாரத்தில் இறங்கினார். இன்று அவரது பேரிச்சம்பழ வியாபாரம் இந்தியாவில் மட்டுமன்றி பல நாடுகளில் ஒகோவென்று நடக்கிறது.

பஸ்லே பெரியவர்கள் நிக்கிறதைப் பார்த்தா என்னாலே தாங்க முடியாது.

உடனே எழுந்து இடம் கொடுத்து ஓயியா?

கண்ண இறுக்க முடிக்கொண்டு நித்திரை மாதிரி பாவனை பண்ணிடுவன்.

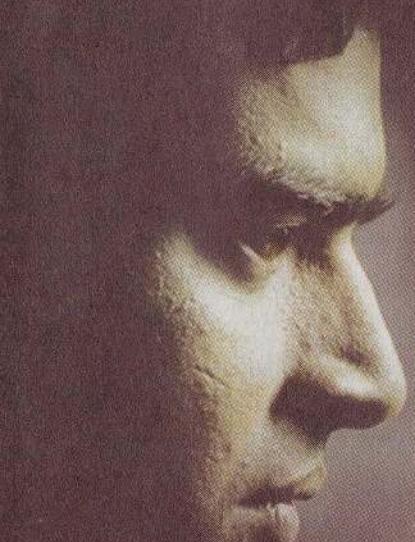
ஏஜன் டிஷ்டின்

தமிழில் மாற்று
சினிமாவிற்கான
ஒரு முன்முயற்சி

வளரியாகிய பழைய படம் ஒன்றைப் பற்றிய ஒரு வாசகரொருவரின் கருத்து

இராகவன்

நாம் ஒவ்வாருவரும் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் கணவு-லக்ததை சம்பபடுத்தி மசீஞ்சிக்கின்ற ஓர் ஊடகமாகவே சினிமா கிருந்துவருகிறது. நெந்தெல்லப்பாடுதான் வெற்றிப்படம், தோல்விப் படமென்பதைத் தீர்மானிக்கின்றதாக அமைகின்றது. நல்லோரைக் காக்கவும் தீயோரை அழிக்கவும் திரைப்படம் தோறும் அவதாரம் கொள்பவனாகவே எங்கள் அபிமானக் கதாநாயகன் கிருந்துவருகிறான்.

7-08

அவன் திருமணமாகி மனைவி பிள்ளைகளுடன் ஒரு சாதாரண மத்திய தர வர்க்கத்துக்கு குடும்பத்தவாராக வந்துவிட்டால்

எமாற்றம் மிகுந்த மன நிலைக்குள்ளாகி விடுகிறோம். பிறகென்ன படத்தைத் தொடர்ந்து ரசிப்பதில் சலிப்புக்குள்ளாகிவிடுகிறோம். பாடல்கள் இல்லையென்றாலோ மேலும் வெறுப்புக்குள்ளாகி 'செம அறுவை' என்ற ஒற்றைச் சொல்லில் தரச் சான்றிதழ் ஒன்றையும் வழங்கி எழுந்து போய் விடுகிறோம். இவ்வளவு தான் நமது திரைப்பட ரசனை. பொதுவாக பிறமொழிப் படங்களைப் பார்க்கும் போதுதான் நமது திரைப்பட ரசனை சோதனைக்குள்ளாகும். மாதவனின் தயாரிப்பில் வெளி வந்திருக்கும்

எவனோ ஒருவன் என்ற திரைப்படமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. நிஷிகாந்த் வங்காளத்தில் இயக்கியதை தமிழுக்கு கொண்டு வந்திருக்கும் மாதவனின் துணிச்சல் பாராட்டுக்குரியது. தமிழிலும் நிஷிகாந்தே இயக்கியிருக்கிறார்.

பாடல்கள் எவ்வயும் இடம்பெறாத திரைப்படம் என்பதே 'எவனோ ஒருவனை, ஒரு மாற்று சினிமாவாக அங்கீகரிக்கக்கூடிய நிலைப்பாட்டிற்கு ஒரு தேர்ந்த பார்வையாளனைக் கொண்டு வரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

கண் முன்னேநடக்கும் ஒரு தவறினை அல்லது சீர்கேட்டினை ஒரு சாதாரண மனிதன் கண்டும் காணாமலும் சென்று விட வேண்டும். அதைத் திருத்தவோ சீர்செய்யவோ எத்தனைக்கக் கூடாது. ஏனெனில் அவ்வெத்தனைப்பினால் உண்டாகும் பின்விளைவுகளுக்கு சாதாரண மனிதனால் முகம் கொடுக்க இயலாது. இந்த நடைமுறை யதார்த்தத்தைத் தான் "எவனோ ஒருவன்" பிசிறில்லாமல் காலத்துவத்தோடு எடுத்துக்காட்ட முனைந்திருப்பதை உணரலாம்.

நேரடி தமிழ் சினிமாவில் இடம் பெறாத நிச்ப்தம், காட்சிச் சட்டகங்களின் நேர்த்தி, கட்டிறுக்கம், பிசிறில்லாப் படத் தொகுப்பு என்ற எல்லாமுமே 'எவனோ ஒருவனில், சாத்தியமாகியிருக்கிறது.

ஸ்ரீதர் வாசுதேவன் என்ற பாத்திரமாக வரும் மாதவனின் அடக்கமான உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டிற்காக அவரைப் பாராட்டலாம். நாயகத்

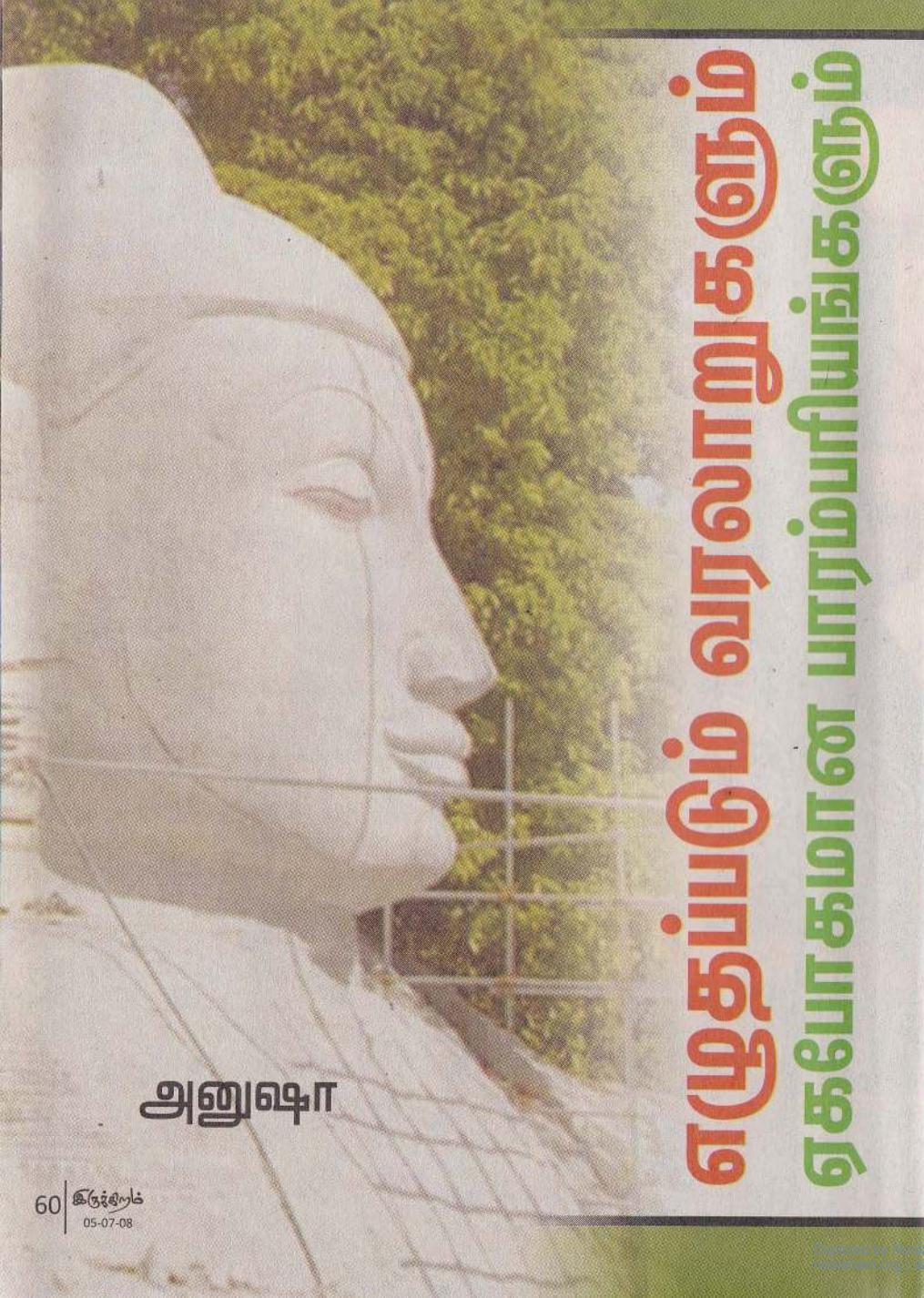

தனத்தை (ஹீரோயிஸம்) தக்கவைத்துக் கொள்ளவோ எச்சப்படுத்தவோ முயன்று கொண்டிருக்கும் ஒரு நாயகனாக இடைவேளை வரைக்கும் மாதவன் தோண்றினாலும் இடைவேளைக்குப் பின் அந்த நாயகத் தனமான விம்பம் உடைந்து போகிறது. ஸ்ரீதர் வாசுதேவனின் நடவடிக்கைகள் குறித்து ஊடகங்களினால் பெறப்படும் மக்களின் அபிப்பிராயம் பல கோணங்களிலிருந்து தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பதுவும் புகையிரத்திற்குள் வைத்து காவல்துறை அதிகாரியால் சுட்டுக் கொல்லப்படுவதும் நாயகத் தன்மை அல்லது ஹீரோயிஸம் என்பதைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றது.

மாதவனின் நடிப்பு குழநிலைக்கேற்ப பரிமைப்பதை குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இதேபோன்று காவல்துறை அதிகாரியாக வரும் சீமான் ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல் அடக்கி வாசித்திருப்பது காட்சிகளின் இயல்புத் தன்மையை வலுப்பபடுத்துவதுடன் கட்டிறுக்கத்திற்கும், நேர்த்திக்கும் ஏதுவாகியிருப்பதை கவனத்தில் கொள்ளலாம்.

ஒளிப்பதிவுக் கோணங்கள் சிற்சில இடங்களில் பிரமிக்க வைக்கின்றன. ஒப்பிட்டளவில் உரையாடல் என்பதும் குறைவுதான். இந்த அடிப்படையில் வைத்து நோக்கும் போது 'எவனோ ஒருவன், தமிழ் சினிமாவில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு திரைப்படம் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

மற்றும்

அனுஷா

எழுதப்படும் வரலாற்களேயும் சிங்கப்போகமான பார்ப்புப்பியங்களேயும்

என்னிடு ஒன்றில் வேலை செய்யும் நண்பரொருவர் அவர்களுடைய வழக்கமான பயிற்சி நிகழ்ச்சியொன்றில் கலந்து கொண்ட பின்குடாகத் திரும்பி வந்தார். சிங்கள தமிழ் பணியாளர்கள் கலந்து கொண்ட அந்தப் பயிற்சியில் இலங்கையில் மன்னர்கள் கட்டுவித்த குளங்களைப் பற்றிய பேச்சு எழுந்திருக்கிறது. “சிங்களப் பாரம்பரியத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சிங்களதொழில் நுட்பமும் சிங்களப் பொறியியாளர் திறன்களும்...” என்று ஒரே சிங்களமயம்தான். அதில் கலந்து கொண்ட தமிழர்களுக்கு கொஞ்சம் கோபம் வந்திருக்க வேணும். குளங்கள் கட்டியது சிங்களவர் மட்டுமா தமிழரும்தான் என்று சொல்லப்போய் ஒரே களேபரம் ஆகிவிட்டது.

உண்மைதானே. காலந்தோறும் ஒவ்வொரு நாடுகளிலேயும் செய்யப்பட்ட பெரிய விஷயங்களுக்குப் பின்னாலே அந்த நாட்டு மக்களும், சில சமயங்களில் வேற்று நாட்டு மக்களும் ஈடுபட்டிருந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பாருங்கள். மகாவலித்திட்டத்தை சிங்களவர் மட்டுமா கட்டினர்? அதில் தமிழ் முஸ்லிம் பொறியியாளர்களும் பிரிட்டிஷ் பொறியியாளர்களும் தங்கள் பங்களிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனி ஒரு ஆயிரம் வருடங்களுக்குப் பிறகு அதைப் போய் சிங்களப் பாரம்பரியத்திற்கும் அதன்

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கும் இது ஒரு அத்தாட்சி என்று கூறினால் எப்படி இருக்கும்? பிரிட்டிஷ் எஞ்சினியர்களை விடுங்கள். குறைந்த பட்சம் எங்கள் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஏதோவொரு முறையில் இதற்கு பங்களித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அங்கீகரிக்க வேண்டாமா இல்லையா?

எத்தனை உதாரணங்களை காட்டலாம். தமிழ் நாட்டு சிறபக்கலைக்கு முன்னுதாரணமாக இருக்கின்ற மகாபலிபுரம் தமிழர்கள் அல்லாத பல்லவ இராசாக்களினால் செய்யப்பட்ட திட்டம். கண்டி இராச்சியத்தின் பெளத்த சுவரோவியங்களில் பல இந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட ஓவியர்களினால் வரையப்பட்டன என்பது அந்தக் காலத்தில் அவ்விகாரைகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த பிக்குகள் எழுதி வைத்துவிட்டுப் போன கணக்குப் புத்தகங்களிலிருந்து நாம் அறிகின்றோம். தமிழ் தெலுங்கு ஓவியர்கள் கீறிச்சென்ற ஓவியங்களை நாம் கண்டிச்சிங்களவரின் ஏகபோக பாரம்பரியம் என்று எவ்வளவு தூரம் கூறமுடியும்?

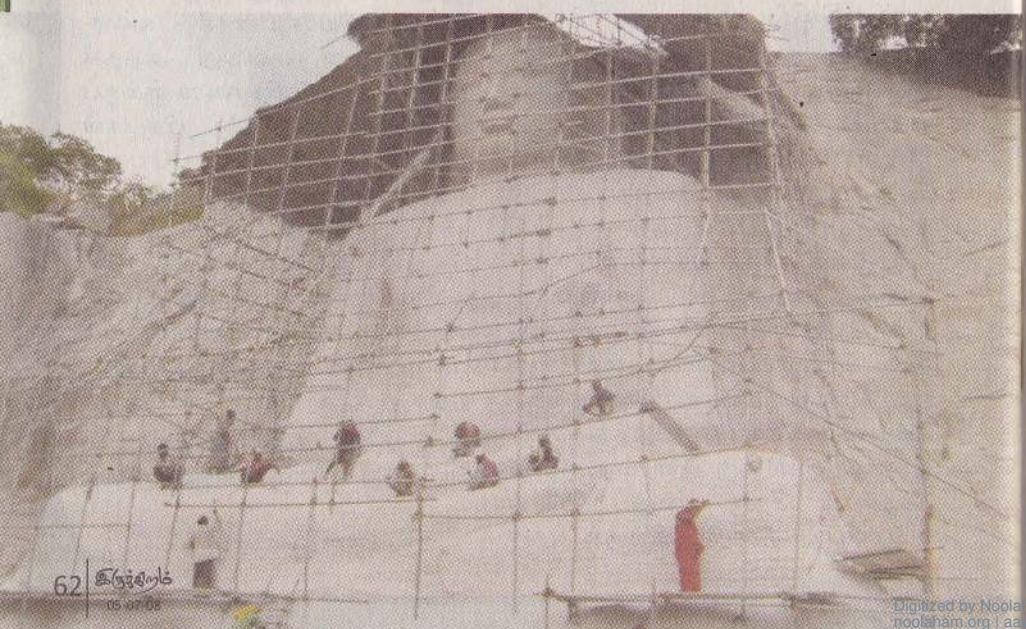
இது மாதிரி ஒரு நிகழ்வு இப்பொழுது எங்கள் கண்ணுக்குமுன்

நடந்துகொண்டிருக்கிறது. குருணாகலை, ரம்பொடவில்ல, ரிதிகமலில் அமைக்கப்பட்டு வரும் மொனாராகலை விகாரையை ஒரு முக்கிய உதாரணமாக குறிப்பிடலாம். இந்தப்பெரும் விகாரையைக் கட்டுவதற்குக் தேவையான நிதிகளை வசூலிப்பதற்காக ஒரு விளம்பரப்பிரசரம் அடித்து விட்டிருக்கிறார்கள்.

அந்த விகாரையின் புத்தர் சிலையோ 67.5 அடி 250 லட்சம் ரூபாய்களுக்கு கட்டப்பட இருக்கிறது. 21ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னைகளுக்காக, அவர்கள் பெள்த சிங்களப் பாரம்பரியத்தை அடைவதற்காக... கட்டப்படுகின்ற விகாரையை நிர்மாணிப்பவர்கள் யார்தெரியுமா? பத்மஸீ பட்டம்

கொண்ட புகழ் பெற்ற தமிழ் நாட்டு ஸ்தபதியான எம். முத்தையாவும் அவருடைய சிற்பிகளுமாகும். இவர்கள்தான் "சிங்களப் பாரம்பரியத்தைக்" கட்டி எழுப்பப் போகிறார்கள்.

எங்கள் நாட்டின் புகழ் பெற்ற சிகிரியா ஓவியங்களைப் பாருங்கள். இது எங்கள் நாட்டு சிங்கள ஓவியர்களினால் வரையப்பட்டதென்றால் ஏன் வேறு எந்த இடத்திலும் அதே பாணியில் அந்தக் காலங்களில் ஓவியங்கள் வரையப்படவில்லை? இந்த ஓவியர்கள், எதாவதொரு குருகுலத்தில்தான் பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருந்திருப்பார்கள். ஒரு கணிசமான எண்ணிக்கையினராகவும் இருக்கதெரியுமா? பத்மஸீ பட்டம்

வேண்டும், இல்லாவிட்டால் அந்தப்பாரம்பரியம் உருவாக முடியாதல்லவா? ஆனால் இலங்கையில் வேறெங்கும் அது மாதிரி ஒவியங்கள் இல்லை.

இதிலிருந்து இவை இந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட ஓவியர்களினால் வரையப்பட்டதென்றால் ஏன் வேறு எந்த இடத்திலும் அதே பாணியில் அந்தக் காலங்களில் ஓவியங்கள் வரையப்படவில்லை? இந்த ஓவியர்கள், எதாவதொரு குருகுலத்தில்தான் பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருந்திருப்பார்கள். ஒரு கணிசமான எண்ணிக்கையினராகவும் இருக்கதெரியுமா? பத்மஸீ பட்டம்

ஒரு மக்களை ஒன்று சேர்த்து அணி திரட்ட அவர்களுக்கு ஒரு குழு அடையாளம் தேவை. அப்படி ஒரு குழுவுக்கே பொதுவான அடையாளத்தை உருவாக்குவதற்கு அவர்கள் பெருமையாக ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு பொது வரலாறு தேவை. காலம் முழுவதும் சரித்திரத்தை இப்படியான அரசியல் திட்டங்களுக்காகத்தான் மனிதர்கள் எப்பொழுதும் பாவித்து வந்திருக்கின்றனர்.

அதனால் எத்தனை உண்மைகள் சாகின்றன. திரித்துச் சொல்லப்படுகின்றன.

இதனால் வெறும் மேலோட்டமான உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் விஷயம் தான் மிஞ்சகின்றது. மனித குலத்தின் கடந்தகாலம் பற்றிய உண்மையான விளக்கம் அல்ல.

அப்படியாயின், எதுதான் உண்மையான சரித்திரம் என்று கேள்வி எழுகிறது.

நாங்கள் பொதுவாக வாசிக்கும் வரலாற்றுப் புத்தங்களில் உண்மையான வரலாற்றை உய்த்துணர சில யுத்திகளைப் பாவிக்க வேண்டியவர்களாகின்றோம்.

முதலாவதாக, "அந்தக் காலம் போலவா இப்ப..." என்று சப்புக் கொட்டுவதை நிறுத்த வேண்டும். எங்கள் எல்லோருக்கும் ஏதோ கடந்த காலம் பொற்காலம் போலவும் நிகழ்காலம் தான் கவிகாலம் போலவும் கற்பனை செய்ய மிகவும் விருப்பம். எந்தக்காலம் என்றாலும் சரி நன்மையானதும் தீமையானது கலந்து தான் நடந்தன. எல்லாமே சிறப்பாக நடந்த காலம் ஒன்றுமில்லை. அத்துடன் நாங்கள் நன்மை என்றும் தீமை என்றும் எங்கள் இந்தக்கால மதிப்பீடுகளை வைத்துத்தான் கடந்த காலத்தையும் புரிந்து கொள்ளுகின்றோம், என்பதை மறக்கக்கூடாது. மனிதர்களுடைய மதிப்பீடுகள் காலத்துக்காலம் வெகுவாக மாறுபட்டன.

இரண்டாவதாக, எங்கள் காலத்துக் கட்டமைப்புக்களை வைத்துக் கொண்டு கடந்த காலத்துநிகழ்வுகளை மீளாய்வு செய்யக்கூடாது. உதாரணமாக தமிழர் (சோழர்) படையெடுத்து வந்து சிங்களநகரங்களை ஆக்கிரமித்து அழித்தனர் என்று சொன்னால் அது ஏதோ தமிழ-

மர் இனம் சிங்கள் இனத்திற்கெதிராக இயங்கியது போல விவரிக்கப்படுகின்றது. அந்தக் காலத்தில் சிங்களம் தமிழ் என்ற இனத்துவவேறுபாடுகள் முக்கியமாகக் கருதப்படவில்லை. ஒருவருடைய சாதியும் ஒரு குலத்தின் இராச்சியமும்தான் அரசியலில் அடிபட்டது. சோழர் படையெடுத்தால், அவர்கள் பிற நாடுகளைக் கைப்பற்ற மன்னர் குலவழக்கத்தின்படித்தான் அந்தத்தீர்மானத்தை மேற்கொண்டிருப்பார்கள். அதே போல, சிங்கள மன்னர்களும் தமிழ்நாட்டின் முழுமன்னர்களின் அதிகாரப் போட்டியில் ஒவ்வொருமுறையும் யாராவது ஒரு இராசாவுக்கு ஆதரவாகச்-சென்று போரிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே இது இராச்சியங்களுக்கு இடையிலான போட்டியேயொழிய இனங்களுக்கிடையிலான போட்டி அல்ல.

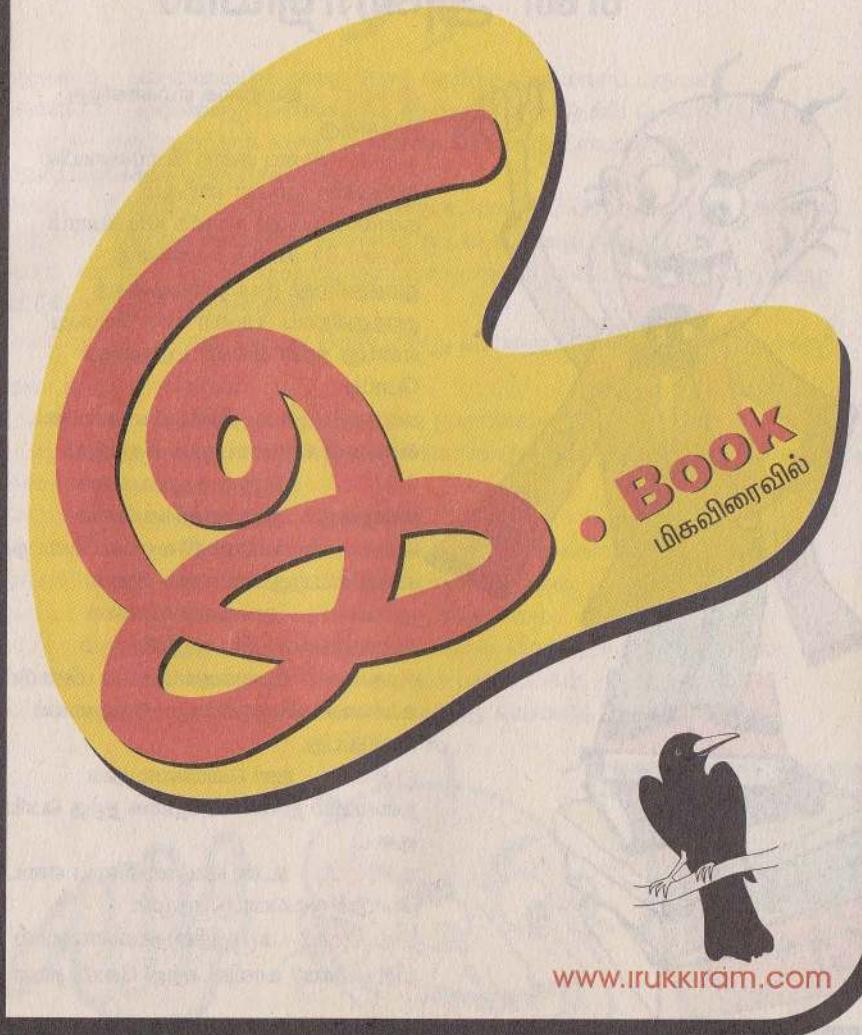
மூன்றாவதாக, நாங்கள் கண்கூடாகக் காணும் விஷயம் தான். ஒரே நேரத்தில் பல பரிமாணங்கள் உள்ள நிகழ்வுகள் நடக்கும். சட்டென்று சொல்லுவதானால், தமிழ்மொழி உரிமைக்காக போராடும் இனம் அதே நேரத்தில் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று தங்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் தாய் மொழியை மறந்து தத்தை மதிக்க ஆரம்பிக்கின்றோம்.

வேற்றுமொழியைக் கற்பதை அங்கீரிக்கும். சோழர் பொலன்னறுவையைத் தாக்கியபொழுது அங்குள்ள சிங்கள மன்னனின் படையில் தமிழ் வீரர்களும் போராடினார்கள். அதே நேரம் தமிழ்நாடு காஞ்சிபுரம் பெளத்த மத கல்விக்கு பெயர் பெற்ற இடமாக இருந்தது. அங்கு இலங்கையைச் சேர்ந்த பிக்குகள் நிறையப் பேர் சென்று கற்றுக் கொண்டிருந்தனர். இந்த வரலாற்றில் நாங்கள் ஏதாவதொன்றை விட்டு மற்றை மட்டும்தான் சொல்லப்போகின்றோம் என்றால் முழுக்கதையையும் மாற்றி விடலாம்.

தமிழ் மொழிக்காகக் போராடினதும் உண்மை, பொருளாதாரத்தாக்கங்களாலும், வெளிநாட்டு வாழ்வு எப்படியும் உயர்ந்தது என்ற கருத்தாலும் தமிழை மறந்ததும் அதேயளவு உண்மையாகும். தமிழர் படையெடுத்ததும் உண்மை, அதே

நேரம் தமிழர் மற்றப் பக்கம் யுத்தம் புரிந்ததும் உண்மை. இரண்டு பக்கமும் பார்க்கும் போது ஒரு வித சமன் உண்டாகிறது இல்லையா? அப்படி சமனாகப் பார்த்து விளக்கம் கொள்ளும்போது தான் நாங்கள் வரலாற்றைத் தலைக்கு மேல் வைத்துக் கொண்டாடுவதை விட்டு மனிதன்கள் தாய் மொழியை மறந்து

பரந்த வெளியெங்கும்.....

www.irukkiram.com

தீவ்யக்ஞாடோ

என் அகராதியில்

அம்மா - இயற்கை எமக்களிற்கு
கற்பகதரு

காதல் - அன்பு என்ற போர்வையில்
ஒருவரை ஒருவர் விற்கும்
தன்னியல்பான நாகரீக வியாபாரம்
கழகாரம் - காலம் என்னைத்
துரத்துகிறது. நீயும் காலத்தைத்
துரத்துகிறாம். யாரையார் பிடிப்பது
என்பது தான் இவ்வட்டத்துக்குள்
போட்டி.

கவிதை - துயரத்தீன் வெளிப்பாட்டை
சொற்கள் கொண்டாடும் சுதந்திரம்

தோல்வி - விழுந்த தமும்புகளை
மறைக்கும் புதிய நாகரீகச் சொல்

பெண் - சிற்பியான இறைவன் படைத்து
விட்டு வியந்து பார்க்கும் சிலை

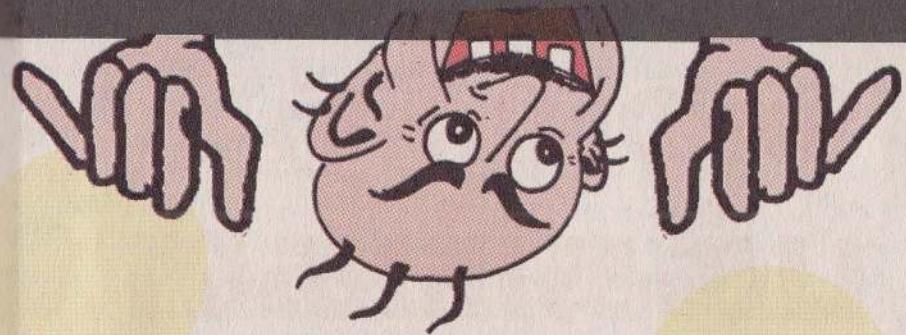
நம்பிக்கை - நாளைய உலகை
உனதாக்கும் புதிய ஒரு ஆயுதம்

சிந்தனை - உனக்குள்ளேயே மீண்டும்
உன்னை உருவாக்கும் ஆற்றலைக்
கொடுப்பது.

விருடசம் - ஊர் வெயிலை தன்
தலையில் தாங்க இயற்கை தந்த பெரிய
குடை.

உழைப்பு - உன் வியர்வையை எடை
போடும் ஒவ்வொரு சதமும்

திருமணம் - கழுத்தில் தாலி என்றால்
மீதீ என்ன? காலில சுற்றி வேலி தான்.

குழந்தை - புன்னைக்கயில் கதை பேசத் தெரிந்த ஒரு மலர்ப் பருவம்
புன்னைகை - ஒவ்வொரு மனங்களும் தீரந்து பேசும் தேசிய மௌன மொழி
கஞ்சன் - வாழ்வதற்காக என்று சொல்லிக் கொண்டு தினமும்
மரணாப்படுக்கைக்குள் செல்பவன்.

சிகிரட - நீ பிழித்தால் அது புகையும் அது உன்னைப் பிழித்தால் நீயே புகைவாய்.
சரித்திரம் - இறந்த காலத்தீன் நாளைய உயிர் உள்ளது என்பது
கடல் - எவ்வளவு தான் கைதடி ஆர்ப்பாத்தாலும் மேடையேற முடியாத தவழு
மட்டுமே முழுந்த குழந்தைகள்.

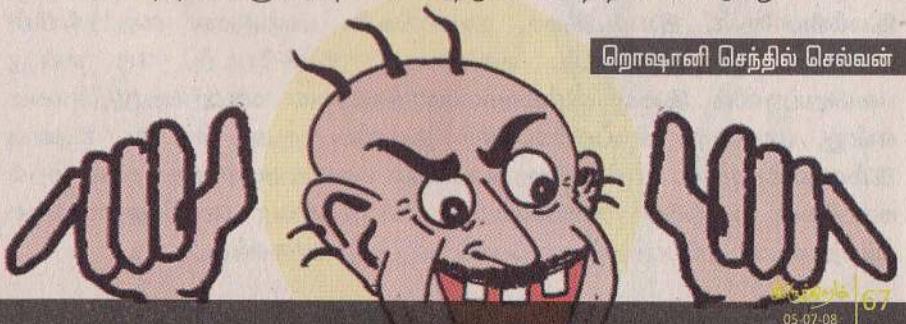
வேலைக்காரி - நான் ரொம்ப Busy என்று உலகத்துக்கு காட்டும் பெண்ணின்
அடைக்கல் அங்கீகாரம்.

தொலைபேசி - துச்சமென வெல்கின்றன தூராங்களையும்
நூலகம் - பல அறிஞர்கள் தன்னுள்ளே கொண்டு அமைதியாக இருக்கும் ஒரு வித
அலை.

நண்பன் - இருந்தால் நீழல் பிரிந்தால் உயிர்.
அரசியல் வாதி - தேர்தலின் முன் அவன் உங்கள் கைகளைப் பிடிப்பான் பின்
நீங்கள் அவன் கையைக் கூடப் பிழிக்க முடியாத நிலை.

ஓவியம் - வர்ணாங்கள் கதை பேசும் ஒரு வித கலை.
சுயநலவாதி - விண் மீனுக்காகவேனும் வலை வீச்த தயாராக உள்ளவன்.
அரங்கு - பேசாதவனையும் பேசவைக்கும் புது உலகம்.

பள்ளி - துள்ளித் தீரிபவனுக்கு புள்ளி கொடுத்து வெள்ளித் தீசை காட்டுவது.

நொல்டானி செந்தில் செவ்வன்

கிளைந்து பக்கங்கள்...

மயில்வாகனம்
சர்வானந்தா

ஸனிதனின் நாகினவளர்ச்சியின் பயனாகத் தோன்றியதை நான் கலை நிலையங்கள், இயல், திசை, நாடகங்கள். விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் பயனாக ஊழலம்ப்படம், கரைப்படம், பெசுப்படம், 3D என்று பலவிதங்களில் நிலை விஸ்வரூபமெடுத்துள்ளன. தனவுத்தொழிற்சாலை என்று பற்றாலும் சிறப்பிக்கப்படும் நிதைப்படத்துறை சாப்பிட உணவு நில்லாவிட்டாலும், புதிய திரைப்படங்கள் வெளியாகும் முதல்நூள் முதல் கால்சிகை பார்த்து ஆக்டீவன்டும் என்று அவா கொள்ளுமளவுக்கு ரசிகத்தன்மை, ரசிப்புத்தன்மை போன்றவற்றை அறிகிறீத்துள்ளது.

நடிப்பாற்றல் பெற்ற பல நடிகர்கள் தங்கள் இறுதிக்காலம் வரை கலை உலகிலேயே வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒரு சிலர் காமெடியனாக, வில்லனாக, கதாநாயகனாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறான ஒருவர்தான் ஜயப்ப பக்தனான எம்.என்.நம்பியார். வடமலபார் செரக்கல் சிற்றுரைச் சேர்ந்தவர் எம்.என்.நம்பியார். சிறுவயது முதலே நாடக நடிப்பில் ஆர்வம் கொண்ட இவர் நவாப் ராஜமாணிக்கத்தின்பூர் மதுரைதேவி வினோத பாலகான சபையில் சிறு சிறு வேடங்களில் நடித்து வந்தார். குடிமக்களில் ஒருவராக, நீண்ட அம்பினைப் பிடித்து நிற்கும் சிப்பாயாக, தாடி வைத்திருக்கும் ரிஷிபுங்குவர்களில் ஒருவராக, ராமாயணம் நாடகத்தில் வானரச் சேனையில் ஒருவராக நம்பியாரது ஆரம்ப கால வேடங்கள் அமைந்திருந்தன. ஆரம்ப காலத்தில் உணவு மட்டுமே ஊதியமாக இருந்து, பின் சொற்பதொகையே ஊதியமாகக் கிடைத்தது.

பெண் : டாக்டர், என்ட புருசன் இரவில நித்திரை கொள்ளுறார் இல்லை.

டொக்டர் : எவ்வளவு நாளா அப்படியிருக்கு?

பெண் : என்ட தங்கச்சி ஊர்ல இருந்து வந்ததுலயிருந்து.

கோவை பரமேஸ்வரர் சுவண்ட் பிக்சர்ஸ் நிறுவனம் நவாப் ராஜமாணிக்கத்தின் 'பக்தராமாஸ்' நாடகத்தைப் படித்து கொண்ட போது குழுவினரோடு பம்பாய் போய்ச் சேர்ந்தார் நம்பியார். பக்தராமதாஸ் படத்தில் மந்திரி மாதண்ணாவாக நடித்தார் எம்.என்.நம்பியார். தேவி வினோத பாலகான சபையில் இருந்த கே.சாரங்கபாணிக்கு பக்தராமதாஸ் படத்திற்குப் பின்னர் சினிமா வாய்ப்பு அதிகரிக்கவே அவர் கம்பனியில் இருந்து விலகிக் கொண்டார். அவர் போன்றும், நவாப்பின் நாடகங்களில் நம்பியாருக்கு நல்ல வேடங்கள் கிடைத்தன. நவாப் குழுவினர் நடத்தி வந்த இன்பசாகரன் நாடகம் திரைப்படமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. நம்பியாருக்கு இது இரண்டாவது படம், இதில் அவரது நடிப்புக்குக் கிடைத்த ஊதியம் 750ரூபா. படம் வெளிவரவில்லை. முழுமையாகத்தாயாரித்து முடிக்கப்பட்ட அந்தப்படம் ஸ்ரூடி யோவில்

எற்பட்ட தீவிபத்தில் எரிந்து சாம்பரானது. 1942 இல் நவாப் ராஜமாணிக்கம் ஜூயப்பன் நாடகத்தை அரங்கேற்றி நடிக்கத் தொடங்கினார். தமிழர்கள் மத்தியில் ஜூயப்பன் புகழ் பரப்பியது அந்த நாடகம்தான் என்று கூறப்படுகின்றது. ஜூயப்பன் நாடகத்துக்குப் பின்னர்

தேவிவிநோத் நாடக சபாவிலிருந்து வில்சக்தி கிருஷ்ணசாமியின் சக்தி நாடக சபாவில் நம்பியார் சேர்ந்து கொண்டார். இவ்வேளையில் கவிஞர் எஸ்.டி.கந்தரம் எழுதிய “கவிதையின் கனவு” நாடகத்தை சக்தி நாடக சபா அரங்கேற்றியது.

இதில் நம்பியார் ராஜகுரு என்ற வில்லன் பாத்திரத்தை சிறப்பாகச் செய்தார். நாடகம் பார்த்த ஜாபிடர் பிக்ஸர்ஸ் நம்பியாரை சினிமாவுக்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். ஜாபிடர் பிக்ஸர்ஸ் தயாரித்த “வித்தியாபதி” 1946 இல் வெளிவந்தது. இதில் நாராயண பாகவதர் எனும் நகைச்சுவைப் பாத்திரத்தில் இவர் நடித்தார். இவருக்கு ஜோடியாக நடித்தவர் எம்.எஸ்.எஸ்.பாக்கியம்.

இதைனேத் தொடர்ந்து 1947 இல் ராஜகுமாரி திரைப்படம் வெளிவந்தது.

இதில் கதாநாயகனாக நடித்தவர் எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன், நகைச்சுவைப் பாத்திரமேற்று நடித்தவர் எம்.என் நம்பியார்.

அவருக்கு ஜோடி எம். எஸ். எஸ் பாக்கியம். ஜாபிடரின் கஞ்சன் திரைப்படம்

1947 இல் வெளிவந்தது.

இதில் கதாநாயகனாக நடித்தவர் எம். என் நம்பியார்.

கப்பல் விபத்திலே தன் தாய், தந்தையரை விட்டுப் பிரிந்த வாலிபன்

ஒரு வன் வேலப்பன் என்ற மாறுபெயர் கொண்டு 20 ஆண்டுகளாகப் பல ஊர்களைச் சுற்றித் திரிந்து விட்டு கடைசியாக அமராவதி புதூருக்குள் வருகிறான். அவ்வூர் ஜமீந்தார் கந்தசாமியின் வீட்டில் தங்குகிறான். அமராவதி புதூருக்குள் நுழையும் போதே வேலப்பன் அமராவதியைச் சந்திக்கிறான். கண்டதும் அவ்விருவருக்கும் காதல் அரும்புகிறது. கஞ்சன் படத்தில் காதல் கதாநாயகன் எம்.என். நம்பியார். ஜாபிடரின் அடுத்த படம் அபிமன்யு, 1948இல் வெளி வந்தது துரியோதனன் மகனாக நம்பியார் நடித்தார். ஜாபிடரின் அடுத்த படமான மோகினி இது 1948 இல் வெளிவந்தது. இதில் இவர் நகைச்சுவைப் பாத்திரமேற்று நடித்தார். இவருடன் இணைந்து நடித்தவர் எம்.எஸ்.எஸ். பாக்கியம். இதுவரை மாதச்சம்பளம் பெற்று வந்த நம்பியார், படத்துக்கு 5000ரூபா என ஜாபிடரில் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு நடிக்கத் தொடங்கினார். ஜாபிடரின் வேலைக்காரியில்

பொதாக்டர்: தூக்கத்துல நடக்கிற வியாதிக்கு மருந்து, கொடுத்தேன். இப்ப எப்படியிருக்கு...?

நோயாளி: பரவாயில்லை டாக்டர் முன்பெல்லாம் வேகவேகமா நடந்து கிட்டிருந்த நான் இப்ப மெள்ளமா நடக்கிறேன்..

நம்பியாருக்கு இரண்டு வேடங்கள். வேலைக்காரியாக நடித்த எம்.வி. ராஜம்மாவைக் காதலிக்கும் செல்வந்தர் வீட்டுப்பிள்ளை மூர்த்தியாகவும், போலிமகான் வில்லன் ஹரிஹரகோஷாகவும் நம்பியார் நடித்தார். இத் திரைப்படம் 1949 இல் வெளியானது. மொடேரன் தியேட்டர்ஸ் தயாரித்த மந்திரிகுமாரியில் நம்பியார் நடித்தார். வேலைக்காரியில் அறிஞர் அண்ணாவின் கதை வசனத்தில் முதல் வருடத்தில் நடித்த நம்பியாருக்கு அடுத்த வருடம் (1950) கலைஞர் கருணாநிதியின் மந்திரிகுமாரியில் நடிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. மந்திரிகுமாரியில் தளபதி வீரமோகனாக எம்.ஜி. ராமச்சந்திரனும் ராஜகுருவாக எம்.என் நம்பியாரும் நடித்தனர். இப்படம் மகத்தான் வெற்றியைப் பெற்றது. இதே ஆண்டில் மொடேரன் தியேட்டர்ஸில், திகம்பரசாமியார் வெளிவந்தது. வடிவூர் துரைசாமி ஐ.யங்காரின் இக்கதை திரைப்படமானது. துகம்பரசாமியாராக பல்வேறு வேடங்களில்

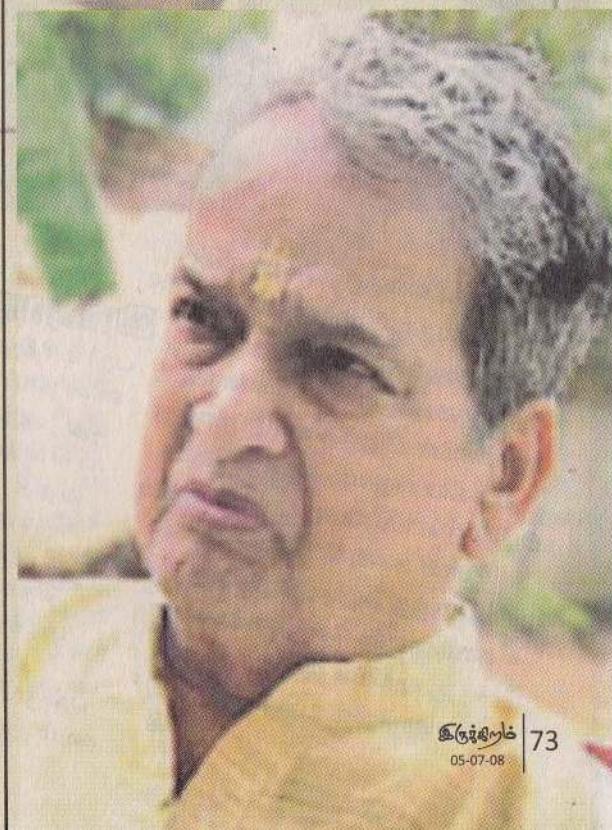
பிரதான கதாநாயகனாக நம்பியார் நடித்தார். இதனைத் தொடர்ந்து ஜாபிடரின் விஜயகுமாரியில் நகைச்சவைப் பாத்திரமேற்று நடித்தார். 1951 இல் மொடேரன் தியேட்டரின் சர்வாதிகாரி வெளியானது. இத்திரைப்படத்தில் எம்.என். நம்பியாரின் வில்லன் வேடம் அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டது. மொடெரன் தியேட்டர்ஸ் தயாரித்த கல்யாணி படம் 1952 இல் வெளியானது. இதில் நம்பியாருக்கு கதாநாயகன் வேடம். மொடெரன் தியேட்டர்ஸ் அதிபர் ரி.ஆர்.கந்தரம் நம்பியாரை ஆங்கிலப்படத்திலும் நடிக்க வைத்தார். தென்னெதிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட முதல் ஆங்கிலப்படம் ஜங்கிள், இதில் நடித்த பெருமையும் நம்பியாருக்கு உண்டு.

கதாநாயகன், கதாநாயகனின் நண்பன், வில்லன், நகைச்சவை வேடம் என பல வேடங்களில் நடித்து நல்ல பெயரை ரசிகர்களிடம் சம்பாதித்தார். இவர் நடித்த படங்களின் பட்டியல் பெறியது. குறிப்பிடத்தக்க சிலவற்றை இங்கே தருகிறேன். தேவதாஸ், என்மகள், போட்டர்கந்தன், கணவனே கண் கண்ட தெய்வம், நல்ல தங்கை, மில்லியம்மா, டாக்டர் சாவித்துரி, ரம்பையின் காதல், நல்லவீடு, படித்தபெண், அமரதீபம், மறுமலர்ச்சி, நான்பெற்ற செல்வம், மக்களைப் பெற்ற மகராசி, சமயசஞ்சீவி, எங்கவீடு

மகாலட்சுமி என்று சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். உத்தமபுத்திரன், நாடோடிமன்னன் படத்தின் சண்டை காட்சிகளை மறக்க முடியுமா? அம்பிகாபதியில் ஒட்டக்கூத்துரின் நடிப்பை இன்றும் நினைக்கிறோம். பாகப்பி ரிவினையில் நம்பியாரின் நடிப்பு ரசிகர்களால் இன்றும் நினைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இது தவிர வீரக்கனல், பாசமலர், தேன்நிலவும் இவருக்கு நல்ல பெயரைக் கொடுத்தன. அட்டகாசச்சிரிப்பின் மூலம் திரையரங்குகளை அதிர வைத்த வில்லன் பி.எஸ்.வீரப்பா. அவர் ராஜா, ராணிப் படங்களில் மிகவும் பிரகாசித்தார்.

சரித்திரப்படமோ, சமூகப்படமோ, கிராமியக்கதையோ, நகரப்புறக்கதையோ, வில்லன் வேடங்களில் கொடிகட்டிப்பறந்தவர்கள். டி.எஸ்.பாலையா, எம்.ஆர்.ராதா, எம்.என்.நம்பியார், பின்னாட்களில் எம்.ஜி.ஆர். திரையுலகில் இருந்த வரையில் அவரது படங்களில் நிரந்தர வில்லனாக அட்டகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

எம்.ஜி.ஆர் கதாநாயகனாக நடித்த முதல் படமான ராஜகுமாரி படம் முதல் எம்.ஜி.ஆர். கடைசியாக நடித்த மதுரையை மீட்ட சுந்தரபாண்டியன் படம் வரை நம்பியார் நடித்தார். 1982இல் வெளிவந்த கே.பாக்கியராஜின் தூறல் நின்னு போச்ச படத்தில் நம்பியாருக்கு நல்ல பெயர் கிடைத்தது. சிரிப்பு கலந்த சிலம்பு வாத்தியார் வேடம் நம்பியாரைப் பற்றிகுறிப்பிட்டுச்சொல்ல ஒரு பாத்திரமாகும் தென்னிந்திய படவுலகில் இருக்கும் ஜயப்பபக்தர்களுக்கு இவர்தான் வாத்தியார். தமிழ் சினிமா உலகில் பொன் விழாக்கண்ட கலைஞர்களில் ஒருவர் எம்.என்.நம்பியார்.

மூட்டு நோன்குமாறன்

இரு மீபாவின் பரிசுப்பை

கொழும்பு வைத்தியசாலையின் விபத்துப் பிரிவிலே அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தான். ஆறு வயதேயான வருணன், ரோசாவின் தீந்தகளைப் போன்ற அழகிய வதனம் வாழப்போய் பிழிந்து காய்ப்போட்ட சட்டையைப் போல கங்கி திருந்தான். நாய் கடித்த அதிர்ச்சியும் அதி உச்ச காய்ச்சலும் சேர்ந்து அவனை வலிப்பு நிலைக்கு மாற்றிவிட்டிருந்தது.

நீரவிரவாக் விழித்திருந்து மகனைப் பராமரித்துக் கொண்டிருந்த வருணன் வின் தகப்பனுக்கு மனைவி கிருசாந்தி மீது ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. பிள்ளைக்குச் சுகமில்லை என்பதைத் தெரிவிக்க பல முறைத் தொலைபேசி அழைப்பை எடுத்திருந்தும் கூட அவனோடு பிள்ளைகளோடும் பேசுவாள். காலம் போகப் போக எண்ணிக்கை குறைந்து நாளொன்றுக்கு ஒருதடவை என்ற நிலை கூட கடினமான நிலையாகிப் போனது. கனடாப் பாரம்பரியத்துள் அவள் கரைந்து போனாளோ என்றே இவன் எண்ணிக்கொண்டான்.

இரவிரவாக தாயைக் கேட்டு அழுது கொண்டதனால் தாயோடு வருணனைப் பேசவைக்க முயன்று கொண்டிருந்தான். தொலைபேசியில் கதைத்தால் கூட ஆறுதலாகத்தானே இருக்கும். ஆனால் அதுவும் முடியவில்லை. இரண்டு வருடங்களாக தாயைப் பிரிந்து தகப்பனோடுதான் மூன்று பிள்ளைகளும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏக்கம் வராதபடிக்கு என்னென்னசெய்ய முடியுமோ அப்படியெல்லாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான் பிள்ளைகளோடு இவன்.

கணாடாவின் ஸ்காபுரோவில் உள்ள ருக்சன் அம்மாவின் வீடு வந்திருந்தவர்களால் நிறைந்து வழிந்து கொண்டிருந்தது. சமையலுக்குத் தேவையான ஒத்தாசைகளை எல்லாம் ஓடி ஓடிச் செய்து கொண்டிருந்தாள் கிருசாந்தி. இரவிரவாக கண்விழித்து வேலை செய்த அசதி மற்றவர்களை விட என் ருக்சனின் அம்மாவை விட கிருசாந்தியின் முகத்திலேயே அப்பட்டமாகத் தெரிந்தது. சமூக சேவகியான ருக்சன் அம்மாவின் கணவனின் அந்தியேட்டி என்பதால் நிறையப்பேர் வந்திருந்தார்கள் அங்கே.

பாவம் சொந்தப் பிள்ளை உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருப்பது கூடத்தெரியாமல் இருபது வருடங்களுக்கு முன்பாகவே மனைவியால் துரத்தப்பட்ட ஒரு கணவனின் அந்தியேட்டிக்காக அடுப்படியோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறாள் கிருசாந்தி.

மற்றும்

ஏந்தனை கோடி இன்பம் வைத்துய் விறைவா!

ரூபன்

“என்னை மட்டும் ஏன் இப்படிச்
சோதிக்கிறாய் விறைவா” என்று

எமக்கு துன்பம் வரும்
போதெல்லாம் விறைவனை
மன்றாடுவதும் கடவள் மீது
பழிபோடுவதும் - நி கல்லா,
சிலையா என்று ஏசுவதுமாக
கண்ணால் இருப்போம்

கிடைத்திருக்கும். எனக்கு மட்டும் ஏன் இப்படி ஒரு நல்ல வேலை கிடைத்தது என்று எவரும் சிந்திப்பதில்லை. நல்ல மனைவி வாய்த்திருப்பாள், அப்போது கூட நாம் எனக்கேன் இப்படி என்று சிந்தித்ததில்லை. நல்ல குழந்தைகள் கிடைத்திருக்கும் அதற்கும் யாரும் கடவுளுக்கு நன்றி கூறுவதில்லை.

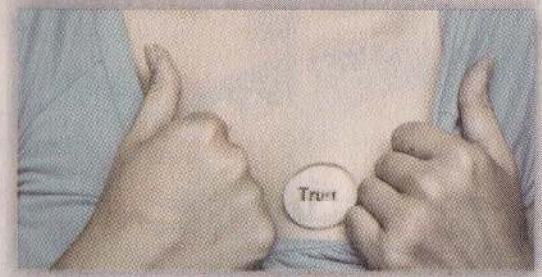
**எல்லாவற்றுக்கும் இறுதியில்
விறைவன் மீது பழி
போடுகின்றோம். தவறு எங்களிடம்
குற்றம் காண்பது விறைவனியா?**

ஒவ்வொரு முறையும் இன்பமான நிகழ்ச்சி நடக்கும் போதும் “எத்தனை இன்பம் வைத்தாய் இறைவா” என்று யாரா வது கேட்டிருக்கிறோமா?

மறு புறத்தில் துன்பம் நிகழும் வேளையில் மட்டும் எனக்கு மட்டும் ஏன் இப்படி நடக்கின்றது என அரற்றுகின்றோம்.

எல்லாவற்றுக்கும் இறுதியில் இறைவன் மீது பழி போடுகின்றோம். தவறு எங்களிடம் குற்றம் காண்பது இறைவனிடமா?

**நர்ஸ் : டாக்டர்... நாலாம் நம்பர்
பேஷன்ட் ஒப்ரேஷன்கு
முதல்லயே முழுப் பண்த்தையும்
கொடுத்துட்டார்.
டொக்டர் : பாவம்... பிழைக்கத்
தெரியாத ஆளா இருக்கிறார்.**

நீங்கள் எப்போதும்

கோபப்படுகின்றீர்களா?

சதீஸ்

கோபம் ஏற்படுவது சாதாரண மனித தியல்பு. ஆனால் அடிக்கடி நீங்கள் கோபப்படுகிறவராகவும் மூஞ்சியை சிடுசிடுவதை வைத்திருப்பிர்களாகவும் இருந்தால் அதற்கு காரணம் உங்களுக்கு மனோவிருத்தி குன்றியிருப்பதோதும்.

நீங்கள் பிரச்சினையைக்கையாளத் தெரியாதவர் என்றும், விடயங்களை ஆய்வுக்குட்படுத்தி தீர்வு காண முடியாதவர் என்றும் கருதப்படுகின்றது. எல்லோருடைய பார்வையும் உங்கள் மேல் தான். இதனால் நீங்கள் சிலருடைய மனக் குறைக்கு ஆளாக வேண்டி வரும்.

சிரித்து மனமகிழ்ச்சியோடு இருப்பவர்களைப் பாருங்கள். இவர்களுக்கு துன்பங்கள், பிரச்சினைகள் வருவதில்லை யென்றில்லை. இவர்கள் பிரச்சினைகளை ஏற்று, சமாளித்து, தீர்வு காணுகின்றவர்கள். துன்பமும் அனுகுவதில்லை, வியாதியும் நெருங்கப்பயப்படும்.

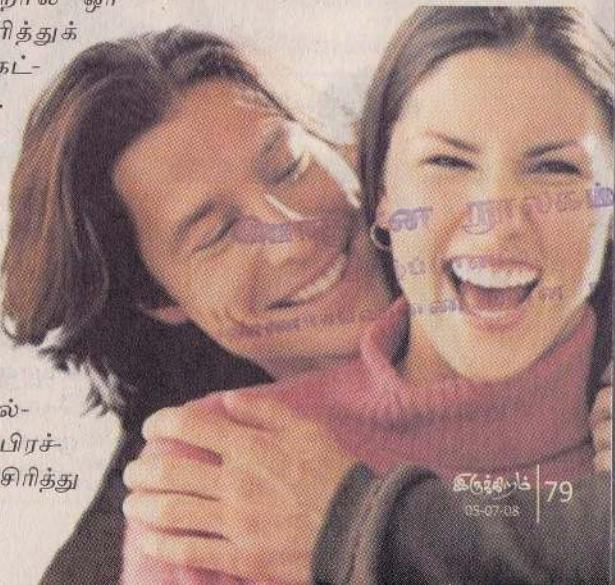
இவர்கள் மேலும் மேலும் சிரித்து மகிழ மனமகிழ்ச்சி உண்டாவது மட்டுமன்றி மனோவிருத்தியும் அதிகரிக்கும். பிரசங்கியார் ஒருவருடைய புத்தகத்தில் நான் பார்த்தேன். “ஆச்சரியம் என்னவென்றால் ஓர் பூங்காவில் ஒருவர் சிரித்துக் காட்ட எல்லோரும் கெக்கட்டம் விட்டுச் சிரிப்பார்கள்.” காரணம் நடைமுறை வாழ்க்கையில் சிரிக்காததினால் ஏகப்பட்ட பிரச்சினைகள்.

இது வேடிக்கையாகத் தோன்றினாலும் இச் சம்பவம் உண்மையே. அடிக்கடி கோபப்படுபவர்கள் மனமுதிர்ச்சியில்லாதவர்கள். இவர்கள் பிரச்சினைகளை கையாண்டு சிரித்து

வாழப் பழக வேண்டும். இல்லாவிடில் சமூகத்திலிருந்து ஒதுங்கிதனித்து வாழ வேண்டி வரும். தனிமை பொல்லாதது. இதனால் மனோவிருத்தி குறைவடைவது மட்டுமன்றி வியாதிகளும் வந்து சேரும்.

பிள்ளைகள் பருவத்திலிருந்தே விளையாட்டின் மூலம் மனமகிழ்ச்சியோடு பாடம் புகட்டச் சொல்லுகிறார்கள் உள்வியலாளர்கள்.

தொடர்ந்து இதை நடைமுறை வாழ்க்கையிலும் கடைப்பிடிக்கும்படி இவ்வாறு பயிற்றுவிக்கின்றனர். ஆனால் இன்றைய அவசர உலகத்தில் இவற்றைக் கடைப்பிடிக்கும் மாந்தர் குறைவு. தற்கொலைகளும், விவாகரத்துக்களும், வியாதிகளும் மலிந்து கிடக்கின்றன. அடிக்கடி கோபப்படுவர்களே, நீங்கள் யாராக இருந்தாலும் இந்த உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

சிரித்து வாழப்பழகுங்கள். இனி நீங்கள் “மனோவிருத்தி குறைவானவர்கள்” என்ற இந்த பழிச்சொல்லைக் கேட்கக்கூடாது. சிரித்து வாழப் பழகுங்கள் மகிழ்ச்சியான உலகம் உங்கள்கையில். கோபமுகங்களும் மகிழ்ச்சியான முகங்களினதும் படங்கள் உங்களுக்காக.

குருதிலை காத்திருப்பு 2
கிருக்கை 4

குரு பல்லியெழு தில்கலை நாதர் கிருமுரை

குரு பல்லியெழு ஹவுஸ் கோவே வீமிட்ட்ரால் வெளியிடப்படுகிறது.

கொவரவ ஒவியர் ஆலை கிருஷ்ணயா
ஓவியர் கஞ்ஜீத்
வடிவமைப்பு க. மயூரன், முஜின், க. பிரணவன்
கணினித் தட்டச்ச பா. கரன், சதீஸ்
தொடர்பு
3, பெரிந்தன் அவனியூ, கொழும்பு 07.
தொலைபேசி: +91 60 2150836 +91 11 2506272
தொலைநகல் +91 11 2585190
மின்னஞ்சல் irukkiram@gmail.com

கலைகள் வந்த வெளியெழு நிற்கீர்களும் கர்வங்களைப்
ஒழுங்க வந்த வெளியெழு உண்மைத்தங்களை நாம் பொறுத்தே

பிள்கேட்ஸ்

பிள்கேட்ஸ் என்னையெல்லாம் பறந்திருந்தால் சண்டோகை ஜன்வீல் ஏன்றுஅதைத்திருப்பார். அதன் மூலம் அட்டவணை கிடிவரூரக அமைந்திருக்கும்.

Save = வெச்சிக்கோ

Save as = அய்ய அப்டியே வெச்சிக்கோ

Save All = அல்லாத்தியும் வச்சிக்கோ

Help = ஒத்து

Find = பாரு

Find Again = இன்னொரு தபா பாரு

Move = அப்பால் போ

Mail = போஸ்ட்டு

Mailer = போஸ்ட்டு மேன்

Zoom = பெருசா காட்டு

Zoom Out = வெளில் வந்து பெருசா காட்டு

Open = தெற நயினா

Close = பொத்திக்கோ

New = புச்சு

Old = பழுகு

Replace = இத்த தூக்கி அத்ல போடு அத்த தூக்கி இத்ல போடு

Run = ஓடு நய்னா

Execute = கொல்லு

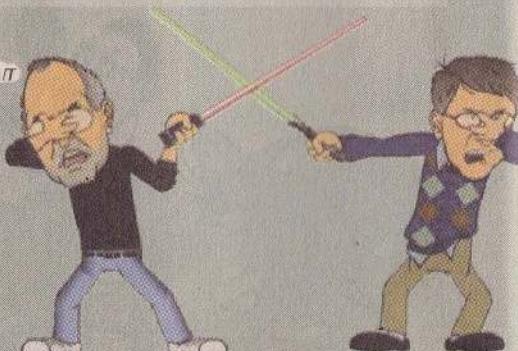
Print = போஸ்டர் போடு

Print Preview = பாத்து போஸ்டர் போடு

Cut = வெட்டு - குத்து

Copy = சுயடிச்சான் காப்பி

Paste = ஓட்டு

சென்னையில்

Paste Special = நல்லா எச்ச தொட்டு ஓட்டு

Delete = கீச்சிடு

Anti virus = மாமியா கொடுமை

View = ஹக்கு உடு

Tools = ஸ்பானரு

Toolbar = ஸ்பானரு செட்டு

Spreadsheet = பெரிசிட்டு

Database = டப்பா

Exit = ஓடுரா டேய்

Compress = அமுக்கி போடு

Mouse = எவி

Click = போட்டு சாத்து

Double click = ரெண்டு தபா போட்டு சாத்து

Scrollbar = இங்க அங்க அலத்தமி

Pay Per View = துட்டுக்கு பயாஸ்கோப்பு

Next = அப்பால

Previous = முன்னாங்கட்டி

Trash bin = கூவம் ஆறு

Solitaire = மங்காத்தா

Drag & hold = நல்லா இல்லு புடி

Do you want to move selected item? = மெய்யாலுமே தூக்கிறவா?

Do you want to delete selected item? = மெய்யாலுமே கடாசிடவா?

Do you want to save selected item? = மெய்யாலுமே வெச்சிக்கவா?

Abort, Retry, Ignore = இல்லம் இல்லாட்டி உட்டு

Yes, No, Cancel = இப்போ இன்ன சொல்லுற நீ?

General protection fault = காலி

Access denied = கை வச்ச... கீச்சிடுவேன்!

Unrecoverable error = படா பேஜார்பா

Operation illegal = பேமானி சாவுகராக்கி கஸ்மாலம்

Windows 98 = இதாமே ஜன்னல் தொன்னித்து எட்டு

இந்திருந்து?

மூன்றி:

வைவில் நான்மான்

அபிந்யாவின் கிராடோயன்டெ நாட்டுய நாடகம்

கலாரசிகா

தடந்தி சில மாதம் 29ஆம் தீதீ கொழும்பு
கந்திரைசன் மண்பைத்தீஸ். அபிந்யா அங்கம்
மாணவிகள் இராமாயணம் நாட்டுய நாடகத்தை
மேடையேற்றக் கூடாதென்று நாம்
சொல்லவில்லை. ஆனால் அதில்
ஏதாவதொரு பகுதியை எடுத்து

சிறந்து பரத நாட்டியம் என்றால் அபிந்யா என்று சொல்லும் அளவுக்கு பெயர் எடுத்து வைத்திருக்கிறார் அபிந்யா அகடமியின் ஆசிரியை திருமதி சிவகுமாரி ஞானேந்திரன். அவர் பயிற்சி கொடுத்து மேடையேறும் மாணவிகளின் அடவுகளும் அதன் ஜிதிகளும் அவ்வளவு சுத்தம். பாட்டுகளுக்கு இடையே கோர்க்க பட்ட

ஆவர்த்தனங்கள் கண்ணுக்கு இதமாக நேர்த்தியாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்குள்ளன. ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை ஒரு இடைவெளி இல்லாமல் விறுவிறென்று காட்சிகளைத் தொடர்ந்து கொண்டு வந்தது பெரிய ஆறுதல். இராமாயணத்தின் முழுக்கதையையும் தொட்டு கொஞ்சம் நீளமாகவே நிகழ்ச்சி இருந்தாலும்கூட முனுமுனுக்காமல் இருந்து இரசிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

நாங்கள் திரும்பப் திரும்பப் பார்த்திருக்கும் அதே இராமாயணம் தான் (நாட்டிய அரசிகளுக்கு இராமாயணத்தில் மட்டும் ஏனிப்படிக் காதலோ தெரியவில்லை.) இதற்காக இராமாயணம் இனிமேல் மேடையேற்றக் கூடாதென்று நாம் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதில் ஏதாவதொரு பகுதியை எடுத்து

எங்களெல்லாருக்கும் ஆவலாக இருக்கும்? இதன் மூலம் மனிதப் பண்புகள் பற்றித் தொடர்ந்து அந்த இதிகாசம் எங்களுக்கு புகட்டி வரும் அருமை அருமையான பாடங்களை நாமும் இன்னும் கொஞ்சம் அறிந்து கொண்டிருக்கலாம்.

இராமர் பிறந்தது தொடக்கம் அவர் காட்டுக்குப் போய், லங்காபுரியில்

ஆழமாகச் செய்திருக்கலாமோ என்று தோன்றியது. அப்போதுதான் அந்தப் பகுதியில் வரும் கதாபாத்திரங்களின் ஆழ அகலங்களை நனுக்கமாகக் காட்டியிருக்க முடியும். எந்தப் பழங்கதையென்றாலும்கூட அது நம் இன்றைய வாழ்வுக்கு எப்படிப் பொருத்தமாகின்றது என்பதை அறியத்தானே

இராவணனை வென்று மீண்டு வந்து பட்டாபிஷேகம் செய்யும் வரை ஆங்காங்கே தொட்டுக் காட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். லங்காபுரியின் யதர்த்தத்தைப் பார்க்க அப்சரஸ் கன்னிகைகளும் வந்தார்கள் என்பது போன்ற நடனக் காட்சிகள் தேவைதானா? சில சமயங்களில் காட்சிகள் நீரும் போது

அலுப்பு மேலிட்டது உண்மை. நாட்டியம் வந்ததும் நாடகம் வந்ததா, நாடகம் வந்ததும் நாட்டியம் வந்ததா? எனக்கேட்கத் தோன்றியது எங்களுக்கு. ஏனெனில் நவீன பரதநாட்டியம் அதிகாவு *stylized* ஆகிப்போன்தில் அதன் உள்ளடக்கத்தை இழந்துவிட்டதோ என்று பயப்படுகின்றோம். இடையிடையே சில நாட்டகிகள் பாவத்தை ஏற்றி எங்கள் ஆர்வத்தையும் சுவாரசியத்தையும் தூண்டினாலும் பெரும்பாலும் அபிநியங்கள் சிலசமயங்களில் அந்தந்த முத்திரைகளை சரியாகப் பிடிப்பது மட்டும்தான் என்பது போலப்பட்டது.

மெத்தப் படிக்கவில்லை நாங்கள், ஆனால் பொதுவாகவே வரலாற்றுப் போக்குகளை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும் போது மனிதர்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்கான வேண்டுதல்களை மேற்கொள்ளும் சடங்குகளே நாட்டியமாகவும் நாடகமாகவும் பரிணமித்திருக்கவேண்டும் என்று படுகின்றது. இற்றைக்கு 35000 வருடங்களுக்கு முன் மனிதர்கள் வாழ்ந்த குகைகள் ஸ்பெயினில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட போது, அங்கு அவர்கள் ஈடுபட்ட சடங்குகள் பற்றிய சில விவரங்களும் எடுக்கப்பட்டன. உதாரணமாக அக்குகைகளின் சுவர்களில் பைசன், மரைபோன்ற மிருகங்களை அற்புதமாக வரைந்திருந்தார்கள். இவை

வேட்டையாடப் போகு முன்பு இம் மிருகங்கள் பிடிப்படவேண்டும் என்பதற்காக நடத்தப்பட்ட பூஜைகளின் ஒரு அம்சம் என்கிறார்கள். இவற்றின் படங்களுக்கு முன்னால் நின்று அவற்றை வேட்டையாடிப் பிடிப்பது போன்ற சைகைச் (*mittam*) சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்று நம்புகிறார்கள்.

ஆயிரிக்கக் குடிகள் மத்தியில் மேளங்களுடனும் நடன அசைவுகளுடனுமான மதச் சடங்குகள் இன்றும் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மதம் மாற்றப்பட்ட பின்னரும் தேவாலயத்துக்கு வழிபட வந்தால் அங்கே ஆராதனைப் பாடல்களை எழுந்து நின்று ஆடிக்கொண்டு தான் பாடுவார்கள். சரியான ஸ்வீட்.

தாளையத்துக்கு உட்பட்ட நாடகம் நாட்டியமாயிற்று. அதற்கு எங்கள் கிராமியக் கூத்துக்கள் தெளிவாக சான்று பறைகின்றன. இதற்கெல்லாம் பிறகுதான் ஒருவர் தான் தனியே நடனத்தை ஒரு நிகழ்ச்சியாகத் தருவது வளர்ந்திருக்க வேண்டும். இது உண்மையென்றால், நடனத்தின் உள்ளே உள்ள நாடகம் மிக முக்கியமாகின்றது இல்லையா? முகத்தில் மட்டுமன்றி அங்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஊடாக கொடுக்கும் பாவங்கள் அவசியமாகின்றன. வளர்ந்து வரும் நாட்டிய மனிகளின் கவனத்திற்கு இது சமர்ப்பணம்.

இராமாயணம் என்பதாலோ என்னவோ கம்பவாரிதி ஜெயராஜை ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறிய உரைக்கு அழைத்திருந்தார்கள். அவருடைய உரை சிறிதாக இருக்கவில்லை. இந்தக் காலத்தில் அரங்கேற்றங்கள் ஒழுங்கான பயிற்சி இல்லாமல் கண்டபடி நடத்தப்படுகின்றன என்ற புலம் பல விஸ்தாரமாகச் சொன்னார். எந்தக் காலத்திலும் எந்த வாய்ப்பையும் செல்வந்தர்கள் தங்கள் சொந்தத்தேவைகளுக்குப் பாவிக்காமல் விட்டுவிடவில்லை ஜயா. அரங்கேற்றம் ஒருவருடைய அந்தஸ்தைப் பறைசாற்றுவதற்கு உதவுகின்றது. தனது மகனுக்குப் பொருத்தமான வரங்களைத் தேடும் சேவையில் அவை ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன. உறவினர் நண்பர்களை அழைத்துக்கும் கண்ணுக்கும் காதுக்கும் விருந்து படைத்துக் கொண்டாடும் விசேட நிகழ்வுகளாகின்றன. அப்படித்தான் அவை இருக்கும்.

இவற்றிற்குள் நல்ல தரமான அரங்கேற்றங்களும் நிகழ்கின்றனதானே. அவற்றை இனம்பிரித்து இரசிகர்களுக்கு காட்டுவதற்கு நாம் ஒரு யுக்தியைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அது தான் நாம் செய்யக்கூடிய தொண்டாகும். நன்றாக ஆற்றுகை செய்யும் கலைஞர்களுக்கு அரங்கேற்றத்தின் பின்னர் பொருத்தமான வாய்ப்புக்களைக் கொடுத்து அவர்களை அந்தத் துறையில் ஊக்குவிக்க வேண்டும். இதைச் செய்ய முடியுமானால்.....?

அபரிமித தகவல்சுறை

(information overload)

World Clock

Foodwiddle.com

World Population 5,632,598,900
Births 114,346,615
Population Growth 65,687,536
Deaths 48,659,079

Thu 2007-11-8
AM 9:19:40

Time Elapsed
7473:19:40.4

The figures on this clock
are approximations based
on past stats and
estimates. They are
calculated from the
beginning of the selected
time period until the
current time.

Earth Temp (C) 14.608531243
Species Extinct 23,019
Forest Lost (ha) 11,083,201
Oil Pumped (bo) 25,828,120,486
Cars Produced 30,691,941
Bicycles Produced 92,971,003
Computers Produced 71,785,039

Noncommunicable Diseases

Cardiovascular diseases	14,241,476
Cancer	5,167,255
Respiratory diseases	3,162,105
Digestive diseases	1,674,711
Psychiatric conditions	945,338
Diabetes	838,114
Endocrine disorders	205,655
Other noncommunicable	1,292,907
Injuries	
Traffic Accidents	1,014,103
Falls	333,512
Drownings	325,268
Poisonings	299,318
Fires	265,481
Other Accidents	785,241
Suicide	743,991
Violence	475,653
War	145,805
Abortions	
HIV Infections	3,865,982
Cancer Incidence	9,378,093
Marriages	36,754,969
Divorces	7,350,994
US Prison Population	2,268,015
US Illegal Immigrant Pop.	12,597,187

Infectious Diseases

STD/HIV/AIDS	2,635,980
Diarrhoeal diseases	1,552,834
TB	1,334,063
Childhood Cluster Diseases	555,087
Malaria	576,427
Meningitis	147,427
Tropical Cluster Diseases	134,871
Hepatitis	133,332
Dengue	15,818
Leprosy	6,262
Other Infectious Diseases	22,050
Other	
Respiratory infections	3,428,588
Pennatal conditions	2,096,011
Maternal conditions	434,638
Nutritional deficiencies	412,798

இந்த நிமிடத்தின் (20:59 ஸெப் 14, 2006) உலக மக்கள் தொகையாக, 6,544,087,075 என்ற மிகப்பெரிய எண்ணை உலக மக்கள் தொகைக் கடிகாரம் (world population clock) காட்டி பயமுறுத்துகிறது. இத்தனை மக்களுக்கும்

பொதுவான், செய்தி தரும் ஊடகமான இணையத்தில் மொத்தம் எத்தனை பக்கங்கள் என்று பார்த்தால் தலை சுற்றுகிறது. கூகுவின் தகவல் தொகுப்பில் அதன் தொடுப்புச்சொல் தேடலுக்கு (for searching keywords) உபயோகிக்கும் பக்கங்களின் எண்ணிக்கை 8,058,044,651.) இதைத் தவிர, கூகுவின் தொகுப்பில் சேர்க்கப்படாத எத்தனையோ இணைய தளத்தின் பக்கங்கள், மனச்சோர்வைத்தான் information anxiety என்று சொல்வார்கள். நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அபரிமித

இந்த நொடுப்புச்சொல் தேரும் இயந்திரங்களைப் பயன்யாத்தும் போது, இந்த அயாயத்தைப் பற்றி அறிந்தவராய் நாம் இடுக்க வேண்டும்

கள், அங்குமிங்குமாய் சிதறிக்கிடக்கின்றன. அடுத்த இன்னொரு பயமுறுத்தக்கூடிய தகவல் என்னவென்றால், உலகில் 50 மில்லியன் வலைப்புக்கள் இருக்கின்றன என்று டெக்னோரட்டியின் முகப்புப்பக்கம் சொல்கிறது. ஒவ்வொரு வலைப்பு அன்பரும், வாரத்திற்கு இருமுறை பதிவு செய்கிறார் என்றால், ஆறு மாதத்தில் உருவாக்கப்படும் மொத்த பக்கங்களின் எண்ணிக்கையை நீங்களே கணக்கு போட்டுப்பாருங்கள். ஒரே ஒரு ஆறுதலான

தகவல்களின் காலத்தை, age of information overload என்று சொல்லலாம்.

இந்த information anxiety என்பது பற்றி ஒரு சிறிய உதாரணம் மூலம் விளக்கலாம், நீங்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து, இன்னொரு இடத்தை அடைய விரும்புகிறீர்கள். இரண்டு அல்லது மூன்று சாத்தியமான வழிகள் மட்டும் இருந்துவிட்டால், ஓரளவிற்கு எந்த வழியில் செல்வது என்று முடிவு செய்வது எனிது.

ஐயா: நான் வைச்சிருக்கிறதுக்கும்,
நீங்கள் வைச்சிருக்கிறதுக்கும்
ஓரே ஒரு வித்தியாசம் தான் இருக்கு..
ஆமி: என்ன?

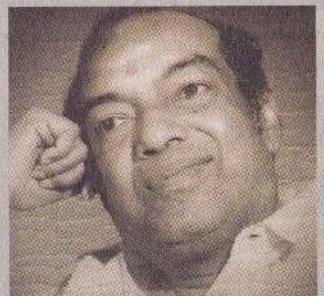
ஐயா: என்றையத் தூக்கினா சுடாது
உங்கடைய தூக்கினா சுடும்

அதனால், இந்த தொடுப்புச்சோல் தேடும் இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தும் போது. இந்த அபாயத்தைப் பற்றி அறிந்தவராய் நாம் இருக்க வேண்டும். அதோடு, இந்த இயந்திரங்களும், தாம் வரிசைப்படுத்தித்தரும் தகவல்களின் நம்பகத்தன்மை மற்றும் வலைப்பூவிற்கு அல்லது இணையத்தின் உரிமையாளரின், அவர் எழுதிய விசயங்கள் பற்றிய அறிவு ஆகிய தகவல்கள் நமக்கு கிடைக்கக்கூடியவையாய்ச் செய்ய வேண்டும்.

நஞ்சு: புதுமை கருந்த

பீம்பிளிந்திலூர் கனிஞர்

கவியரசர் கண்ணதாசன் தமிழில் மட்டுமல்ல ஆங்கிலத்திலும் சிறப்பாக பேசக்-கூடியவர். ஒரு சமயம் வழக்கறிஞர் வி.பி ராமன் வீட்டுக்குச்சென்றார் இரவு நேரம் உள்ளே இருந்தவர்கள் யார்? எனக்குரல் எழுப்பினார். கவிஞர் ரிதம் தவறாமல் சிரித்துக்கொண்டே

**An out standing Poet is standing outside
என்றாராம்.**

அப்படியில்லாமல், நூற்றுக்கும் மேலான சாத்தியமான வழிகள் இருந்தால் உங்கள் நிலைமை என்ன வாகும்? இந்த அபரிமித தகவல்களின் காலகட்டத்தில், அதே கஷ்டங்களைத் தான் ஒவ்வொரு மனிதனும் வெவ்வேறு விதத்தில் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு கேமிரா வாங்கும் போது அல்லது ஒரு பல்கலைகழகத்தில் சேரும்போது என்று ஒவ்வொரு இடத்திலும் முடிவெடுக்க அதிகமாய் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஆனால், சந்தோசமான விசயம் என்னவென்றால், இந்த 8 பில்லியன் இணைய பக்கங்களிலும், நாம் விரும்பும் தகவல்களைக் கண்டெடுத்துக் கொடுப்பதற்கான இயந்திரங்களான (search-engines) கூல், யாகூ, ஏ.ஓ.எல் போன்ற வற்றால், நாம் ஒரளவு தப்பித்துள்ளோம். ஆனால், கடல் போன்ற தகவல்தொகுப்பிற்கும், மனிதர்களுக்கும் இடையே இந்த இயந்திரங்கள் மட்டுமே சர்வாதிகாரத்தனத்தோடு பணிபுரியப்போகின்றன. தங்கள் விருப்பப்படி ஒரு முக்கியமான தகவலை பின்னுக்குத்தள்ளி, இன்னொரு தகவலை முன் வைக்கவாய்ப்பு இருக்கின்றது. இன்னொரு விதமாக சொல்ல வேண்டுமென்றால், காசு கொடுக்கும் கம்பெனிகளை தேடுதலில் முதன்மையாக வரவைக்க வாய்ப்பிற்கின்றது.

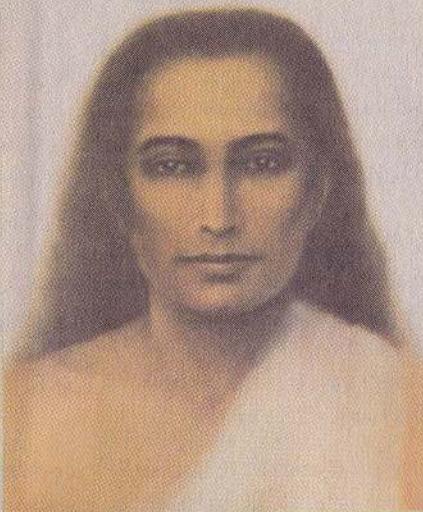
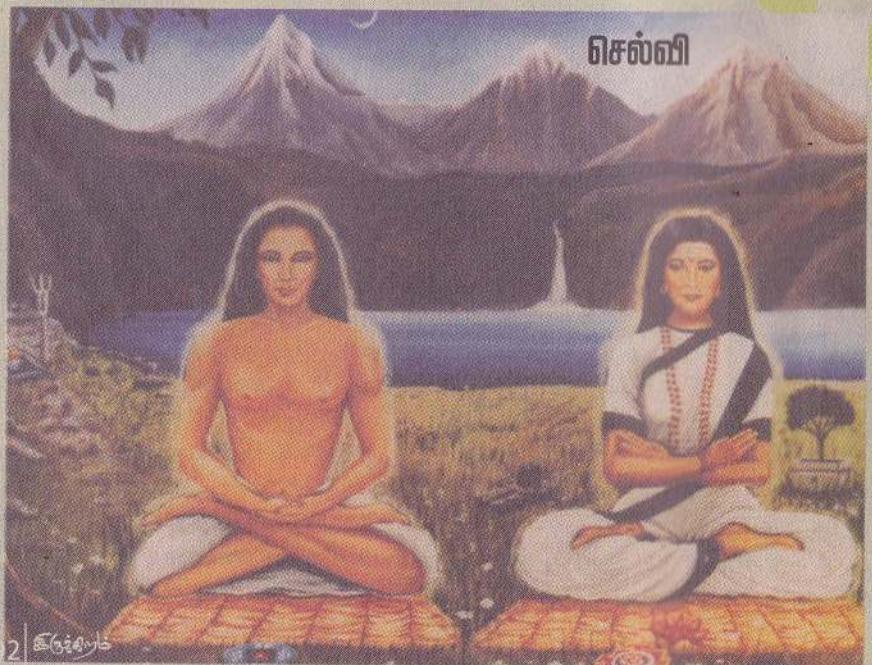

பதஞ்சலியின் ஆடிச்சுவடுகளில்...

சீன பேரர்த்தில் ஒரு ஆஸ்மீக் குருவான் வா ஓசு (Lao - tzu) உண்மையில் குழரிக் கண்டத்தில் தமிழ் வளர்ந்த ஆஸ்மீக்கத்தில் மகரின்த போகநாதரி எழும் சிற்கரி என ஆதார பூரிவமான ராடியாவிகள் நிலூரிக்கீன்றன.

போகநாதரி சிற்கரி சீன பேரர்த்திலிருந்து ஜெந்தியா நிகுமியவுள் ரீரியா யோக சிற்காந்தக்கை மகிகங்கும் புகட பல கைங்கரியங்களை வெடிதாரி. அவற்றுள் கைங்கைக்கு முக்கீரியமானதும், முதன்மையானதும் கதிரிகாமாந்தகை ஒரு புளித ஸ்தவமாகி விருக்கவும் செய்துகொடுத்து. கதிரிகாமாந்தகை கேற்றந்து சிரிசு கேற்ற சக்தியை கைம் கண்டு, தன் தல வளிமை மூலம் ஒருவைப்படுத்தி, அந்த ரக்கி தாரிகிக் கருபவர்களை சென்றுகையை அதை ஒரு ஆயத்தில் அடக்கி கைங்கையாரின் ஆஸ்மீகி பயணத்துக்கு அளிப்பியிருந்துகீழொள்ளும்.

செல்மி

பாபாஜியின் தீட்சை

போகநாதர் கதிர்காமத்தில் கோயில் சமைத்து தவம் செய்த நாட்களில் அவரிடமிருந்து குருவின் அனுக்கிரகம் பெற வந்தவர் பாபாஜி. பாபாஜியை சீடனாக ஏற்றுக் கொண்டு அவருக்குத் தீட்சையளித்தார் போகநாதர். தனக்குக் கிடைத்த குருவின் ஆசியுடன் கதிர்காமத்தை விட்டுக் கிளம்பிய பாபாஜி அன்று தொட்டு இன்று வரையும் உலகளாவிய ரீதியில் கிரியா யோக சித்தாந்தத்தைப் பரப்புவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

கிரியா யோக சிற்காந்தம்

கிரியா என்பது வேலை. மனத்தின் தன்மை, அலைந்து அலைந்து வேலை செய்வதே. அதன் தன்மையுணர்ந்து, ஆண்மீகப் பாதையில் செல்வதற்கு ஏதுவான வேலை

களை மாத்திரம் மனதிற்கு கொடுப்பதன் மூலம் யோகம் செய்வதே கிரியா யோக சித்தாந்தம். 'சித்தம்' அல்லது மனத்தை மையமாக வைத்து நடத்தும் ஆண்மீகத் தேடல் என்பதால் அது 'சித்தாந்தம்' என்றும் அதனாடாக உன்னத நிலை என்றும் யோகிகள் சித்தர்கள் எனவும் பெயர் பெற்றனர்.

கிரியா பாபா

கிரியா யோக சித்தாந்தத்தை முன் வெடுக்கும் பணியில் ஈடு-பட்டிருப்பதால் 'கிரியா பாபா' என்றும், சிவ வழிபாட்டினால் சிவனுடைய அம்சங்களைப் பெற்றிருப்பதனால் 'சிவ பாபா' என்றும் பாபாஜி அழைக்கப்படுகிறார். ஒரு சிலர் அவரை 'மகா அவதாரம்' என்றும் கூறுகிறார்கள்.

இந்த பாபாஜி, பறங்கிப் பேட்டை என்னும் கிராமத்தில் கிறிஸ்துவுக்குப் பின் 203 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகைத் தீபத் திருநாளில் நாகராஜன் என்னும் பெயருடன் அவதரித்தார். நம்புதிரி பிராமண பரம்பரையில் உதித்த நாகராஜன் தன்னுடைய தகப்பனார் பூஜை செய்யும் சிவன் கோயிலில் நீண்ட நேரம் கழித்திருக்கிறார். எஞ்சிய நேரங்களில் காவிரிக் கரையில் விளையாடப் போவார்.

அது மட்டுமல்லாது பறங்கிப் பேட்டை, சிதம்பரத்துக்கு அருகாமையில் உள்ள படியால், தில்லைக் கூத்தனின் நடனம் அவனைக் குழந்தை | 93
05-07-08

கவர்ந்து இழுக்கும் போதெல்லாம்
சிதம்பரம் செல்வான்சிறுவன்.

பாபாஸி ரம்பளி

தன்னை ஆண்மீகத்தில் நிலை பெறுக
செய்த சம்பவம் ஒன்றை பாபாஜி
விளக்கியிருக்கிறார். அந்த சம்பவம்
அவர் நாலு வயதாக இருக்கும்
போது நிகழ்ந்தது. ஒரு பெரிய
விருந்துக்குப் படைக்கவென்று ஒரு
பலாப்பழத்தை சிரமப்பட்டு வாங்கிக்
கொண்டு வந்தார் அவன் தாயார். பலாப்பழத்தில் ஆசை
கொண்ட சிறுவன் நாகராஜன் அதை
இருந்த இருப்பில் சுளை சுளையாக
ஏடுத்து சாப்பிட்டு முடித்து விட்டான். விருந்தினர் வந்தபின் பழத்தைப்
பரிமாற வந்த தாயாருக்கு பகிரென்றது. பழத்தின் தோலும்
சவ்வும் தான் எஞ்சியிருந்தது. பக்கத்தில் நின்ற நாகராஜன் கையும்
களவுமாகப் பிடிப்பட்டுப் போனான். ஆத்திரமும் கோபமும் உந்தித் தள்ள அதன் விளைவுகளை யோசிக்காமல்
நாகராஜனைப் புடைத்து எடுத்த அம்மாள் அவன் வாயில் துணியை
தினித்து மூச்சுத் திணறும் வரை அழுத்தியிருக்கிறார். அந்த சம்பவத்திலிருந்து செத்துப் பிழைத்த நாகராஜனுக்கு அந்தக் கணம் தாயை மாயையாகப் பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைத்து. அன்று முதல் தாயாரை மாத்திரம் அன்று உலகில் உள்ள மற்ற உறவுகளையும் எவ்வித பற்றுதலும் இன்றி தூய அன்புடன் நேசித்தார்.

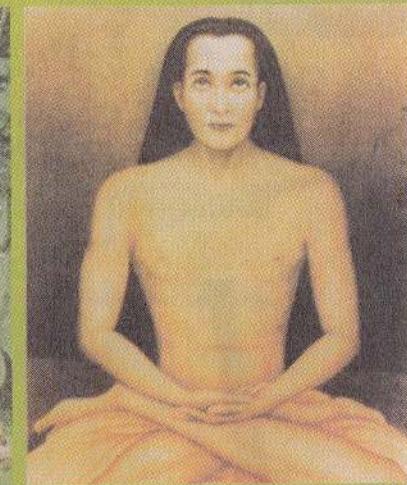
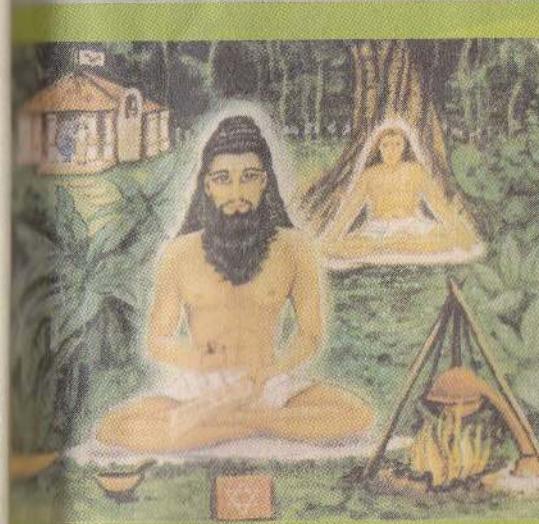
பாபாஸி கடந்தவி

நாகராஜன் ஐந்து வயதாக இருக்கும் போது தன் தந்தை பூஜை செய்யும் கோயிலின் முன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான் பலுச்சிஸ்தான் பகுதியிலிருந்து வந்த ஒரு வெளிநாட்டு வணிகன் நாகராஜனைப் பார்த்து விட்டான். சிவந்த நிறமும் அழகிய முக இலட்சணங்களும் பொருந்திய அவனை அடிமையாக விற்கலாம் என்று நினைத்த வணிகன், நாகராஜனைக் கடத்திக் கொண்டு போனான்.

நாகராஜனைக் கொண்டு சென்ற வெளிநாட்டு வணிகன் அவனைப் படகில் ஏற்றி கடல் மார்க்கமாகக் கல்கத்தா கொண்டு சென்றான். அங்கு ஒரு செல்வந்தனுக்கு சிறுவனை விற்று விட்டான். செல்வந்தனே கருணையுள்ளாம் கொண்டவன். நாகராஜனின் தேஜஸ் அவனைத் தன் அடிமையாக வைத்திருக்க மனம் ஒப்பவில்லை. எனவே அவர் நாகராஜனை அடிமைதளையிலிருந்து நீக்கி சுதந்திரப் பறவையாகப் பறக்கவிட்டார்.

பாபாஸியின் ஆண்மீக பயணம்

கடத்தல் சம்பவம் நாகராஜனின் வாழ்க்கையில் ஒரு பாரிய தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாமல் சந்தியாச வாழ்க்கைக்கு அடிகோவியது. செல்வந்தரிடமிருந்து விடை பெற்ற நாகராஜன் சந்தியாசிகள் மற்றும் துறவிகள் கும்பவில் சேர்ந்து பரிவராஜகம் மேற்கொண்டார். ஊர் ஊராகக்

சஞ்சரித்து வேதம், உபநிடதம், பகவத் கீதை என்பவற்றைப் படித்து உபநியாசங்கள் செய்தார். மகாபாரதம், ராமாயணம் போன்ற காவியங்களை வாசித்து வியாக்கியானம் செய்தார். இந்தச் சிறுவயதில் அவருக்கு இருந்த அறிவையும் ஞானத்தையும் கண்டு எல்லோரும் வியப்பும் அன்பும் கொண்டனர். அவரைப் பற்றிய புகழ் பல இடங்களில் பரவியது.

ஆனால் நாகராஜனுக்கு வேத உபநிடதங்களை அறிந்திருப்பதாலோ அல்லது அதை விமர்சிப்பதாலோ ஆத்ம திருப்தி கிடைக்கவில்லை. உட்பொருளை உணர்த்துத்தார். உட்பொருளை அடைய முடியவில்லையே என்று ஆதங்கம் கொண்டார். தொடர்ந்த தேடல் அவரைக் குதிர்காமம் கொண்டு சென்றது.

கிரிய யோக சித்தாந்தத்தையும் போகநாதரைப் பற்றியும் கேள்விப்பட்ட நாகராஜன் பதினொரு வயதில் கால் நடையாக கதிர்காமம் நோக்கிப் பயணமானார். பல இடுக்கண் தாண்டி கதிர்காமம் சென்றடைந்த நாகராஜன், போகநாதரைக் கண்டு தன்னை சிடனாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கூறினான். போகநாதரூம் கருணையுடன் யோகத்தைப் புகட்டினார். அதன் படி தொடர்ச்சியாக ஆறு மாதங்கள் கடும் தவம் இருந்த நாகராஜன் சர்விகலப சமாதி எது பாபாஜியாக உருவெடுத்தான். சித்தர்களிடமிருந்து நித்ய வாழ்விலின் ரகசியத்தையும் கற்று இன்று வரைக்கும் இயய மலையின் அடிவாரத்தில், தனது சகோதரியுடன் ஆச்சிரமத்தில் வசிப்பதாக பக்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

வினாக்கள் தீர்வுகள்
யாழ்ப்பானம்.
கார்த்தியன் கலை பூர்வகாலம்

திருப்பு

காற்றுக்கும் வேலிகள்
கடலுக்கும் மூடிகள்

திருப்பு

கொழும்பு விற்பனையாளர்கள்

Poobalasingam Book Shop Winsor Book Shop

Galle Road 372, Galle Road

Colombo-06 Colombo-06 0112589081

Jayantha News Chemamadu Books

331/1A U.G 52 Peoples Park

Colomb0-14 Colombo-11 0112472362

Silva G.S.L.Groceries

D.S.School Opposite 272,Messenger Street

Colombo-07 0775078516 Colombo-12 0115351792

Tharshan Gamage Stores

Narahenpitiya Junction 165,Havelock Road

777561390 Colombo-06

ONE STOP STUDIO for all YOUR REQUIREMENTS

Printed by : Sellaam Press
Sight 12 Negombo Road, Pallekuda. Tel: 294 9198
noolaham.org | aavanaham.org

#3 Torrington Avenue, Colombo-07, Sri Lanka.
Tel +94 60 215 0836 Fax +94 11 258 5190 e.mail saaramedia@yahoo.com

